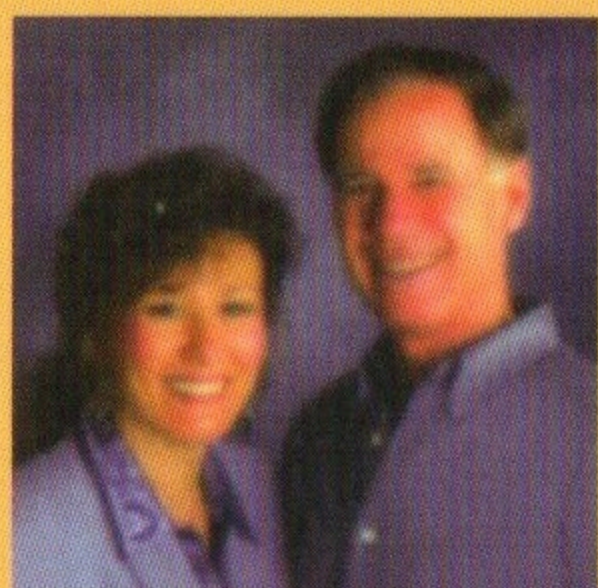

Zákon přitažlivosti

Tato kniha představuje základ původního Abrahamova učení. Na jejích stránkách se dozvíte, že všechny události v životě, žádané i nežádoucí, k vám přicházejí prostřednictvím nejmocnějšího zákona vesmíru: zákona přitažlivosti (podobné se přitahuje). Určitě jste se setkali se rčením „Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá“ nebo „Víra tvá tě uzdravila“ (víra je pouze neustále opakovaná myšlenka). Přestože se o zákonu přitažlivosti zmiňovali už někteří velcí učitelé v minulosti, nikdy nebyl vysvětlen tak srozumitelně a nebyl doplněn návodem k praktickému použití jako v této knize Esther a Jerryho Hicks.

Dočtete se o všudypřítomných zákonech, které ovládají vesmír, a najdete zde návod na jejich využití ve svůj prospěch. Znalosti, které přečtením této knihy získáte, vás zbaví nejistoty ve vašem každodenním životě. Konečně pochopíte zákonitosti cest, kterými se ubírá váš vlastní život i životy těch, kteří vás obklopují. Kniha vám pomůže dělat, cokoli si přejete, mít, cokoli si přejete, a být, kýmkoli si přejete.

ESTHER A JERRY HICKS, autoři knih *Ask and It Is Given* a *The Amazing Power of Deliberate Intent*, vydávají vrcholné Abrahamovo učení, které umožňuje naší přirozené duchovní harmonii, aby se dostala na povrch. Až v šedesáti městech ročně představují toto učení na veřejných přednáškách a dodnes vydali více než 700 knih, audiokazet, videokazet a DVD.

Jejich mezinárodně uznávaná webová stránka je:
www.abraham-hicks.com

NAKLADATELSTVÍ
PRAGMA

Zákon přitažlivosti

Základy Abrahamova učení™

ESTHER A JERRY HICKS

PŘEDMLUVA NEALE DONALD WALSCH

Zákon přitažlivosti

Základy Abrahama učení

ESTHER A JERRY HICKS

(Abrahamovo učení™)

PRAGMA
HODKOVIČKY

Esther a Jerry Hicks

ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI

Z anglického originálu The Law of Attraction

přeložila Petra Kudrnáčová

Sazba a grafická úprava: Vladimír Srb

PRAGMA, V Hodkovičkách 2/20, 147 00 Praha 4.

© 2006 by Esther and Jerry Hicks

© PRAGMA, 2009

ISBN 978-80-7349-173-4

*Tato kniha je věnována všem, kteří v touze po poznání
a duševní rovnováze hledají odpovědi na otázku,
jež tato kniha zodpovídá; a čtyřem dětem,
které jsou příkladem toho, o čem tato kniha učí:
Laurel (8); Kevin (5); Kate (4) a Luke (1).
Tyto děti se neptají, protože ještě nezapomněly.*

*A toto učení je zvláště věnováno Louise Hayové,
kterou touha ptát se a učit se-a šířit
po celé zemi - zásady duševní rovnováhy
vedla k založení vydavatelství Way House,
a tím umožnila šířit radost po celém světě.*

Obsah

<i>Předmluva</i> od Neala Donalda Walsche	13
Úvodní slovo od Jerryho Hickse	15
ČÁST I: Naše cesta k Abrahamovi	17
Úvod, <i>Jerry Hicks</i>	19
• Široká škála náboženských skupin	20
• Spiritistická tabulka Ouija	20
• Myšlením k bohatství	22
• Seth mluví o vytvoření vlastní reality	22
Moje obavy se rozplynuly, <i>Esther Hicks</i>	24
• Theo mluví prostřednictvím Sheily	25
• Mám meditovat?	26
• Něco ve mně začalo dýchat	27
• Hláskování nosem	28
• Abraham začíná diktovat	29
• Od psaní k mluvení	29
• Vývoj úžasných zážitků s Abrahamem	30
Konverzace s Abrahamem, <i>Jerry Hicks</i>	31
• My (Abraham) se představujeme jako učitelé	32
• <i>Vnitřní bytost</i>	33
• Nechceme měnit vaše přesvědčení	33
• Jste cenní pro <i>jsoucno</i>	34
Úvod do duchovní harmonie	35
• <i>Zákony vesmíru</i> : definice	35

ČÁST II: *Zákon přitažlivosti* 37

• Vesmírný <i>zákon přitažlivosti</i> : definice	39
• Na co myslíte, to přivoláváte	40
• Myšlenky mají magnetickou sílu	42
• <i>Vnitřní bytost</i> komunikuje prostřednictvím emocí	43
• Všudypřítomný <i>systém emocionálního vedení</i>	44
• Co když si přeji, aby se něco uskutečnilo rychleji?	44
• Jak se chci vidět?	45
• Vítej, maličký, na planetě Zemi	46
• Je moje „realita“ skutečně vším, co je reálné?	47
• Jak mohu zvětšit svou magnetickou sílu?	47
• Abrahámův <i>tvůrčí proces</i>	48
• Provádím <i>tvůrčí cvičení</i>	49
• Nejsou všechny <i>zákony</i> vesmírné?	51
• Jak mohu nejlépe využít <i>zákon přitažlivosti</i> ?	51
• Mohu obrátit směr tvoření během okamžiku?	52
• Jak může člověk překonat zklamání?	53
• Co způsobuje celosvětové vlny nežádoucích událostí?	53
• Může zájem o lékařské procedury přitáhnout další?	54
• Měl bych hledat příčinu negativních pocitů?	55
• Příklad přemostění nežádoucího přesvědčení	55
• Jsou myšlenky ve snech tvůrčí?	57
• Musím převzít dobré i zlé?	58
• Nemám se „bránit zlu“?	58
• Jak zjistím, co si skutečně přeji?	59
• Chtěl jsem modrou a žlutou a dostal jsem zelenou	60
• Jak oběť přitahuje zloděje?	61
• Rozhodl jsem se zlepšit svůj život	62
• Co se skrývá za náboženskými a rasovými předsudky?	62
• Přitahují se věci podobné, nebo protikladné?	63
• Co když něco, co bylo původně dobré, je nyní špatné?	63
• Jaká je síla myšlenky?	64
• Přeji si více radosti, štěstí a harmonie	65
• Není sobecké přát si více radosti?	65
• Co je víc etické: dávání, nebo přijímání?	66
• Co by se stalo, kdyby všichni dostali to, co si přejí?	67
• Jak mohu pomoci těm, kteří cítí bolest?	67
• Je řešením nastavení radostného příkladu?	68

• Mohu myslet negativně, a přitom se cítit pozitivně?	69
• Slova, která pomáhají nastolit duchovní harmonii	70
• Jaké je měřítko úspěchu?	71

ČÁST III: *Věda záměrného tvoření* 73

• <i>Věda záměrného tvoření</i> : definice	75
• Přivola jsem to myšlenkou	76
• <i>Vnitřní bytost</i> se mnou komunikuje	77
• Každá emoce je dobrá... nebo špatná	78
• Můžu důvěřovat svému vnitřnímu vedení	78
• Tvoření reality	80
• Jsem jediným tvůrcem svého života	80
• Magneticky přitahuji myšlenky ve vibrační harmonii	81
• Když přemýšlíme a mluvíme, tvoříme	81
• Křehká rovnováha mezi <i>přáním a umožněním</i>	82
• Jak se cítím: dobře, nebo špatně?	83
• Postup <i>záměrného tvoření</i>	84
• Myšlenky vyvolávající silné emoce se projeví rychle	85
• Shrnutí <i>procesu záměrného tvoření</i>	86
• Pozornost věnovaná <i>realitě</i> přináší jen víc <i>reality</i>	87
• Pochopení pomáhá zvýšit přitažlivost	87
• Budou <i>zákony vesmíru</i> fungovat, aniž bych v ně uvěřil?	88
• Jak nedostat to, co si nepřeji	88
• Civilizovaná společnost jako by ztrácela radost	88
• Chci si přát s větší vášní	89
• Mohu se zbavit kontraproduktivních názorů?	89
• Mohou minulé životy ovlivnit současný život?	90
• Mohou moje negativní očekávání ovlivnit duchovní harmonii ostatních?	90
• Mohu anulovat přesvědčení vnucené jinými?	91
• Je můj úhel síly v současnosti?	91
• Jak došlo k prvním negativním událostem?	92
• Liší se představivost a vizualizace?	92
• Je trpělivost pozitivní vlastnost?	94
• Chci udělat velký pokrok	95
• Není náročnější uskutečnit větší věci?	96
• Mohu dokazovat tyto principy ostatním?	96
• Proč je třeba ospravedlňovat něčí vhodnost?	96
• Jak do návodu Abrahama zapadá <i>aktivita</i> nebo <i>práce</i> ?	97

• Připravuji si budoucí okolnosti	98
• Jak vesmír plní naše odlišná přání	99
• Jak se fyzický život liší od života nehmotného?	99
• Co brání uskutečnění nežádoucích věcí?	100
• Nemám si představovat prostředky projevů?	100
• Jsou moje přání příliš podrobná?	101
• Mohu vymazat všechny nepříznivé myšlenky z minulosti?	102
• Jak může člověk zvrátit rychlý pád?	102
• Případ, kdy dva soupeří o jednu trofej	103
• Když si to umím představit, je to reálné	103
• Můžeme tyto principy použít pro „zlo“?	104
• Má skupinová tvorba větší sílu?	104
• Co když si ostatní nepřejí, abych uspěl?	104
• Jak využiji svou hybnost k růstu?	105

ČÁST IV: *Umění umožnit* 107

• <i>Umění umožnit</i> : definice	109
• Nemáme se chránit před myšlenkami druhých?	110
• Vůči chování ostatních nejsme bezbranní	111
• Pravidla hry života	112
• Vědomosti získáváte životní zkušeností, ne slovy	113
• Raději než sledovat myšlenky budu vnímat pocity	114
• Když toleruji ostatní, <i>neumožňuji</i>	114
• Hledám řešení, nebo sleduji problémy?	115
• Pomáhám prostřednictvím příkladu duchovní harmonie	116
• Jemný rozdíl mezi <i>přáním</i> a <i>potřebou</i>	116
• Mohu tvořit vědomě, záměrně a radostně	117
• Žiji <i>uměním umožňovat</i>	117
• Jak rozeznám dobré od špatného?	118
• Co když vidím, jak jiní dělají něco špatného?	119
• Umožní ignorování <i>nežádoucího</i> věc <i>žádoucí</i> ?	119
• Chceme všichni umožnit radost?	120
• Co když druzí mají negativní zkušenosti?	120
• Budu vyhledávat pouze to, co si přeji	121
• <i>Výběrové síto</i> a výběrové přitahování	121
• Naše minulost, současnost a budoucnost v celku	122
• Musím umožňovat křivdy, jichž jsem svědkem?	123
• Pozornost na <i>nežádoucí</i> přináší více <i>nežádoucího</i>	123

• Má <i>umění</i> umožnit vliv na moje zdraví?	123
• <i>Umožněním</i> z velké bídy k finančnímu blahobytu	124
• <i>Umožnění</i> , vztahy a umění egoismu	125
• Není umění egoismu nemorální?	125
• Pokud se mnou nesouhlasí, je to jejich chyba	126
• Ale co když někdo potlačuje práva druhého?	126
• Ničeho není nedostatek	127
• Má ztráta života nějakou cenu?	127
• Jsem vyvrcholením mnoha životů	128
• Proč si nepamatuji minulé životy?	129
• Co když se sexualita stane násilnou zkušeností?	129
• Jaké je moje <i>očekávání</i> v této záležitosti?	130
• Budoucnost si připravuji právě nyní	130
• A co nevinné malé děti?	131
• Neměli by ostatní plnit dohody?	132
• Nekonečný vývoj	132

ČÁST V: *Segmentový záměr*. 135

• Magický proces <i>segmentového záměru</i>	137
• Svůj úspěch mohu <i>zamýšlet</i> po <i>částech</i>	138
• Tato doba je nejlepší dobou	138
• Důvod a hodnota <i>segmentového záměru</i>	139
• Vaše společnost nabízí hodně podnětů pro přemýšlení	140
• Od chaosu přes vyjasnění k <i>záměrnému tvoření</i>	141
• Rozdělení dnů na <i>segmenty</i>	141
• Působím a tvořím na mnoha úrovních	142
• Dnešní myšlenky předurčují budoucnost	142
• Mohu si připravit budoucnost, nebo žít nahodile	143
• Co cítím, to přitahuji	143
• Co si přeji právě teď?	144
• Příklad dne se <i>segmentovými záměry</i>	145
• Noste s sebou malý zápisník	146
• Je nějaký cíl, kterého je nutné dosáhnout?	146
• Je cíl dosažení štěstí dostatečně důležitý?	147
• Jak poznám, že se rozvíjím?	147
• Jaké je platné měřítko našeho úspěchu?	148
• Mohou <i>segmentové záměry</i> urychlit splnění?	148
• Meditace, cvičení a <i>proces segmentových záměrů</i>	149

• Jak si mohu navodit pocit štěstí?	150
• Ale co když jsou lidé kolem mě nešťastní?	150
• Mohu použít <i>segmentové záměry</i> v případě neplánovaného vyrušení?	151
• Mohou <i>segmentové záměry</i> prodloužit využitelný čas?	151
• Proč každý netvoří život vědomě?	152
• Jak důležité je pro náš život <i>přání</i> ?	153
• Proč se většina lidí spokojí s málem?	153
• Řekněte nám něco o <i>upřednostňování záměrů</i>	154
• Jak podrobné musejí být tvůrčí cíle?	155
• Musím <i>segmentové záměry</i> pravidelně opakovat?	155
• Může spontánní reakce brzdit <i>proces segmentových záměrů</i> ?	156
• Křehká rovnováha mezi přesvědčením a touhou	156
• Kdy vede stanovení <i>segmentových záměrů</i> k práci?	157
• Jak zvolit nejlepší aktivitu?	157
• Jak dlouho mám čekat na splnění?	158
• Mohu stanovení <i>segmentových záměrů</i> použít při spolutvoření?	158
• Jak mohu vyjádřit svůj záměr přesněji?	159
• Může někdo dosáhnout úspěchu, aniž by na něm pracoval?	159
• Když přijde nabídka na práci, další se jen hrnou	160
• Proč po adopcích často následuje otěhotnění?	161
• Jak do záměrů zapadají soutěže?	161
• Představuje silná vůle výhodu?	161
• Proč se většina bytostí přestane vyvíjet?	161
• Jak se vymaníme z vlivu starých zvyků a přesvědčení?	162
• Může být někdy správné říkat nežádoucí věci?	163
• Má nějakou hodnotu pátrání po negativních myšlenkách?	163
• Co když ostatní nepovažují má přání za reálná?	163
• Jak je možné „mít všechno za šedesát dní“?	164
• Nyní rozumíte	164
<i>O autorech</i>	166

Předmluva

Neale Donald Walsch, autor série *Hovorů s Bohem*
a knihy *Home with God in a Life That Never Ends*

Tohle je ono. Tady jsou. Nemusíte hledat dál. Odložte ostatní knihy, odhlaste se z kurzů a seminářů a řekněte svému učiteli, že už ho nemusíte navštěvovat.

Protože tohle je ono: všechno, co potřebujete vědět o životě a o tom, jak ho usměrnit. Tady jsou: všechna pravidla, kterých je třeba se na pozoruhodné cestě životem držet. Všechny nástroje k vytvoření života, po jakém jste vždy toužili. Už nemusíte jít dál, jste na místě.

Jen se podívejte, co jste udělali.

Jen se podívejte.

Podívejte se na to, co *právě teď* držíte v rukou.

Udělali jste to. Vzali jste tuto knihu a začali ji číst. Je to nad slunce jasnější. Jenom to stačí jako důkaz, že *knih funguje*.

Rozumíte tomu? Ne, nepřeskakujte na další stránky. Je opravdu důležité, abyste to věděli. Snažím se vám sdělit, že v rukou držíte nejlepší důkaz, jaký jste kdy mohli získat, důkaz toho, že *Zákon přítazlivosti* existuje, funguje a přináší *fyzické výsledky ve skutečném světě*.

Dovolte mi, abych vám to vysvětlil.

Někde hluboko ve vašem vědomí, někde v důležité části vaší mysli, jste si dali za cíl tuto zprávu obdržet, jinak by si k vám tato kniha nikdy cestu nenašla.

Není to maličkost. Jde o velkou věc. Věřte mi, jde o hodně. Protože *se chystáte přesně k tomu, co jste si stanovili za cíl: k velké životní změně*.

Byl to opravdu váš záměr? Jistěže ano. To, co se děje, když čtete tyto řádky, by se nestalo, kdybyste nezaměřili pozornost na silnou touhu pozvednout svůj každodenní život na novou úroveň. Chtěli jste to udělat už dávno. Vaše otázky zněly: *Jak? Jaké jsou zákonitosti? Jaké jsou nástroje?*

Tak tady jsou. Ptali jste se na ně a dostali jste odpověď. To je mimochodem první zákonitost. O co žádáte, toho se vám dostane. Ale je toho víc, mnohem víc. A o tom pojednává tato výjimečná kniha. Tady nezískáte jenom informaci o nástrojích, ale *návod jak je použít*.

Nepřáli jste si někdy, aby k životu existoval návod na použití? Dobré přání. Nyní ho máte v rukou.

Za to vděčíme Esther a Jerrymu Hicksovým. A samozřejmě Abrahamovi. (Ve fascinujícím textu, který následuje, se dozvíte, kdo to je.) Esther a Jerry zasvětili celý život šíření úžasné zprávy, kterou od Abrahama obdrželi. Za to je velmi obdivuji. Jsem jim opravdu vděčný, protože jsou to neobyčejní Jidé s významným posláním, které se týká nás všech: zkoumání života a poznání, kdo skutečně jsme.

Jsem si jistý, že to, co v knize najdete, vás zaujme a nadchne. Jsem si jistý, že po přečtení knihy dojde ve vašem životě ke zvratu. Kniha neobsahuje jenom vysvětlení nejdůležitějších zákonů vesmíru (právě těch, které potřebujete znát), ale nabízí srozumitelné vysvětlení *mechanismu života*. To je převratná informace, úžasné proniknutí do podstaty věci.

Je jen velmi málo knih, o kterých bych řekl následující větu. *Přečtěte každé slovo a udělejte všechno, co vám kniha doporučuje. Zodpoví vám všechny otázky, na které jste se v hloubi srdce ptali. Takže - pokud mohu být upřímný - radím vám, čtěte ji pozorně.*

Tato kniha pojednává o tom, *jak se soustředit*, a pokud se soustředíte na to, jak se soustředit, každé vaše přání se může stát skutečností - a změni váš život navždy.

« • »

Úvodní slovo

jerry Hicks

Převratná filozofie, kterou objevíte v této knize, se mně a Esther vyjevila v roce 1986 jako odpověď na velmi dlouhý seznam otázek, které byly celé roky nezodpovězeny.

Na stránkách této knihy najdete základy učení *Abrahamova*, tak jak nám bylo sdělováno v prvních dnech našeho spojení s nimi (všimněte si, prosím, že jméno v jednotném čísle „Abraham“ představuje *skupinu* bytostí, proto o nich mluvíme v množném čísle).

Záznamy, z nichž tato kniha vychází, byly poprvé publikovány v roce 1988 jako část alba deseti magnetofonových nahrávek *zvláštních subjektů*. Ale od té doby jsme různé aspekty *Abrahamova* základního učení týkající se *vesmírného zákona přitažlivosti* publikovali v mnoha knihách, na CD, DVD, v kalendářích, článcích, rozhlasových a televizních pořadech a seminářích, podobně jako další autoři, kteří *Abrahamovo* učení zahrnuli do své filozofie. Ale až v této knize, *Zákon přitažlivosti*, byla *původní učení* publikována v celku.

(Pokud byste rádi slyšeli *původní nahrávky*, najdete je volně ke stažení pod názvem *Introduction to Abraham* v délce 70 minut na našich stránkách: www.abraham-hicks.com.)

Tato kniha vznikla *přepisem pěti CD „Abraham Basics“* a na naši žádost drobnými úpravami *Abrahama* za účelem lepší čitelnosti mluveného slova. V zájmu srozumitelnosti a návaznosti také bylo přidáno několik nových úryvků.

Mnozí čtenáři, posluchači a diváci už ocenili hodnotu, kterou díky učení získali. Esther a já jsme rádi, že vám v podobě *Zákona přitažlivosti* můžeme nabídnout původní základní učení Abrahama.

Ale jak dopadne srovnání této knihy s Abrahamovými *Ask and It Is Given*? Nuže, *Zákon přitažlivosti* považujte za základ, ze kterého vyplývají další učení. Knihu *Ask and It Is Given* představuje úplný svazek prvních dvaceti let Abrahamova učení.

Návrat k materiálu při přípravě této publikace byl pro Esther i pro mne nádherným zážitkem, protože jsme si připomněli základní a jednoduché zákony, které nám Abraham důkladně vysvětlil před mnoha lety.

Od doby, kdy jsme se s tímto materiálem seznámili poprvé, jsme se Esther a já snažili v praxi aplikovat to, co jsme se o *zákoněch* naučili, a v našich životech se projevil úžasný a neuvěřitelný pokrok. Vzali jsme Abrahama za slovo, protože všechno, co nám řekli, dávalo smysl, a aplikace těchto učení byla prokázána každodenní zkušeností. S velkou radostí z naší vlastní zkušenosti potvrzujeme *-funguje to!*

(Poznámka šéfredaktora: Prosím, všimněte si, že není vždy snadné najít vhodná slova, která by vyjádřila abstraktní myšlenky, jež Esther předává. Proto aby vyjádřila nový způsob pohledu na život, vytváří někdy nové kombinace slov nebo používá obyčejná slova v jiném významu - objevuje se například použití nebo zdůraznění některých slov v případech, kdy se jich běžně nepoužívá.)

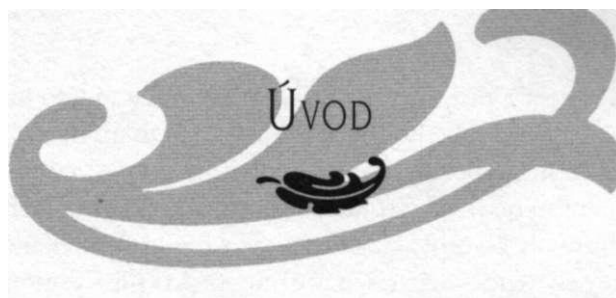
« • »

ČÁST I

Naše cesta k Abrahamovi

Jerry Hicks

Tuto knihu jsme napsali, abychom vás seznámili s *vesmírnými zákony* a praktickými procesy, které vás povedou přímo k dosažení přirozeného stavu duchovní harmonie. Četba této knihy vám poskytne ojedinělou a užitečnou zkušenost, získáte konkrétní odpovědi na otázky, které jsem shromažďoval celý život. Úspěšné využití této filozofie založené na radosti vám pomůže vést také ostatní k dokonalému životu, ať už za dokonalý život považují cokoli.

Mnozí mi dávali najevo, že moje otázky v mnoha směrech odrážejí jejich vlastní. Až poznáte čistotu a genialitu odpovědi Abrahama, nejenže pravděpodobně budete uspokojeni vysvětlením náležitých otázek, ale objevíte, jako se to stalo nám (mně a Esther), novou chuť do života. Jakmile s novým a osvěžujícím pohledem na život začnete provádět praktické postupy, které vám zde nabízíme, zjistíte, že je ve vaší moci dosáhnout čehokoli, co chcete mít, kým chcete být a co chcete dělat.

Připadá mi, že celý život, kam až mi sahá paměť, se přede mnou vynořovala zdánlivě nekonečná řada otázek, na které jsem nedokázal najít uspokojivé odpovědi. Cítil jsem silnou potřebu najít životní filozofii založenou na absolutní pravdě. Když jsme se setkali s Abrahamem - kteří mně a Esther podali vysvětlení zákonů vesmíru současně s užitečnými postupy, jež nám pomohly převést ideologii a teorii k praktickým výsledkům -, uvědomil jsem si, že stálý proud knih, učitelů a životních zážitků, na které jsem na cestě narážel, mě posouval k objevení Abrahama.

Mám radost z příležitosti, kterou máte při čtení této knihy, příležitosti objevit pro sebe hodnotu toho, co Abraham nabízí, protože vím, jak jejich učení pozvedne váš život. Jsem si také vědom toho, že byste tuto knihu nedrželi v rukou, kdyby vás na získání těchto informací nepřipravily životní zkušenosti (jako život připravil mne).

Cítím vaši nedočkavost, s níž se toužíte do knihy ponořit a objevit sílu zákonitostí a praktických postupů, které Abraham nabízí, abyste mohli začít cíleně získávat a přitahovat do života všechno, po čem toužíte, a abyste se mohli zbavit toho, co nechcete.

Široká škála náboženských skupin

Moji rodiče nebyli věřící, proto opravdu netuším, kde se to ve mně vzalo, ale když jsem vyrůstal, cítil jsem silné nutkání najít nejvhodnější církev a být zahrnut do principů jejího vyznání. Snad to byla snaha vyplnit prázdnotu, kterou jsem cítil hluboko v sobě, nebo mě ovlivnili lidé kolem mě, kteří demonstrovali náboženskou horlivost a jistotu, že našli pravdu.

Během prvních čtrnácti let mého života jsem bydlel na osmnácti místech v šesti státech, proto jsem měl příležitost seznámit se s širokou škálou filozofických směrů. Pokaždé jsem systematicky procházel kostel za kostelem a poznával další náboženství a vždy jsem celým srdcem doufal, že tentokrát uvnitř najdu to, co hledám. Ale jak jsem se posouval od jedné církve nebo filozofické skupiny k jiné, zklamání narůstalo, protože všechny předkládaly pouze svou pravdu a zároveň prohlašovaly, že ostatní se mýlí. V takových podmínkách jsem znovu a znovu ztrácel naději a věděl jsem, že hledané odpovědi jsem nenašel. (Teprve po objevení učení Abrahama jsem dokázal pochopit a zbavit se negativních pocitů ze zjevných filozofických rozporů.) A tak moje hledání odpovědí pokračovalo.

Spiritistická tabulka Ouija

Nikdy jsem neměl osobní zkušenost s tabulkou Ouija, přesto jsem o ní měl špatné mínění. Věřil jsem, že jde v nejlepším případě o hru, v horším případě o naprostý podvod. Proto když v roce 1959 přátelé ze Spokane ve Washingtonu přišli s nápadem hrát s touto

tabulkou, okamžitě jsem ho zavrhl jako absurdní. Ale přátelé trvali na svém a umožnili mi prožít první skutečný zážitek s tabulkou, který mě přesvědčil, že se jedná o způsob komunikace.

Protože jsem stále hledal odpovědi na dlouhý seznam otázek, zeptal jsem se: „Jak se můžu stát opravdu dobrým člověkem?“ Ukazovátka na destičce se začalo rychle pohybovat a ukazovalo na jednotlivá písmena, z nichž jsme složili slovo R-E-A-D (čti).

„Co mám číst?“ zeptal jsem se. Tabulka odpověděla B-O-O-K-S (knihy). A když jsem se zeptal: „Jaké knihy?“ dostal jsem odpověď (opět rychle): ANYANDALLBYALBERTSCHWEITZER (cokoli a všechno od Alberta Schweitzera). Přátelé o Albertu Schweitzerovi nikdy neslyšeli a já jsem o něm věděl jen velmi málo, ale moje zvědavost vzrostla, a proto jsem se rozhodl o muži, který se dostal do centra mé pozornosti tak zvláštním způsobem, něco zjistit.

V první knihovně, kterou jsem našel, jsem objevil celou sekci knih od Alberta Schweitzera a všechny jsem je postupně přečetl. Nemůžu sice říct, že bych našel konkrétní odpovědi na svůj seznam otázek, ale kniha *The Quest of the Historical Jesus* (Hledání historického Ježíše) mě přivedla k poznání, že existuje mnohem víc způsobů nazírání na svět, než jsem si byl ochotný připustit.

Moje nadšení z toho, co jsem považoval za bránu k poučení a k odpovědi na všechny moje otázky, nakonec opadlo, protože jsem prostřednictvím tabulky Ouija nenašel ani poučení, ani odpovědi na otázky, ale uvědomil jsem si, že existuje cesta užitečné komunikace, ve kterou jsem nevěřil, dokud jsem ji sám nevyzkoušel.

Tabulka Ouija nefungovala, když jsem ji použil sám, ale na svých cestách jsem ji jako kabaretní umělec zkoušel na stovkách lidí a našel jsem tři osoby, které s ní uspěly. S jedním přítelem v Portlandu v Oregonu (kterému tabulka odpovídala) jsme stovky hodin rozmlouvali s těmi, které jsme považovali za nehmotné bytosti. Poznali jsme celý průvod pirátů, pastorů, politiků a rabínů. Jednalo se spíš o druh zábavné konverzace, kterou vedete na večírcích, s nabídkou široké škály témat, přístupů a intelektů.

Musím říci, že jsem se z tabulky nedozvěděl nic cenného, proto jsem ji jednoho dne vyhodil, a tím skončila etapa mého života spojená s tabulkou Ouija. Pozoruhodná zkušenost - především v případě, který mě povzbudil ke čtení knih - však přispěla k pochopení, že „tam někde“ je mnohem víc, než jsem si dokázal představit, a vyprovokovala ve mně ještě silnější touhu

po nalezení odpovědí. Uvěřil jsem tomu, že je možné napojit se na inteligenci, která zná praktické odpovědi na otázky o fungování vesmíru, o důvodu naší existence, o způsobu radostnějšího života a naplnění smyslu naší existence.

Myšlením k bohatství

Nejspíš první odpovědná rostoucí seznam otázek jsem našel díky objevení fascinující knihy, když jsem v roce 1965 jezdil po koncertech na vysokých školách a univerzitách. Kniha ležela na stolku v hale malého motelu někde v Montaně a vzpomínám si na rozporuplné pocity, když jsem ji držel a díval se na slova na obalu: *Myšlením k bohatství*. Autorem byl Napoleon Hill.

Titul knihy mě odrážel, protože jako mnoho dalších jsem byl zvyklý dívat se na bohaté lidi se záští kvůli vlastnímu nedostatku snadno získaných zdrojů. Přesto na té knize bylo něco nepopíratelně podmanivého a po přečtení zhruba dvanácti stránek mi naskočila husí kůže a po zádech mi běhal mráz.

Až dnes chápeme, že tyto fyzické projevy vzrušení jsou přesvědčivým dokladem toho, že jsme právě na správné cestě k něčemu cennému, ale už tenkrát jsem si uvědomil významné poslání knihy. Přivedla mě k poznání, že moje myšlenky jsou důležité a životní zkušenost obsah myšlenek nějakým způsobem odráží. Kniha byla čtivá a zajímavá a podnítila mě k předsevzetí držet se návodů, které předkládala - což jsem udělal.

Osvědčily se tak dobře, že ve velmi krátkém čase jsem vytvořil mezinárodní společnost a dostal jsem příležitost významně se dotknout životů tisíců lidí. Zásady, které jsem si osvojil, jsem dokonce začal vyučovat. Ale přestože jsem díky knize Napoleona Hilla získal neuvěřitelné hodnoty, u mnohých z těch, které jsem učil, se život výrazně nezlepšil bez ohledu na počet kurzů, jež navštívili. Proto moje hledání odpovědí pokračovalo.

Seth mluví o vytvoření vlastní reality

Celoživotní hledání smysluplných odpovědí na otázky tedy pokračovalo a zároveň se zvyšovala touha najít způsob jak ostatním

pomoci dosáhnout úspěchu. Od toho všeho jsem byl dočasně vyrušen novým životem, který jsme s Esther vedli ve Phoenixu v Arizoně. Vzali jsme se po několikaleté známosti v roce 1980 a zjistili jsme, že se neuvěřitelně doplňujeme. Spolu jsme se radovali, prožívali jeden nádherný den za druhým, zkoumali jsme nové město, vytvářeli nový domov a objevovali společný život. Přestože Esther se mnou nesdílela žízeň po vědomostech a hlad po odpovědích, radovala se ze života, byla stále veselá a pro mě bylo potěšení s ní žít.

Jednou jsem si v knihovně všiml knihy s názvem *Seth mluví* od Jane Robertsové a ještě dřív, než jsem knihu vytáhl z police, naskočila mi husí kůže. Knihu jsem prolistoval, protože jsem byl zvědavý na to, co může obsahovat, když u mě vyvolala takovou reakci.

Za dobu společného života s Esther jsem mezi námi objevil jenom jeden nesoulad. Nechtěla ani slyšet o mých zážitcích s tabulkou Ouija. Kdykoli jsem o tomto zajímavém a zábavném tématu (tak jsem na něj pohlížel) začal mluvit, odešla z místnosti. Jako dítě ji naučili strachu z čehokoli, co nebylo fyzicky skutečné, a protože jsem ji nechtěl děsit, přestal jsem o tom mluvit, aspoň pokud byla v mé blízkosti. Proto mě nepřekvapilo, když se nechtěla bavit ani o knize *Seth mluví*.

Autorka Jane Robertsová se dostávala do stavu jakéhosi transu a dovolila Sethovi, nehmotné bytosti, aby skrze ni promlouval a nadiktoval jí řadu významných knih. Téma knihy mi připadalo podnětné a fascinující a viděl jsem v tom cestu k některým odpovědím na moje otázky. Esther však byla z knihy vyděšená. Rozpaky dala najevo okamžitě, když slyšela, jakým způsobem kniha vznikla, a ještě větší odpor v ní vzbudil podivně vyhlížející obrázek na zadní straně knihy, kde Jane v transu mluvila za Setha.

„Klidně si tu knihu přečti, když o to stojíš," řekla mi Esther, „ale prosím tě, nenos ji do ložnice."

Vždycky jsem soudil strom podle ovoce, proto všechno, o čem přemýšlím, posuzuji z hlediska vlastních pocitů... a v knize bylo hodně materiálu, který jsem považoval za pravdivý. Proto pro mě nebylo důležité, odkud pochází nebo jakou formou je prezentován. V jádru jsem cítil, že jsem našel cenné informace, které mohu využít - a které mohu předat dalším lidem, jimž mohou být také k užítku. Velice mě to zaujalo.

Esther Hicks

Bylo od Jerryho moudré a ohleduplné, že mě nezatěžoval knihou o Sethovi, protože jsem vůči ní opravdu cítila averzi. Znepokojovala mě představa člověka, který je v kontaktu s nehmotnou bytostí, a protože mě Jerry nechtěl zneklidňovat, vstával brzy ráno, aby si mohl číst, zatímco jsem spala. Když ovšem v knize našel něco, co ho obzvlášť zaujalo, nenásilně to zapojil do konverzace, a tak mě kousek po kousku seznamoval s myšlenkami v knize obsaženými, dokud ve mně neprobudil opravdový zájem o věc. Nakonec se z toho stal náš ranní rituál. Seděli jsme u snídaň a Jerry mi předčítal z knihy.

Moje obavy nepramenily ze žádné špatné osobní zkušenosti, ale jenom z doslechu, navíc možná od lidí, kteří to měli také z doslechu. Při zpětném pohledu mi tyto obavy připadají naprosto nelogické. V každém případě jsem změnila přístup, když jsem si uvědomila, že má vlastní zkušenost napovídá, že je všechno v pořádku.

Jak šel čas a strach z formy získávání informací od Setha odezněl, začala jsem k těm knihám cítit nesmírné uznání. Vlastně nás natolik zaujaly, že nás napadlo udělat si výlet do New Yorku a setkat se s Jane a jejím manželem Robertem osobně - a dokonce se Sethem! Tak daleko jsem se dostala, že jsem zatoužila poznat nehmotnou bytost. Ale telefonní číslo autorky nebylo veřejné, takže jsme nevěděli jak si návštěvu domluvit.

Jednou jsme obědvali v malé kavárně vedle obchodu s knihami ve Scottsdale v Arizoně a Jerry listoval novou knihou, kterou

právě koupil, když se nás neznámý muž sedící vedle nás zeptal: „Už jste četli nějakou knihu o Sethovi?“

Sotva jsme věřili tomu, co slyšíme, protože jsme o tom nikdy nikomu neřekli. Pak muž pokračoval: „Víte, že Jane Robertsová zemřela?“

Pamatuji se, že se mi oči zalily slzami, když jsem pochopila smysl mužových slov. Bylo mi, jako by mi někdo řekl, že zemřela moje sestra, a já o tom nevěděla. Byl to šok. Byli jsme velmi zklamání, protože jsme si uvědomili, že už nebude možné setkat se s Jane a Robertem... nebo se Sethem.

Theo mluví prostřednictvím Sheily

Asi den po zprávě o smrti Jane nás pozvali na večeři naši přátelé a obchodní partneři Nancy s manželem Wesem. „Máme pásku, kterou vám chceme pustit,“ řekla Nancy a podala mi kazetu. Jejich chování mě přivádělo do rozpaků, bylo na něm něco zvláštního. Měla jsem podobný pocit, jako když Jerry objevil knížky o Sethovi. Jako kdyby měli tajemství, o které se s námi chtějí podělit, ale obávají se naší reakce.

„Co je to?“ ptali jsme se.

„Je to channelováno,“ šeptala Nancy.

Já ani Jerry jsme nikdy slovo *channel* neslyšeli v takovém kontextu. „Co to znamená ‚channelováno‘?“ zeptala jsem se.

Když nám Nancy a Wes pojem stručně a poněkud nesouvisle vysvětlili, uvědomili jsme si, že mluví o stejném procesu, který byl popisován v knihách o Sethovi. „Jmenuje se Sheila,“ pokračovali, „a promlouvá za bytost jménem Theo. Pochází z Phoenixu, a jestli chcete, můžete si s ní domluvit schůzku.“

Rozhodli jsme se ji navštívit a pamatuji se, jak jsme byli rozrušení. Setkali jsme se v nádherném domě (navrhl ho Frank Lloyd Wright) ve Phoenixu. Byl jasný den a k mojí úlevě se nestalo nic ani vzdáleně strašidelného. Všechno bylo příjemné. Když jsme se posadili a „navštívili“ Thea (správně bych měla říct Jerry navštívil Thea - protože mám dojem, že jsem během setkání neproněsla ani slovo), byla jsem ohromená.

Jerry měl zápisník plný otázek, o kterém mi jednou říkal, že si ho schovává od šesti let. Kladl jednu otázku za druhou, někdy pře-

rušil rozhovor uprostřed odpovědi, aby mohl položit další otázku, než vyprší náš čas. Vymezená půlhodina utekla velmi rychle a my jsme se cítili báječně.

„Můžeme zítra přijít znovu?“ zajímala jsem se, protože mě napadaly otázky, na které jsem se Thea chtěla zeptat já.

Mám meditovat?

Když jsme se další den vrátili, zeptala jsem se Thea (prostřednictvím Sheily), co máme dělat, abychom se posunuli dopředu k našim cílům. Theo řekl: *Prohlášení, a pak mi jedno přednesl: Já, Esther Hicksová, vidím a přitahuji k sobě prostřednictvím boží lásky ty bytosti, které hledají poučení. Sdílení nás oba povznese.*

Jerry a já jsme o prohlášeních věděli, už jsme je použili. Proto jsem se zeptala: „Co dál?“ Theo odpověděl: *Medituj.* Osobně jsem neznala nikoho, kdo by meditaci prováděl, ale při představě meditování jsem se cítila podivně. Nedovedla jsem si sama sebe při něčem takovém představit. Jerry tvrdil, že pojem meditace má spojený s lidmi, kteří vidí, jak špatný by jejich život mohl být - kolik bolesti a bídy by dokázali snést - a přežít. V mých představách patřila meditace do stejné kategorie bláznivých výstředností jako chůze po žhavém uhlí nebo odpočinek na posteli z hřebíků či stání celý den na jedné noze s rukou nataženou pro milodar.

Co znamená meditovat?“ zeptala jsem se Thea.

Theo odpověděl: *Každý den sedět 15 minut v tiché místnosti v pohodlném oblečení a soustředit se na dýchání. A když se mysl začne toulat, zbav se myšlenek a soustřed se znovu na dýchání. Napadlo mě: To nezní tak bláznivě.*

Zeptala jsem se, jestli můžu přivést naši čtrnáctiletou dceru, Tracy, a odpověď zněla: *Můžeš, pokud je to její přání, ale není to nutné - protože jste také média. Pamatuji se, jak nepravděpodobné mi připadalo, že bychom dosud nepoznali, kdybych byla něčím tak podivným - nebo tak významným - jako médium. Právě v ten okamžik klapl magnetofon na znamení, že čas vypršel.*

Nemohla jsem uvěřit tomu, jak rychle čas utekl. Podívala jsem se na seznam dosud nezodpovězených otázek a Stevie, přítelkyně Sheily, která obsluhovala magnetofon a dělala během rozhovoru poznámky, si nejspíš všimla mého zklamání, protože se zeptala:

„Máte poslední otázku? Chcete znát jméno vašeho duchovního průvodce?“

Taková otázka mě vůbec nenapadla, protože jsem ještě nikdy termín *duchovní průvodce* neslyšela. Ale líbilo se mi, jak to zní, proto jsem řekla: „Ano, kdo je můj duchovní průvodce?“

Theo odpověděl: *Bylo nám řečeno, že se to dozvíš přímo. Uslyšíš zvuky a dozvíš se to.*

Odešli jsme a cítili jsme se tak dobře jako nikdy předtím. Theo nás povzbudil ke společné meditaci. *Protože jste harmoničtí, bude to silnější. A tak jsme podle Theových návrhů jeli rovnou domů, oblékli jsme si župany (nejpohodlnější oblečení, jaké jsme měli), v obývacím pokoji jsme zatáhli závěsy a posadili se se záměrem meditoval (ať už to znamená cokoli). Pamatuji se, že jsem uvažovala: Budu každý den 15 minut meditoval a zjistím jméno svého duchovního průvodce. Připadalo nám podivné provádět takové věci společně, proto jsme se posadili do velkých křesel a mezi sebe postavili polici, abychom na sebe neviděli.*

Něco ve mně začalo dýchat

Theovy instrukce na meditaci byly stručné: *Každý den sedět 15 minut v tiché místnosti v pohodlném oblečení a soustředit se na dýchání. A když se mysl začne toulat, zbav se myšlenek a soustřed' se znovu na dýchání.*

Budík jsme nastavili na 15 minut. Posadila jsem se do velkého pohodlného křesla a soustředila jsem se na dýchání. Začala jsem počítat nádechy a výdechy. Téměř okamžitě jsem cítila, že se mě zmocňuje zvláštní otupělost. Byl to velmi příjemný pocit. Líbilo se mi to.

Budík se rozezvučel a vylekal mě. Jakmile jsem si znovu uvědomila prostor a čas, zvolala jsem na Jerryho: „Zkusme to znovu!“ Nastavili jsme dalších 15 minut, znovu jsem se ponořila do nového nádherného pocitu - a pak jsem ucítila neuvěřitelný pocit „sdíleného dýchání“. Bylo to, jako kdyby něco dýchalo vzduch v mých plicích. Dnes vím, že to byl můj první silný kontakt s Abrahamem, ale tenkrát jsem věděla jenom, že celé moje tělo zaplavovalo něco nevýslovně láskyplného. Jerry mi pak řekl, že když uslyšel rozdíl v mém dýchání, obešel polici, aby se na mě podíval, a zdálo se mu, že jsem ve stavu extáze.

Když se budík znovu rozezněl a já se vracela do vědomého stavu, měla jsem naprosto nový, dosud nepoznaný pocit energie proudící skrze mne. Byl to nejpodivnější zážitek v mém životě a ještě několik minut mi drnčely zuby (nedrkotaly).

K tomuto stále poněkud neuvěřitelnému setkání s Abrahamem vedla podivuhodná posloupnost událostí: nejdřív jsem pocit'ovala iracionální strach, kterým jsem trpěla celý život a ke kterému jsem neměla žádný důvod, potom strach zmizel a byl nahrazen láskyplným a osobním setkáním se *zdrojem energie*. Nikdy jsem nečetla nic, co by mi umožnilo pochopit, co nebo kdo je Bůh, ale věděla jsem, že to, co jsem právě prožila, muselo být jeho projevem.

Hláskování nosem

Po silném zážitku při prvním pokusu jsme se rozhodli vyhradit si na meditaci každý den 15 nebo 20 minut. Jerry a já jsme tedy přibližně devět měsíců sedali v křeslech, tiše dýchali a vychutnávali duchovní harmonii. A potom, právě před Dnem díkuvzdání v roce 1985, jsem při meditaci zažila něco nového: hlava se mi začala jemně pohybovat. Byl to příjemný pocit ve stavu odpoutání vnímat jemný pohyb. Málem jako opojný pocit létání.

Nevěděla jsem, co si o tom mám myslet, jen jsem věděla, že já jsem to *nedělala* a že to bylo neuvěřitelně příjemné. Hlava se mi takovým způsobem znovu pohnula při meditaci v následujících dvou nebo třech dnech, až jsem si uvědomila, že se hlava nepohybuje bezúčelně - ve skutečnosti jsem nosem psala písmena jako na tabuli. Vykřikla jsem vzrušením: „Jerry, já nosem píšu písmena!”

Pochopila jsem, že se stalo něco pozoruhodného a že mi někdo nabízí komunikaci, na celém těle mi naskočila husí kůže. Nikdy předtím ani potom jsem necítila tak intenzivní vzrušení. Pak napsali: *Jsem Abraham. Jsem tvůj duchovní průvodce. Mám tě rád. Jsem tady, abych s tebou pracoval.*

Jerry popadl notes a začal zaznamenávat všechno, co jsem nešikovně psala do vzduchu nosem. Písmeno po písmenu začal Abraham odpovídat na Jerryho otázky, někdy celé hodiny. Byli jsme velmi vzrušeni, že s Abrahamem můžeme takovým způsobem komunikovat.

Abraham začíná diktovat

Byl to pomalý a neohrabaný způsob komunikace, ale Jerry získával odpovědi na své otázky a pro nás oba to byl radostný zážitek. Asi dva měsíce se Jerry vyptával a Abraham odpovídal tím, že vedl pohyb mého nosu, a Jerry všechno zapisoval. Pak jednou v noci, když jsme leželi v posteli, moje ruka jemně poklepala Jerrymu na prsa. Překvapilo mě to a vysvětlovala jsem: „To nedělám já. Musejí to být oni.“ Pak jsem ucítila silné nutkání psát na stroji.

Došla jsem k psacímu stroji a položila ruce na klávesy. Stejným způsobem, jakým se samovolně pohybovala hlava, když psala nosem ve vzduchu písmena, začaly ruce běhat po psacím stroji. Pohybovaly se tak rychle a s takovou silou, až to Jerryho děsilo. Stál vedle mě připravený chytit mě za ruce, kdyby bylo potřeba, protože nechtěl, abych si poranila prsty. Tvrdil, že se pohybovaly tak rychle, že je nestačil sledovat. Ale nemusel se obávat.

Prsty se dotýkaly kláves znovu a znovu, než popsaly skoro celou stránku textem: *i w a n t t o t y p e i w a n t t o t y p e* (chcipsátchcipsát) bez velkých písmen a mezer mezi slovy. Potom začaly psát vzkaz, pomalu a metodicky, s prosbou, abych každý den psala 15 minut na stroji. Takovým způsobem jsme komunikovali další dva měsíce.

Od psaní k mluvení

Jednou jsme jeli po dálnici s naším malým autem mezi nákladním vozem a karavanem. Tato část dálnice neměla správný sklon, a když jsme současně vjeli do prudké zatáčky, zdálo se, že obě velká vozidla vybočují do našeho pruhu. Zdálo se nám, že nás rozdrtí. A uprostřed silných emocí Abraham začal mluvit. Cítila jsem, že mi ztuhla čelist (podobně jako u zívání), a pak se mi otevřela ústa a sama pronesla tato slova: *Sjed'te na nejbližším sjezdu*. Poslechli jsme. Za sjezdem jsme zastavili a Jerry s Abrahamem mluvil ten den celé hodiny. Bylo to velmi vzrušující.

Přestože jsem se během procesu rozvoje komunikace s Abrahamem cítila den ode dne lépe, poprosila jsem Jerryho, abychom to uchovali v tajnosti, protože jsem měla strach, jak by lidé reagovali, kdyby se dozvěděli, co se se mnou děje. Po čase jsme však

pozvali hrstku blízkých přátel, aby mohli komunikovat s Abrahamem, a asi o rok později jsme se rozhodli otevřít tato učení pro veřejnost, což děláme dosud.

Vývoj mé interpretace Abrahamových vibrací stále pokračuje. Každý rozhovor v nás vyvolává úžas nad jejich (Abrahamovou) průzračností, moudrostí a láskou.

Jednou jsem se nahlas rozesmála, když jsem si uvědomila paradoxní situaci: „Měla jsem takový strach ze spiritistické tabulky, a teď jsem jako ona.“

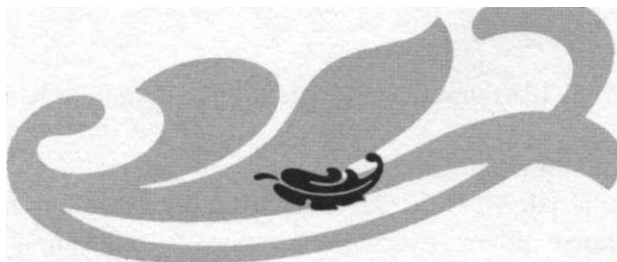
Vývoj úžasných zážitků s Abrahamem

Nejsme pokaždé schopni nalézt odpovídající slova, abychom vyjádřili, co při práci s Abrahamem cítíme. Jerry patrně vždy věděl, co si přeje nejvíc, a našel způsoby jak mnohého z toho dosáhnout už před setkáním s Abrahamem. Přesto tvrdí, že Abraham mu umožnil uvědomit si, proč jsme tady, a pochopit, že nad svým životem máme absolutní moc. Neexistují žádné špatné náhody a smolné dny, nemusíme plout s proudem, který rozhýbal někdo jiný. Jsme svobodní... sami jsme strůjci svého života - a máme ho rádi!

Podle Abrahama představujeme společně s manželem dokonalou kombinaci pro prezentování jejich učení, protože Jerryho silná touha najít odpovědi k nám Abrahama přivolala a já jsem dokázala zklidnit mysl a zbavit se strachu, abych umožnila odpovědím vyjít na světlo.

Stačí málo času, abych dovolila Abrahamovi začít skrze mne promlouvat. Jen si ujasním záměr: *Abrahame, chci zřetelně vyslovovat tvoje slova*, a pak se soustředím na dýchání. Během několika vteřin v sobě cítím růst čistoty, lásku a sílu Abrahama a můžeme začít...

« • »

KONVERZACE S ABRAHAMEM

Jerry Hkks

Dobrodružství s Abrahamem prostřednictvím Esther mě stále vzrušuje, protože jsem našel nekonečný zdroj odpovědí na zřejmě nekonečnou řadu otázek, které se v mém životě neustále vynořují.

Několik prvních měsíců po setkání s Abrahamem jsme si s Esther každý den vyšetřili čas na rozhovor s ním a já jsem se začal probírat otázkami z mého seznamu. Časem, když si Esther přivykla na skutečnost, že dokáže zklidnit mysl a nechat skrze sebe hovořit vesmírnou inteligenci, jsme postupně začali rozšiřovat okruh přátel, kteří přicházeli, aby s Abrahamem probrali detaily svého života.

Už ze začátku našeho setkávání jsem Abrahamovi předložil seznam nezodpovězených otázek. Doufám, že vás odpovědi na moje počáteční otázky budou také zajímat. Samozřejmě jsme od okamžiku, kdy jsem Abrahama zasypal otázkami, potkali tisíce lidí, jejichž otázky šly ještě hlouběji a kteří k seznamu přidali další důležité otázky. I o nich jsme s Abrahamem hovořili. Ale vraťme se k začátkům mého dotazování.

(Nemám žádné vysvětlení, jak je možné, že Esther je schopná nechat ze sebe promlouvat Abrahama. Z mého pohledu Esther zavře oči a několikrát se zhluboka nadechne a vydechne. Chvilí se jí hlava mírně kýve, pak se oči otevrou a osloví mě přímo Abraham.)

My (Abraham) se představujeme jako učitelé

Abraham: Dobrý den! Těší nás, že máme příležitost vás navštívit. Jsme vděční Esther, že tuto komunikaci umožnila, a tobě za nabídku rozhovoru. Vzájemná komunikace je cenná, protože nám umožní představit, čím jsme pro fyzické přátele. Ale kromě uvedení Abrahama do fyzického světa poskytne tato kniha vysvětlení úlohy nehmotného světa ve světě fyzickém, protože tyto světy jsou, jak víte, nerozlučitelně propojeny. Jeden od druhého nelze oddělit.

Psaním této knihy všichni plníme dohodu, kterou jsme uzavřeli dávno předtím, než jste získali svá fyzická těla. My, Abraham, jsme souhlasili s tím, že zůstaneme tady, soustředění na širší, čistší, a tím silnější nehmotnou oblast, zatímco vy, Jerry a Esther, jste souhlasili s tím, že se vtělíte do fyzických těl a na přední místa myšlení a tvoření. Jestliže ve vás životní zkušenosti vyvolaly silnou a čistou touhu, pak za tím byla naše dohoda o setkání za účelem užitečné spolupráce.

Jerry, rádi ti zodpovíme dlouhý seznam otázek (cíleně připravených a vybroušených životními prožitky), protože je mnoho věcí, které chceme fyzickým přátelům sdělit. Chceme, abyste pochopili velkolepost vaší existence, chceme, abyste pochopili, kdo skutečně jste a proč jste se vrátili do fyzické dimenze.

Je vždy zajímavá zkušenost vysvětlovat fyzickým přátelům záležitosti nehmotné povahy, protože všechno, co vám nabízíme, musí být předloženo optikou fyzického světa. Esther přijme naše myšlenky, podobně jako radiový signál, na nevědomé úrovni své existence a pak je transformuje do slov a fyzického pojetí. Dochází tak k dokonalému promíchání fyzického a nehmotného.

Můžeme vám pomoci pochopit existenci nehmotné sféry, ze které hovoříme, a tím přispějeme k vašemu porozumění toho, kdo skutečně jste. Protože ve skutečnosti jste pokračováním bytostí, jako jsme my.

Je nás tady hodně a jsme sloučeni dohromady podle našich současných shodných cílů a tužeb. Ve fyzickém prostředí se jmenujeme *Abraham* a jsme známi jako *učitelé*, ve smyslu těch, kteří mají v současné době širší znalosti a mohou ostatní vést k dalšímu porozumění. Víme, že slova neučí, učí vás pouze životní zkušenost, ale kombinace životní zkušenosti ve spojení se slovy,

která vysvětlují a definují, může proces učení povýšit - a za tím účelem slova nabízíme.

Existují *vesmírné zákony*, které ovlivňují všechno ve vesmíru - všechno, co je nehmotné, a všechno, co je hmotné. Tyto *zákony* jsou neomezené, jsou věčné a jsou všudypřítomné. Pokud si je uvědomujete a snažíte se je pochopit, váš život se významně povznese. Pouze pokud vědomě získáváte znalosti o těchto *zákonech*, jste schopni stát se vědomým tvůrcem svého života.

Vnitřní bytost

Samozřejmě jste fyzickými bytostmi ve svém fyzickém prostředí, ale jste ještě mnohem víc, než můžete vidět fyzickým zrakem. Ve skutečnosti jste pokračováním nehmotného *zdroje energie*. Vaše širší, starší a moudřejší já je nyní soustředěno do fyzické bytosti, kterou znáte jako svou osobu. Vaši nehmotnou část nazýváme *vnitřní bytostí*.

Fyzické bytosti se často považují buď za mrtvé, nebo živé a někdy uznávají, že než přišly do fyzického těla, existovaly v nehmotné oblasti, a že po fyzické smrti se do nehmotné oblasti vrátí. Ale jen několik lidí skutečně chápe, že jejich nehmotná část zůstává převážně soustředěná na nehmotnou sféru a *část* této perspektivy proudí do fyzické perspektivy a jejich současného fyzického těla.

Pochopení obou sfér a vztahu mezi nimi je podstatné pro pochopení toho, kým jste a co jste měli v úmyslu, když jste přišli do fyzického těla. Nehmotnou část někteří nazývají „vyšším já“ nebo „duší“. Nezáleží na názvu, ale je pro vás důležité pochopit, že vaše *vnitřní bytost* existuje, protože jenom když přijmete a pochopíte vztah mezi vámi a *vnitřní bytostí*, poznáte pravdu.

Nechceme měnit vaše přesvědčení

Nepřišli jsme, abychom měnili vaše přesvědčení, ale abychom vás znovu seznámili s *věčnými zákony vesmíru*, a tím umožnili *cíleně* vytvářet to, kvůli čemu jste přišli, protože není nikdo jiný, kdo může zasáhnout do vašeho života jako vy - všechno ovlivňujete vy.

Nesnažíme se vás přesvědčit, abyste něčemu věřili. Když pozorujeme úžasnou fyzickou sféru Země, vidíme velkou rozmanitost v tom, čemu věříte - a ta rozmanitost je v dokonalé rovnováze.

Vesmírné zákony vám budeme předkládat v jednoduché formě. A také vám nabídneme návody na praktické postupy, s jejichž pomocí můžete vědomě využít *zákonů* k dosažení všeho, co je pro vás důležité. Přestože víme, že si budete cenit tvůrčí moci, kterou objevíte, uvědomujeme si, že největší hodnotu představuje svoboda, kterou naleznete, když se naučíte používat *umění umožnit*.

Na naši práci pohlížíme jako na připomínku toho, co už na určité úrovni znáte. Pokud je to i vaše přání, pak při čtení knihy budete krok za krokem vedeni k uvědomění - ke znovupoznání vašeho *úplného já*.

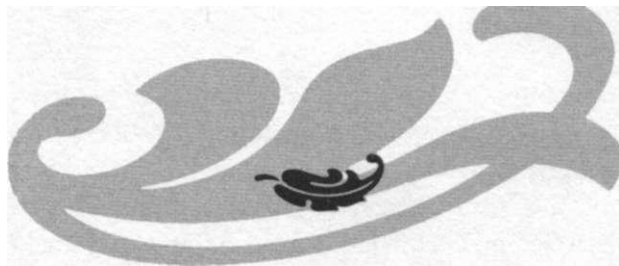
Jste cenní pro jsoucno

Je naším přáním, abyste si znovu uvědomili nezměrnou hodnotu, kterou máte pro jsoucno, protože jste skutečně v čele myšlenkových proudů, přispíváte k dění ve vesmíru každou svou myšlenkou, slovem a skutkem. Nejste podřízené bytosti, které se snaží dostat na vyšší úroveň, ale naopak vedoucí tvůrci se všemi zdroji vesmíru k dispozici.

Chceme, abyste poznali svou hodnotu, protože bez toho nezákáte odkaz, který vám opravdu patří. Při nedostatečném sebehodnocení si odpíráte přirozený nárok na permanentní radost. A protože vesmír stále těží ze všeho, co prožíváte a poznáváte, chceme, abyste také začali sklízet ovoce své práce tady na Zemi.

Jsme si jisti, že najdete cestu životem, kterou jste si přáli, než jste se vtělili do fyzického těla. Pomůžeme vám ve splnění životního cíle, víme, že je to pro vás důležité, protože vás slyšíme se ptát: *Proč jsem zde? Co mohu udělat, aby můj život byl lepší? Jak mám vědět, co je správné?* Jsme zde, abychom vám podrobně odpověděli.

Jsme připraveni na vaše otázky.

ÚVOD DO DUCHOVNÍ HARMONIE

Jerry: Já bych si přál, Abrahame, sepsat knihu speciálně pro lidi, kteří chtějí získat řízenou kontrolu nad svým životem. Přál bych si, aby v této knize bylo dost informací a návodů, aby je každý čtenář mohl začít okamžitě používat a díky tomu pozorovat růst pocitu štěstí nebo stavu duchovní harmonie... s tím, že později bude pravděpodobně žádat podrobnější vysvětlení jednotlivých bodů.

Abraham: Každý začne z místa, kde právě je, a očekáváme, že ti, kteří hledají, najdou v této knize odpověď. Nabízíme srozumitelné základní vysvětlení zákonů vesmíru s vědomím, že někteří budou mít zájem jít dál, zatímco jiní ne. Naše práce se stále vyvíjí prostřednictvím položených otázek, které vznikají na základě podnětů a témat probíraných dříve. Vývoj toho, čím všichni jsme, nikdy nekončí.

Zákony vesmíru: definice

Chceme vám pomoci pochopit tři *věčné zákony vesmíru*, abyste je z hlediska potřeb vašeho fyzického života mohli využít účelně, efektivně a uspokojivě. Prvním ze zákonů, které nabízíme, je *zákon přitažlivosti*. Pokud neporozumíte a nebudete schopni efektivně využívat *zákon přitažlivosti*, pak nemůžete využít druhý zákon, *vědu záměrného tvoření*, ani třetí zákon, *umění umožnit*.

Abyste pochopili a využili druhý zákon, musíte nejdřív pochopit a efektivně využívat první. Pro pochopení třetího zákona musíte být schopni pochopit a využívat zákon druhý.

První zákon, zákon přitažlivosti, říká: *To, co je podobné, se přitahuje*. Přestože to vypadá velmi jednoduše, definuje nejmocnější zákon ve vesmíru - zákon, který působí stále a na všechno. Neexistuje nic, co by tímto mocným zákonem nebylo ovlivňováno.

Druhý zákon, věda záměrného tvoření, říká: *To, na co myslím, a to, čemu věřím nebo co očekávám - existuje*. Krátce řečeno, stane se to, na co myslíte, ať chcete, nebo nechcete. *Věda záměrného tvoření spočívá v cíleném* nasměrování myšlenek, proto pokud tyto zákony nepochopíte a nepoužíváte je cíleně, pak tvoříte mimoděk.

Třetí zákon, umění umožnit, říká: *Jsem tím, kým jsem, a snažím se umožnit ostatním být tím, kým jsou*. Když se snažíte umožnit ostatním být, kým jsou, dokonce i když oni se nesnaží totéž umožnit vám, pak jste *poskytovatel*, ale k tomuto bodu pravděpodobně nedospějete, pokud nejdřív nepochopíte, *jak* se vám do života dostávají lidé, okolnosti a věci.

Jenom když pochopíte, že ostatní nemohou být součástí vašeho života, pokud je nepozvete svými myšlenkami (nebo svou pozorností jim věnovanou), že okolnosti nemohou být součástí vašeho života, pokud je k sobě nepozvete svými myšlenkami (nebo jejich pozorováním), budete *poskytovatelem*, jakým jste chtěli být, když jste vstoupili do této formy života.

Pochopení těchto tří mocných zákonů vesmíru a jejich vědomé používání vás dovede k radostné svobodě se schopností vytvořit vlastní život přesně takový, jaký ho chcete mít. Jakmile pochopíte, že všichni lidé, okolnosti a události jsou do vašeho života přivolávány vámi, prostřednictvím vašich myšlenek, začnete žít životem, jaký jste zamýšleli, když jste se rozhodli vstoupit do fyzického těla. Pochopení mocného zákona přitažlivosti doplněné cílem záměrně tvořit vlastní život vás povede nakonec k jedinečné svobodě, která vychází jenom z úplného pochopení a používání umění umožnit.

Č Á S T II

*Zákon
přitažlivosti*

Vesmírný ***zákon přitažlivosti***: definice

Jerry: Abrahame, předpokládám, že první téma, o kterém s námi budete podrobně mluvit, je *zákon přitažlivosti*. Řekli jste, že je to nejmocnější *zákon*.

Abraham: *Zákon přitažlivosti* není jen nejmocnější zákon vesmíru, ale musíte ho pochopit, aby všechno ostatní, co nabízíme, pro vás mělo cenu. Všechno ve vašem životě a životech lidí okolo vás je *zákonem přitažlivosti* ovlivněno. Je to podstata všech projevů života, které vidíte. Je to základ všeho, co zažijete. Poznat *zákon přitažlivosti* a porozumět tomu, jak funguje, je podstatné pro účelné prožití života. Je to podstatné pro prožití života v radosti, který jste přišli prožít.

Zákon přitažlivosti říká: *To, co je podobné, se přitahuje*. Rčení „Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá“ vlastně pojednává o *zákonu přitažlivosti*. Důkazem jsou „smolné dny“. Ráno se probudíte se špatnou náladou a celý den se všechno jenom zhoršuje. Večer říkáte: „Neměl jsem vůbec vylézt z postele.“ Dalším projevem *zákona přitažlivosti* ve vaší společnosti je jev, kdy člověk, který nejvíc mluví o nemocech, onemocní a člověk, který mluví o úspěchu, ho dosáhne. Působení *zákona přitažlivosti* je patrné, když nastavíte rozhlas na 630 AM a očekáváte, že uslyšíte vysílání na frekvenci 630 AM, protože chápete, že rozhlasový signál mezi vysílačem a přijímačem musí *odpovídat*.

Jakmile to začnete chápat - nebo lépe řečeno, jakmile si začnete vzpomínat -, projevy mocného *zákona přitažlivosti*, které vás obklopují, vám budou zřejmé, protože začnete rozeznávat vzájemné vztahy mezi tím, o čem přemýšlíte, a tím, co se vám přihodí. Nic se vám nepřihodí náhodně. *Přitahujete to - všechno. Bez výjimky.*

Zákon přitažlivosti neustále odpovídá na vaše myšlenky, takže stále vytváříte *vlastní realitu*. Všechno, co prožíváte, sami povoláváte, protože *zákon přitažlivosti* odpovídá na myšlenky, které nabízíte. Ať už vzpomínáte na něco z minulosti, sledujete něco v současnosti, nebo si představujete něco z budoucnosti, myšlenka, na kterou se soustředíte, ve vás vyvolá vibrace - a *zákon přitažlivosti* na ně odpovídá.

Lidé, kteří se dostali do nežádoucích situací, často tvrdí, že je určitě nevytvořili. „Nic takového bych na sebe nepřivolal!“ prohlašují. My víme, že nežádoucí věci do svého života nepřivoláváte vědomě, trváme ale na tom, že jenom vy jste je mohli způsobit, protože nikdo jiný kromě vás nemá moc přivolat to, co se vám stane. Vytvořili jste ji nevědomky soustředěním na onu nežádoucí věc nebo na její podstatu. Jestliže nepochopíte *zákony vesmíru* neboli „pravidla hry“, přivoláváte nežádoucí věci pozorností, kterou jim věnujete.

Pro lepší pochopení ZÁKONA PŘITAŽLIVOSTI si sami sebe představte jako magnet, který k sobě přitahuje podstatu toho, na co myslíte a co cítíte. Když si připadáte tlustí, nepřitáhnete hubnutí, když si připadáte chudí, nepřitáhnete zisk a podobně. Tomu brání ZÁKON.

Na co myslíte, to přivoláváte

Čím lépe pochopíte moc ZÁKONA PŘITAŽLIVOSTI, tím více se budete zajímat o záměrné směřování svých myšlenek - protože dostáváte to, na co myslíte, ať o to stojíte, nebo ne.

To, čemu se ve svých myšlenkách věnujete, bez výjimky přivoláváte do svého života. Pokud jen pomyslíte na to, co si přejete, díky zákonu přitažlivosti myšlenka roste a roste a je stále silnější a silnější. Zákon přitažlivosti působí i v případě, kdy myslíte na něco, co si nepřejete, i tato myšlenka roste a sílí. Čím je myšlenka silnější, tím více skutečnost přivolává a tím pravděpodobnější je, že se uskuteční.

Když vidíte něco, co byste chtěli zažít, a říkáte: „Ano, to by se mi líbilo," svojí *pozorností*, kterou dané věci věnujete, ji přivoláváte. Ale když vidíte něco, co nechcete zažít, a vykřiknete: „Ne, ne, to nechci!" svojí *pozorností* to také přivoláváte. Ve vesmíru založeném na přitažlivosti neplatí žádné výjimky. Vaše pozornost věnovaná určité věci ve vás vzbuzuje vibrace, a pokud ji udržíte dostatečně dlouho, *zákon přitažlivosti* danou věc přivede do vašeho života. Pozor ale na slůvko „ne". Když se na něco díváte a voláte: „Ne, to si nepřeju, ať je to pryč!", pak to vlastně přivoláváte, protože ve vesmíru založeném na přitažlivosti zápor neexistuje. Vaše pozornost, upřená na danou věc, říká: „Ano, přijď ke mně, tuto věc já nechci!"

Naštěstí se zde, ve vaší fyzické realitě omezené časem a prostorem, věci neprojevují hned. Mezi myšlenkou a jejím projevem ve skutečnosti je určitý *časový tlumič*. Tento *časový tlumič* vám dává příležitost přesměrovat pozornost na věci, které si přejete. A dlouho před tím, než se projeví (vlastně už v okamžiku, kdy na ně poprvé pomyslíte), můžete si ujasnit skrze svoje pocity, jestli jde o něco, co chcete, aby se projevilo, nebo ne. Jestliže ve věnování pozornosti pokračujete - ať už jde o věc žádanou, nebo nežádoucí -, pak se uskuteční.

Tyto *zákony*, i když je nechápete, ovlivňují váš život, přestože je ignorujete. Přestože si nemusíte být vědomi, že *zákon přitažlivosti* existuje, jeho mocný vliv je zřejmý v každé oblasti vašeho života.

Pokud vezmete v úvahu, co jste tady slyšeli, a začnete si všímat vztahu mezi tím, na co myslíte a o čem mluvíte, a tím, co dostáváte, brzy mocný *zákon přitažlivosti* pochopíte. Když cíleně nasměrujete myšlenky a soustředíte se na věci, které si přejete, začnete získávat životní zkušenosti, po kterých toužíte.

Fyzický svět je rozlehlé a různorodé místo plné úžasného množství událostí a okolností, z nichž některé schvalujete (a přejete šije zažít), a jiné odsuzujete (a nechcete je zažít). Když jste přišli do fyzického prostředí, neměli jste v úmyslu chtít, by se svět změnil, aby došlo ke zrušení všeho, co odsuzujete, a nastolení toho, co schvalujete.

jste tady, abyste VYTVÁŘELI svět kolem sebe, svět, který si vyberete, a UMOŽNILI i existenci světa, který si zvolí ostatní, jejich volba v žádném případě nepřekáží vašemu výběru, ale vaše vibrace jsou ovlivňovány pozorností, kterou jejich volbě věnujete. Tím je ovlivněn i váš vlastní úhel přitažlivosti.

Myšlenky mají magnetickou sílu

Zákon přitažlivosti a jeho magnetická síla působí v celém vesmíru, přitahuje jiné myšlenky, které mají podobnou vibraci... a přináší jí je k vám: vaše pozornost věnovaná určité věci, aktivace myšlenek a odpověď *zákona přitažlivosti* na tyto myšlenky zodpovídá za každou osobu, každou událost a každou okolnost, které vstoupí do vašeho života. Všechny tyto prvky, jejichž vibrace odpovídají vašim myšlenkám, jsou do vašeho života přineseny prostřednictvím jakéhosi silného magnetického trychtýře.

Dostanete podstatu toho, na co myslíte, ať už jde o věc, kterou si přejete, nebo věc, kterou si nepřejete. To vás zpočátku může znepokojovat, ale jsme přesvědčeni, že po čase spravedlnost a důslednost mocného *zákona přitažlivosti* oceníte. Jakmile tento *zákon* pochopíte a začnete si všímat, čemu věnujete pozornost, znovu získáte kontrolu nad vlastním životem. Pak si znovu vybavíte, že v životě můžete *dosáhnout* všeho, po čem toužíte, a zbavit se všeho, co si nepřejete.

Pochopení *zákona přitažlivosti* a poznání absolutního vztahu mezi tím, na co myslíte a co cítíte - a tím, co se ve vašem životě stane - způsobí, že budete více sledovat stimulaci vlastních myšlenek. Začnete si všímat toho, že vaše myšlenky mohou být vyvolány něčím, co jste četli nebo viděli v televizi, nebo co jste slyšeli či pozorovali u jiných lidí. Až uvidíte, jaký vliv má *zákon přitažlivosti* na myšlenky, které byly zpočátku nevýznamné a vaší pozorností nabývaly na významu, pocítíte touhu začít myšlenky usměrňovat na věci, které si přejete zažít. Protože když nad něčím hloubáte, bez ohledu na zdroj podnětu myšlenky... *zákon přitažlivosti* začne působit a nabízí vám další myšlenky, rozhovory a zkušenosti podobné povahy.

Ať už vzpomínáte na minulost, pozorujete současnost, nebo si představujete budoucnost, děláte to právě teď, a to, na co se soustředíte, způsobuje aktivaci vibrací, na které *zákon přitažlivosti* odpovídá. Nejdřív nad konkrétní věcí přemýšlíte sami, ale když na ni myslíte dost dlouho, všimnete si, že se s vámi o ní začnou bavit i další lidé, protože *zákon přitažlivosti* najde osoby, které nabízejí podobnou vibraci, a přivede je rovnou k vám. Čím déle se na něco soustředíte, tím silnější je přitažlivost; a čím silnější je váš *úhel přitažlivosti*, tím jasněji se projevuje ve vašem životě. *Ať už se soustředíte na věci, které si přejete, nebo na věci, které si nepřejete, projevy vašich myšlenek k vám proudí neustále.*

Vnitřní bytost komunikuje prostřednictvím emocí

Jste mnohem víc, než vidíte svým fyzickým tělem, protože kromě toho, že jste *fyzičtí* tvůrci, existujete současně i v jiné dimenzi. Vaši *nehmotné* části říkáme *vnitřní bytost*.

Projevem vašeho vztahu s vnitřní bytostí jsou emoce. Když se na něco soustředíte a vytváříte si vlastní stanovisko, provádí totéž zároveň *vnitřní bytost*. *Emoce*, které cítíte, jsou znamením souladu nebo nesouladu těchto názorů. Něco se například stalo a vy jste přesvědčeni, že jste se měli zachovat lépe a že jste hloupí a špatní. Protože podle názoru *vnitřní bytosti* jste se zachovali dobře a jste chytří a velmi cenní, vznikne jednoznačný nesoulad a vy ho pocítíte ve formě *negativních emocí*. Když jste na sebe naopak hrdí nebo sebe či někoho jiného milujete, je váš aktuální názor mnohem bližší názoru *vnitřní bytosti*, a proto pocítíte *pozitivní emoce* hrlosti, lásky a uznání.

Vnitřní bytost neboli *zdroj energie* vždy nabízí náhled, který je pro vás nejvýhodnější, a když se s ním váš názor shoduje, pak dojde k pozitivní přitažlivosti. Jinými slovy, čím lépe se cítíte, tím lepší je váš *úhel přitažlivosti*. Toto úžasné *vedení*, které je vám stále k dispozici, umožňuje násobené vibrace vašeho náhledu a náhledu *vnitřní bytosti*.

Protože *zákon přitažlivosti* vždy působí podle vibrací, které nabízíte, je velmi užitečné pochopit, že emoce vám naznačují, jestli tvoříte něco, co si přejete, nebo něco, co si nepřejete.

Když naši fyzičtí přátelé slyší o mocném *zákonu přitažlivosti* a začínají chápat, že k sobě věci a události přivolávají na základě vlastních myšlenek, často sledují každou myšlenku a jsou v přemýšlení opatrní a zdrženliví. Ale střežení myšlenek je obtížné, protože kolem vás je velké množství podnětů a zákon přitažlivosti průběžně přináší další.

Raději než střežit myšlenky doporučujeme se jednoduše zaměřit na vlastní pocity. Protože pokud si zvolíte myšlenku, která není v harmonii s náhledem širší, starší, moudřejší a láskyplné části vás samotných, *vnitřní bytosti*, budete pociťovat konflikt, a o to snadněji můžete přesměrovat myšlenky na něco, při čem se budete cítit lépe a co vám víc prospěje.

Když jste se rozhodli vtělit do fyzického těla, věděli jste, že pro cestu životem získáte tento báječný *systém emocionálního vede-*

ní a že prostřednictvím stále přítomných emocí budete schopni posoudit, jestli se od svého širšího poznání odchylujete, nebo s ním souzníte.

Když věnujete myšlenky něčemu, co si přejete, cítíte pozitivní emoce. Když věnujete myšlenky něčemu, co si nepřejete, cítíte emoce negativní. Proto správný směr kdykoli poznáte pozorováním vlastních pocitů.

Všudypřítomný *systém emocionálního vedení*

Systém emocionálního vedení pro vás představuje velkou výhodu, protože *zákon přitažlivosti* působí, ať už o něm víte, nebo ne. Kdykoli věnujete myšlenky něčemu, co si nepřejete, a určitou dobu se na ně soustředíte, působením *zákona* jste přitahováni stále více, až nakonec do svého života odpovídající událost nebo okolnosti přivoláte.

Ale pokud si uvědomujete *systém emocionálního vedení* a jste vnímaví k vlastním pocitům, pak si už v raném, začínajícím stadiu všimnete, že se zabýváte něčím, co si *nepřejete*, a snadno můžete změnit směr myšlenek a přitahovat něco, co si *přejete*. Pokud nejste k vlastním pocitům vnímaví, nevšimnete si včas, že se soustředíte špatným směrem, a můžete přivolat něco, s čím bude později daleko těžší se vypořádat.

Když při nějakém nápadu pocítíte dychtivost, znamená to, že *vnitřní bytost* má *shodné vibrace*. Pozitivní emoce napovídají, že vibrace vaší myšlenky v ten moment odpovídá vibracím *vnitřní bytosti*. Tomu se říká *inspirace*: v daný okamžik jste dokonale naladěni na vibrace širšího náhledu *vnitřní bytosti*, a díky tomuto napojení získáváte od *vnitřní bytosti* jasné sdělení neboli *vedení*.

Co když si přeji, aby se něco uskutečnilo rychleji?

Díky *zákonu přitažlivosti* se přitahují podobné myšlenky, a tím sílí. Emoce, které pocítujete, sílí ve stejném poměru. Když jste soustředěni na něco, po čem toužíte, potom je díky *zákonu přitažlivosti* přitahováno stále více podobných myšlenek a vy cítíte silnější pozitivní emoce. Proces můžete urychlit věnováním větší pozor-

nosti - *ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI se postará o zbytek a přinese vám podstatu předmětu vašich myšlenek.*

Slova *přát si* a *toužit* bychom definovali takto: *na něco soustředit pozornost nebo něčemu věnovat myšlenky a zároveň prožívat pozitivní emoce.* Když něčemu věnujete pozornost a přitom cítíte jenom pozitivní emoce, velmi brzy se vám to přihodí. Fyzičtí přátelé někdy používají slova *chtít* nebo *toužit*, a přitom zároveň cítí *pochybnosti* nebo *strach*, že toho, po čem touží, nedosáhnou. Z našeho pohledu není možné po něčem toužit, a zároveň cítit negativní emoce.

Skutečná touha je vždy doprovázena pozitivními emocemi. Snad proto lidé nesouhlasí s naším použitím slov *chtít* nebo *toužit*. Často namítají, že „chtění“ znamená druh nedostatku a odporuje vlastnímu významu, a my s nimi souhlasíme. Ale problém není ve slově nebo označení, ale ve stavu emoce, vyjádřené tímto slovem.

Je naší touhou pomoci vám pochopit, že se můžete dostat kamkoli, kde chcete být, bez ohledu na váš současný stav bytí. Nejdůležitější je pochopit, že váš mentální stav bytí neboli váš přístup v daném okamžiku je základ, ze kterého přivoláte více. Mocný a důsledný *zákon přitažlivosti* zodpovídá v tomto vibračním vesmíru za všechno - spojuje dohromady lidi, situace a myšlenky s podobnými vibracemi. Ve skutečnosti je všechno ve vašem životě, od myšlenek, které vám probíhají myslí, po lidi, se kterými se setkáváte, následkem působení *zákona přitažlivosti*.

Jak se chci vidět?

U většiny z vás plyne život poměrně hladce a přejete si, aby tak pokračoval, ale najdou se i věci, které byste si přáli změnit. Aby se změnily, musíte na ně pohlížet tak, jak si je přejete, nestačí jen sledovat, jaké jsou. Většina vašich myšlenek se pravděpodobně točí kolem věcí, které pozorujete, což znamená, že ve vašem soustředění převládá aktuální stav; totéž platí o vibracích, tím pádem i o vašem *úhlu přitažlivosti*. To je násobeno tím, jak vás pozorují ostatní lidé.

Následkem velkého množství pozornosti, kterou většina z vás věnuje současné situaci, přichází změna velmi pomalu, pokud vůbec. V životě se setkáváte s množstvím různých lidí, ale podstatu neboli téma života se příliš nemění.

Abyste ovlivnili skutečně pozitivní změny ve svém životě, musíte přehlížet skutečný stav - stejně to, jak vás vidí ostatní-a věnovat víc pozornosti představě. Až změníte úhel přitažlivosti, zažijete podstatnou životní změnu. Spatný zdravotní stav se může změnit v pevné zdraví, nedostatek v hojnost, špatné vztahy mohou být nahrazeny vztahy dobrými, nedorozumění se mohou objasnit a podobně.

Záměrným nasměrováním myšlenek - lépe než pouhým sledováním skutečnosti - začnete měnit druh vibrací. A po nějaké době s daleko menší námahou, než byste si mysleli, přestanete tvořit budoucnost, která by se podobala vaší minulosti a současnosti, ale stanete se cílevědomými tvůrci vlastního života.

Každý sochař nebo keramik ví, že musí zabořit ruce do hlíny a zpracovat a vymodelovat ji tak, aby výsledek odpovídal jeho představě. Pestré životní zkušenosti vám poskytují materiál, ze kterého vymodelujete svůj život, a pouhé pozorování života, aniž byste do něj zasáhli a vědomě ho utvářeli, aby odpovídal vašim představám, není uspokojující - a není tím, co jste měli v mysli, když jste se rozhodli vstoupit do časoprostorové reality. Chceme, abyste pochopili, že vaše „hlína“ je velmi tvárná. Bez výjimek.

Vítej, maličký, na planetě Zemi

Můžete mít pocit, že by bylo snadnější, kdybyste tato slova slyšeli v okamžiku, kdy se objevíte na Zemi. Kdybychom s vámi hovořili první den vašeho fyzického života, řekli bychom vám toto:

Vítej, maličký, na planetě Zemi... Není nic, čím bys nemohl být, co bys nemohl dělat nebo co bys nemohl mít. jsi úžasný tvůrce a jsi tady na základě svého přání. Používáš VĚDU ZÁMĚRNÉHO TVOŘENÍ a jsi tady díky své schopnosti ji používat.

Jdi kupředu, věnuj myšlenky tomu, co si přeješ, přitahuj životní zkušenosti, které ti pomohou v rozhodování co si přát, a jakmile se rozhodneš, soustřed' se jen na to.

Většinu času strávíš sbíráním informací- ty ti pomohou při rozhodování. .. tvoje skutečná úloha spočívá v rozhodnutí, co si přeješ, a soustředění se na to, protože soustředěním se na věc ji přivoláš. To je tvůrčí

proces: věnovat myšlenky tomu, co si přeješ, až se VNITŘNÍ BYTOST projeví v emocích. A když budeš pokračovat v přemýšlení doprovázeném emocemi, pak se staneš nejsilnějším z magnetů. Tak přivoláš do života to, co si přeješ.

Hodně myšlenek, které tě napadnou, nebude mít sílu přitahovat, alespoň ne zpočátku, dokud se na ně nebudeš soustředit dostatečně dlouho. Protože když získají na kvantitě, získají zároveň na síle. A čím víc jich bude a budou silnější, emoce, které pocítíš od VNITŘNÍ BYTOSTI, budou výraznější.

Když něčemu věnuješ myšlenky, které vyvolávají emoce, získáváš sílu vesmíru. Jdi kupředu (řekli bychom dále) od prvního dne života a věz, že tvůj úkol je rozhodnout se, co si přeješ - a pak se na to soustředit.

Ale první den vašeho života s vámi nemluvíme. Jste tady na chvíli. Většina z vás se vidí nejen vlastníma očima (ve skutečnosti ani ne převážně vlastníma očima), ale očima jiných; proto *hodně z vás není v současné době ve stavu bytosti, v jakém by si přáli být.*

Je moje „realita“ skutečně vším, co je reálné?

Nabízíme vám postup, pomocí kterého můžete dosáhnout stavu bytosti podle vlastní volby, abyste mohli čerpat sílu vesmíru a přitahovat předměty podle svých přání, a ne podle současného stavu. Protože z našeho pohledu *je velký rozdíl mezi tím, co právě existuje - což nazýváte „realitou“ -, a tím, jaká je skutečná realita.*

I když se nacházíte v těle, které není zdravé, nebo velikostí, tvarem či vitalitou neodpovídá tomu, co jste zvolili, žijete životním stylem, který vás netěší, jednáte s lidmi, kteří vám nepřinášejí radost... chceme vám pomoci pochopit, že i když to vypadá na váš stav bytosti, nemusí jím být. *Stav vaší bytosti je takový, jakou bytostí se cítíte být. Kdykoli.*

Jak mohu zvětšit svou magnetickou sílu?

Myšlenky, které vás napadají, aniž by vyvolaly silné emoce, nemají velkou magnetickou sílu. Každá vaše myšlenka má tvůrčí potenciál nebo potenciál magnetické přitažlivosti, ale myšlenky

v kombinaci se silnými emocemi jsou nejsilnější. Většina vašich myšlenek potom nemá velkou přitažlivou sílu. Více či méně udržují to, co jste již přivolali.

10 nebo 15 minut denně, ve kterých si ujasníte myšlenky vyvolávající silné, vášnivé, pozitivní emoce, pro vás má velkou hodnotu.

Zde vám nabídneme postup, podle kterého denně strávíte trochu času intenzivním přivoláváním zdraví, vitality, úspěchu, pozitivních vztahů... všech věcí, které představují vaši vizi dokonalého života. A to bude změna, přátelé. Protože budete mít nejen prospěch z toho, co jste vytvořili, ale navíc získáte nový pohled, novou perspektivu, díky které se změní i vaše přání. Tomu se říká vývoj a růst.

Abrahamův *tvůrčí proces*

Zde je slíbený postup: každý den budete provádět druh *tvůrčího cvičení* - ne dlouho - 15 minut je dostatečný časový interval, nejvýše 20 minut. Toto *cvičení* se nemusí odehrávat každý den na stejném místě, ale je dobré najít si kout, kde nebudete rozptylováni nebo vyrušováni. Nejedná se o vstoupení do změněného stavu vědomí; není to stav meditace. Je to stav rozjímání nad tím, co si přejete, stav rozjímání tak čistého, aby *vnitřní bytost* nabídla emoci na potvrzení souladu.

Než s procesem začnete, je důležité, abyste byli šťastní, protože když budete nespokojení nebo lhostejní, pak vaše práce nebude mít velký význam a vy nebudete mít přitažlivou sílu. Když říkáme „šťastní“, nemáme na mysli nadšení, při kterém skáčete do stropu. Máme na mysli povznesenou bezstarostnou náladu, pocit, že všechno je v pořádku. Proto doporučujeme dělat cokoli, co vás učiní spokojenými. To je pro každého z vás odlišné. U Esther představuje rychlý způsob navození povznesené radostné nálady poslech hudby - ale nepůsobí každý druh hudby, dokonce ani ne pokaždé stejná hudba. Některým z vás pomůže domácí zvířecí mazlíček nebo blízkost tekoucí vody. Jakmile se budete nacházet v dobré náladě, posaďte se - a *cvičení* může začít.

Vaším úkolem při *cvičení* je vstřebání informací, které jste během života získali (komunikací s ostatními a pohybem ve fyzic-

kém prostředí). Vaší prací je spojit informace v takový obraz sebe sama, jaký se vám bude líbit a potěší vás.

Životní zkušenosti nemají hodnotu jen pro cvičení. Pokud využijete čas během dne - ať už jdete do práce, pracujete doma, bavíte se s kolegy, přáteli nebo se svými dětmi či rodiči - mimo jiné ke sběru informací a vyhledávání věcí, které máte rádi - pak zjistíte, že každý den je zábavný.

Podlehli jste někdy nákupní horečce? Měli jste peníze a hledali jste něco, co byste si koupili. Všude byla spousta věcí, které jste nechťeli, a vy jste se snažili najít něco, co byste si koupili. Takovým způsobem byste měli pohlížet na každodenní život... jako byste měli plnou kapsu něčeho, co vyměníte za nasbírané informace.

Můžete například potkat někoho, kdo je stále veselý. Uložte si tuto informaci se záměrem použít ji později při cvičení. Vidíte někoho jet na kole, které se vám líbí; další užitečná informace. Uslyšíte o zaměstnání, které by vás těšilo... když se setkáte s něčím, co by vás těšilo, zapamatujte si to. (Můžete si to i zapsat.) A když pak půjdete na cvičení, můžete začít nasbírané informace vstřebávat a přitom si připravíte obrázek sebe sama, ze kterého začnete přitahovat do života základ toho, co vám přináší radost.

Pokud jste schopni si uvědomit, že vaším úkolem je - bez ohledu na to, jaké další aktivity provádíte - rozhlížet se kolem sebe a hledat věci, které si přejete, se záměrem použít je při cvičení k vytvoření vize sebe sama - pak zjistíte, že není nic, čím byste nemohli být, co byste nemohli dělat nebo mít.

Provádím tvůrčí cvičení

Cítíte se dobře a sedíte někde, kde můžete provádět cvičení. Zde je příklad, jak můžete cvičení provádět:

Jsem rád, že jsem zde, uvědomuji si hodnotu tohoto okamžiku. Cítím se velmi dobře.

Vidím se v celku, vytvořeném mnou samotným, v celku podle mého výběru. V této vizi jsem plný energie, neúnavný a pohybující se životem bez námahy. Vidím se v pohybu, nastupuji do auta a zase z něj vystupuji, vcházím do budov a místnos-

tí a vycházím z nich, vstupuji do rozhovorů a životních situací, pohybují se v nich snadno, lehce a šťastně.

Vidím se, jak přitahuji jenom ty, kdo jsou v harmonii s mým současným záměrem. Každým okamžikem je mi zřejmější, co si přeji. Když nasedám do automobilu a jedu k cíli, vidím se, jak příjždím zdravý, svěží a včas, připraven na vše, co se tam chystám dělat. Vidím se v dokonalém oblečení ve stylu, který jsem si zvolil. Je báječné vědět, že nezáleží na tom, co zvolí ostatní nebo co si ostatní MYSLÍ, že jsem zvolil já.

Důležité je, že jsem se sebou spokojený a jsem jistě takový, jak se vidím.

*Zjišťuji, že nejsem omezený v žádné oblasti svého života... Mám neomezený bankovní účet, a jak se vidím procházet životem, je potěšující vědět, že peníze mě v ničem neomezují. Všechna moje rozhodnutí jsou založena na tom, jestli si tuto zkušenost přeji ,nebo ne - nikoli na tom, jestli šiji mohu dovo-
LIT. Vím, že jsem magnet, který přitahuje úspěch, zdraví a vzta-
hy, které jsem si vybral.*

Volím absolutní a neustálou hojnost, protože chápu, že ve vesmíru neexistují žádná omezení a svojí hojností neomezují ostatní... Je dost pro všechny. Řešení pro každého z nás je ve schopnosti vidět hojnost a přát šiji - a pak ji všichni přivoláme. Vybral jsem si „neomezené“, které není nutné ukládat do skryše - protože chápu, že mám sílu to přitáhnout. Když myslím na něco dalšího, co si přeji, snadno získávám peníze, takže mám neomezenou zásobu hojnosti a prosperity.

Hojnost se odráží ve všech oblastech mého života... Vidím se obklopený těmi, kteří si podobně jako já přejí růst a kteří jsou ke mně přitahováni mojí ochotou nechat je být, dělat nebo mít to, co si přejí, přitom nepotřebuji do života přitahovat věci, které si nepřeji. Vidím se, jak jednám s ostatními, směji se, mluvím a raduji se z toho, co je těší, a oni se radují z toho, co těší mě. Všichni si navzájem vážíme jeden druhého a nikdo z nás nekritizuje nebo si nevšímá věcí, které se nám nelíbí.

Vidím se ve výborném zdravotním stavu. Vidím sebe jako úspěšného člověka. Vidím sebe osvěženého životem, vážícího si zkušenosti fyzického života, který jsem si přál tak moc, že jsem se rozhodl stát se fyzickou bytostí. Je nádherné být fyzickou bytostí, rozhodovat se rozumem a přitom získávat sílu vesmíru prostřednic-

tvím síly ZÁKONA PŘITAŽLIVOSTI. A z tohoto báječného stavu bytosti nyní přitahuji stále více. Je to dobré. Je to zábavné. Líbí se mi to.

Ukončím cvičení a vydám se - během zbývajících částí dne - vyhledat další věci, které se mi líbí. Je krásné vědět, že když vidím někoho úspěšného, ale nemocného, nemusím ho použít při CVIČENÍ jako celek, ale jenom tu část z něj, která se mi líbí. Tak si přinesu příklad prosperity a příklad onemocnění nechám venku. Můj úkol je pro dnešek splněn.

Nejsou všechny zákony vesmírné?

Jerry: Abrahame, vyprávěli jste nám o třech hlavních zákonech vesmíru. Existují nějaké zákony, které nejsou zákony vesmíru?

Abraham: Existuje mnoho věcí, které můžete nazývat zákony. Naši definici zákona omezujeme na ty, jež jsou zákony vesmíru. Jinými slovy, jakmile vstoupíte do fyzické dimenze, působí na vás zákonitosti času, gravitace a náhledu na prostor; ale tyto zákonitosti nejsou univerzální, protože existují jiné dimenze, které tyto skutečnosti nesdílejí. V mnoha případech, ve kterých používáte slovo zákon, bychom my použili slovo zákonitost. Nejsou žádné další zákony vesmíru, které bychom vám mohli prozradit později.

Jak mohu nejlépe využít zákon přitažlivosti?

Jerry: Existuje více různých způsobů jak vědomě a úmyslně využít zákon přitažlivosti?

Abraham: Pro začátek musíme říct, že ho neustále využíváte, ať už o tom víte, nebo ne. Nemůžete ho přestat používat, neboť je součástí všeho, co děláte. Ale oceňujeme tvou otázku, neboť chceš porozumět tomu, jak jej vědomě využívat k dosažení úspěchů, o které usilujete.

Být si vědom existence zákona přitažlivosti je nejdůležitější podmínka pro jeho vědomé využívání. Jelikož zákon přitažlivosti neustále reaguje na vaše myšlenky, je vědomá koncentrace myšlenek velmi důležitá.

Zvolte si předměty, o které jevíte zájem, a myslete na ně způsobem, jež je vám příjemný. Soustředte se na pozitivní aspekty před-

metů, které jsou pro vás důležité. Jakmile zvolíte myšlenku, *zákon přitažlivosti* bude postupovat podle ní a přitahovat více podobných myšlenek, čímž učiní tuto myšlenku mnohem silnější.

Tím, že zůstanete zaměřeni na předmět svého výběru, váš ÚHEL PŘITAŽLIVOSTI k tomuto tématu bude mnohem silnější, než kdyby vaše mysl přeskakovala z jednoho předmětu na druhý. V koncentraci je obrovská síla.

Díky vědomé volbě myšlenek, na které se soustředíte, věcí, které děláte, a dokonce lidí, s nimiž trávíte čas, brzy pocítíte blahodárné působení *zákona přitažlivosti*. Pokud trávíte čas s lidmi, kteří si vás váží, povzbudí to vaše sebevědomí. Pokud trávíte čas s těmi, kteří vidí vaše chyby, pak se jejich negativní názor na vás může snadno stát vaším *úhlem přitažlivosti*.

Jakmile si uvědomíte, že cokoliv, na co zaměříte svou pozornost, roste (*neboť zákon přitažlivosti říká, že musí*), možná se začnete důkladněji zajímat o to, na jaké věci se v počáteční fázi zaměřujete. Je mnohem snazší pozměnit směr vašich myšlenek v prvotních stadiích, když ještě nemají takovou sílu. Změnit směr myšlenky je ale možné kdykoliv.

Mohu obrátit směr tvoření během okamžiku?

Jerry: Řekněme, že někdo už svými předchozími myšlenkami určil směr tvoření a najednou se rozhodne, že ho chce změnit. Není tady nějaký faktor setrvačnosti? Neměl by nejprve zpomalit to, co už je v procesu tvoření? Nebo lze okamžitě vytvářet v jiném směru?

Abraham: Existuje faktor setrvačnosti způsobený *zákonem přitažlivosti*. *Zákon přitažlivosti říká: To, co je podobné, se přitahuje.* Takže jakákoliv myšlenka, kterou jste aktivovali, se díky vaší pozornosti stává větší a silnější. Ale chceme, abyste si uvědomili, že narůstání tvůrčí hybnosti je věc pozvolná. A tak raději než zkoušet obrátit danou myšlenku, doporučujeme zaměřit se na myšlenku jinou.

Řekněme, že jste mysleli na něco, co nechcete, a to už nějakou dobu, takže máte poměrně velkou negativní hybnost. Bylo by pro vás nemožné začít se najednou soustředit na opačnou myšlenku - *ale mohli byste si zvolit myšlenku, která je o trochu pozitivnější než ta předchozí, a pak na další a další, až byste postupně směr svých myšlenek změnili.*

Další účinný postup jak změnit směr vašich myšlenek je celkově změnit obsah, vědomě se zaměřit na nějaké pozitivní aspekty. Pokud tohle dokážete a pokud jste ochotni pokusit se zůstat nějakou dobu zaměřeni na myšlenku s lepším pocitem, *zákon přitažlivosti* na onu myšlenku zareaguje a rovnováha vašich myšlenek selepší. Když se teď vrátíte k předchozí negativní myšlence, nyní však už v odlišném stavu vibrací, bude tato myšlenka lepšími vibracemi ovlivněna. Krok za krokem zlepšíte vibrační hodnotu předmětu, který jste si zvolili, a všechno ve vašem životě se začne přetvářet pozitivním směrem.

Jak může člověk překonat zklamání?

Jerry: Jak silnou víru či přesvědčení potřebuje jedinec, který usiluje o prudký přechod z negativního do pozitivního směru při cestě k dosažení úspěchu nebo dobrého zdravotního stavu, aby překonal své zklamání a řekl si: „Já vím, že tohle bude fungovat," přestože to dosud nefungovalo?

Abraham: Z bodu zklamání přitahujete stále více toho, co vás zklame... Nejdřív musíte porozumět procesu tvoření. *Tvůrčí cvičení* vám pomůže cítit se dobře a následně se dostat do bodu, odkud vidíte věci takové, jaké je chcete, zachovat si tento pohled tak dlouho, až tomu věříte natolik pevně, že vyvoláváte pozitivní emoce. A z *takového* stavu bytí budete přitahovat jen to, co si přejete.

Zklamání je sdělení VNITŘNÍ BYTOSTI, která vám dává vědět, že to, na co se soustředíte, není to, co si přejete. Pokud jste vnímaví k tomu, jak se cítíte, pak zklamání samotné vám prozradí, že to, na co myslíte, nechcete zažít.

Co způsobuje celosvětové vlny nežádoucích událostí?

Jerry: Už léta vídáme v televizi nebo jinde zprávy o únosech letadel, teroristických útocích nebo zneužívání dětí, masových vraždách nebo o něčem podobně negativním - a zároveň vidíme, že se takové případy rozšiřují téměř po celém světě. Způsobuje to stejný proces?

Abraham: Upření pozornosti na jakýkoli předmět jej posiluje, protože pozornost aktivuje jeho vibrace a *zákon přitažlivosti* na ně reaguje.

Ti, kteří plánují únos letadla, dodávají myšlence sílu, ale ti, kteří se bojí vyhlídky na únos letadla, tuto myšlenku posilují také, neboť svou pozorností dáváte sílu i věcem, které si nepřejete. Ti, kteří mají záměr nevtahovat do svého života jakékoli negativní informace, pravděpodobně nesledují zpravodajství.

Na světě existuje mnoho různých záměrů a kombinací záměrů, proto si těžko můžeme představit, že by vlny nežádoucích událostí vyvolal jeden z nich... zpravodajství však k tomu nepochybně přispívá. Neboť jak se stále víc a víc lidí zaměřuje na negativní události, podílejí se na vzniku nechtěného. Síla jejich pocitů významně zvyšuje účinek těchto událostí ve vašem světě. Tak funguje kolektivní vědomí.

Může zájem o lékařské procedury přitáhnout další?

Jerry: V současnosti je široká škála televizních pořadů z lékařského prostředí. Zvyšuje to podle vás průměrné množství skutečně provedených operací? Když jedinec sleduje v televizi nějakou lékařskou proceduru, může se tím automaticky vibračně přiblížit k podstatě těchto procedur?

Abraham: Když něčemu věnujete svou pozornost, váš potenciál pro přitahování se zvýší. Čím ostřejší jsou detaily, tím více pozornosti tomu věnujete, a tím spíše to přivoláte do svého života. Jakákoli negativní emoce, kterou pocítíte, když sledujete něco takového, je pro vás signálem, že právě negativně přitahujete.

Nemoc se samozřejmě nedostaví okamžitě, takže často vztah mezi vašimi myšlenkami, následným negativním pocitem a výslednou nemocí nevidíte, ale opravdu jsou vzájemně spojené. *Vaše pozornost k čemukoli to přitahuje blíže k vám.*

Naštěstí díky *časovému prodlení* se vaše myšlenky nestávají skutečností okamžitě, takže máte plno příležitostí zhodnotit směr svých myšlenek (podle pocitů) a změnit jejich směr pokaždé, když zjistíte, že pocítujete negativní emoce.

Neustálé upřesňování detailů choroby má velký vliv na rozšíření nemoci ve vaší společnosti. Pokud sami sobě dovolíte zaměřit

se na trvalý přívál záporných statistik včetně nekonečného proudu informací o možných onemocněních, nemůže to neovlivnit váš osobní *úhel přitažlivosti*.

Měli byste místo toho najít způsob jak se zaměřit na ty věci, které do svého života přitáhnout *chcete*. *Čím více na nemoc myslíte a bojíte se jí, tím více ji přitahujete.*

Měl bych hledat příčinu negativních pocitů?

Jerry: Předpokládejme, že používáme *proces tvůrčího cvičení* zaměřený na věci, které chceme, ale později, když *tvůrčí cvičení* právě neprovádíme, cítíme negativní emoce. Myslíte, že bychom se měli pokoušet nalézt myšlenku, která je způsobila? Nebo by bylo lepší myslet na jednu z věcí z *tvůrčího cvičení*?

Abraham: Síla *tvůrčího cvičení* spočívá v tom, že čím více pozornosti předmětu věnujete, tím se stává silnější, tím snazší je na něj myslet a stále více se začíná objevovat ve vašem životě. Kdykoliv zjistíte, že cítíte negativní emoce, je důležité pochopit, že i když jste o tom třeba nevěděli, prováděli jste negativní *tvůrčí cvičení*.

Kdykoli se přistihnete, že pociťujete negativní emoce, navrhneme, abyste zkusili nenásilně přenést své myšlenky k něčemu, co *chcete* prožít, a krůček po krůčku změnili směr myšlenky týkající se daného předmětu. Pokaždé, když jste schopni rozpoznat něco, co *nechcete*, můžete určit, co je tím, co *chcete*. A když to budete provádět znovu a znovu, váš vzorec myšlení - vůči každému předmětu, který je pro vás důležitý - se více přiblíží tomu, co *chcete*. Postupně si vybudujete mosty od všech nynějších přesvědčení o věcech, které *nechcete*, k přesvědčení o věcech, které *chcete*.

Příklad přemostění nežádoucího přesvědčení

Jerry: Můžete nám na příkladu objasnit, co myslíte „přemostěním přesvědčení“?

Abraham: Váš *systém emocionálního vedení* pracuje nejlépe, když si stanovujete neustálé vědomé záměry toho, po čem toužíte. Takže řekněme, že jste se při *tvůrčím cvičení* soustředili na dobrý zdravotní stav, vytvořili jste si obraz sebe sama jako zdravé

vitální bytosti. Během dne pak sedíte u oběda s přítelkyní, která s vámi probírá svou nemoc. Zjistíte, že se v tomto rozhovoru cítíte velmi nepříjemně a znepokojeně... *Váš systém vedení vám dává najevo, že to, co slyšíte a na co myslíte - to, o čem mluví vaše přítelkyně - není v souladu s vaším záměrem.* A tehdy učiníte jasné rozhodnutí zabránit tomu, aby rozhovor na toto téma pokračoval. Pokusíte se změnit předmět hovoru, ale vaše přítelkyně je tématem velmi zaujatá, je k němu emocionálně přitahována a vrací rozhovor zpět ke své nemoci. Poplašené zvony vašeho *systému vedení* se znovu rozezní.

Důvod, proč pociťujete negativní emoce, nespočívá jen v tom, že přítelkyně mluví o něčem, co si nepřejete. *Negativní emoce ukazují, že vaše přesvědčení je v rozporu s vaší touhou.* Rozhovor s přítelkyní pouze probudil vnitřní přesvědčení, které odporuje touze po dobrém zdraví.

Kdykoli pociťujete negativní emoce, je velmi prospěšné zastavit se a zjistit, na co jste mysleli, když se tento pocit objevil. Negativní emoce jsou pro vás také zprávou, že to, na co myslíte, je důležité a že se zaměřujete na opak toho, po čem skutečně toužíte. Takže otázky jako „Na co jsem zrovna myslel, když se negativní pocit objevil?“ a „Co je to, co si v této oblasti skutečně přeji?“ vám pomohou uvědomit si, že se stavíte do přímé opozice vůči tomu, co opravdu chcete přitahovat.

Příklad: „Na co jsem zrovna myslel, když se negativní pocit objevil? Myslel jsem na to, že je chřipkové období, a vzpomínal jsem, jak těžce jsem v minulosti chřipkou onemocněl. Nejenže jsem zameškal práci a spoustu dalších věcí, ale mnoho dní mi bylo opravdu mizerně. Co je to, co si *přeji*? Přeji si letos zůstat zdravý.“

Ale pouze si říkat „Chci zůstat zdravý,“ obvykle v takových podmínkách nestačí, protože vaše vzpomínka na prodělanou chřipku a z ní vyplývající přesvědčení o možnosti dostat chřipku jsou mnohem silnější než vaše touha zůstat v pořádku.

Takové přesvědčení bychom se pokusili překonat takto:

V tomto ročním období většinou dostanu chřipku.

Letos dostat chřipku nechci.

Doufám, že letos chřipku nedostanu.

Zdá se, že každý má chřipku.

*To musí být přehnané. Každý chřipku nedostane.
Ve skutečnosti už bylo mnoho chřipkových období, kdy jsem chřipku
nedostal.
Pokaždé chřipku nemám.
Je možné, že toto chřipkové období přijde a odejde a mě vůbec nepo-
stihne.
Líbí se mi představa, že jsem zdravý.
Poslední chřipku jsem měl před tím, než jsem zjistil, že můžu ovlá-
dat svůj život.
Ted, když rozumím síle vlastních myšlenek, se všechno změnilo.
Ted', když rozumím síle zákona přitažlivosti, se všechno změnilo.
Není nutné, abych letos dostal chřipku.
Není nutné, abych zažil něco, co si nepřeji.
Můžu nasměrovat myšlenky na věci, které chci zažít.
Líbí se mi představa vedení života k věcem, které si přeji zažít.*

Nyní jste překonali přesvědčení. Pokud se negativní myšlenky vrátí - a nějakou dobu se to může opakovat - veďte myšlenky rozvázněji a nakonec už se nevrátí.

Jsou myšlenky ve snech tvůrčí?

Jerry: Rád bych pochopil svět snů. Tvoříme ve snu? Přitahujeme něco prostřednictvím myšlenek, které máme ve snu?

Abraham: Ne. Když spíte, je vaše vědomí vyňato z fyzické časoprostorové reality a vy dočasně nepřitahujete.

To, na co myslíte (a tudíž prociťujete), a to, co přitahujete, se vždy shoduje. Podobně odpovídá to, na co myslíte a co prociťujete ve stavu snění, tomu, co se objevuje ve vašem životě. *Vaše sny vám dávají nahlédnout na to, co jste stvořili nebo co tvoříte - ale během snění nejste v procesu tvoření.*

Často si předmět svých myšlenek neuvědomujete, dokud se neprojeví v životě. Když se projeví něco nežádoucího, je sice možné soustředit se a změnit to v něco žádaného, ale je to mnohem obtížnější. Pochopení vašich snů vám může pomoci rozeznat směr myšlenek dříve, než se skutečně zhmotní. *Je mnohem snazší změnit směr myšlenek, když vám ho ukážou sny, než když se projeví ve skutečném životě.*

Musím převzít dobré i zlé?

Jerry: Do jaké míry jsme součástí toho, co někdo nám blízký přitahuje (dobrého i špatného)? Kolik může s námi spojená osoba přinést do našeho života z toho, co přitahuje - věci, které chceme, nebo věci, které nechceme?

Abraham: Do vašeho života nemůže přijít nic, čemu nevěnujete pozornost. Většina lidí si však příliš nevybírá stránky druhých, kterých si všímá. Když si u druhého všímáte *všeho*, pak do svého života zvete všechny aspekty. Pokud věnujete pozornost pouze věcem, které se vám na nich líbí, pak do svého života přivoláte pouze tyto věci.

Pokud je někdo ve vašem životě, přizvali jste si ho. Přestože je obtížné tomu uvěřit, s ním přitahujete všechno, čeho si u něj všímáte - protože do vašeho života nemůže přijít nic, čemu jste nevěnovali pozornost.

Nemám se „bránit zlu“?

Jerry: Takže opravdu nemusíme odhánět negativa? Stačí jenom přitahovat to, co si přejeme?

Abraham: Není možné od sebe věci, které si nepřejeme, odstrkovat, protože tím vlastně aktivujete jejich vibrace a opět je přitahujete. Ve vesmíru je všechno založeno na přitažlivosti. Jinými slovy, neexistuje vyloučení. Když říkáte: „Ne!“ věcem, které si nepřejete, vlastně je přivoláváte. Podobně jako když říkáte: „Ano!“ věcem, které si přejete.

Jerry: Z toho možná vzniklo rčení „Neodporujte zlu“.

Abraham: *Pokud něčemu odporujete, soustředíte se na to, zaháníte to a aktivujete jeho vibrace, a tím to přitahujete.* „Neodporujte zlu“ mohl pronést někdo dost moudrý, aby pochopil, že to, co lidé nazývají „zlem“, neexistuje.

Jerry: Abrahame, jaká by byla vaše definice slova *zlo*?

Abraham: V našem slovníku by nebyl pro takové slovo důvod, protože podle toho, co známe, neexistuje nic, co by se tak dalo označit. Když ho lidé používají, obvykle mají na mysli „to, co je proti dobru“. Všimli jsme si, že když lidé mluví o *zlu*, mají na mysli něco, co odporuje jejich představě dobra nebo Boha. *Zlo* je pro člověka to, co není v harmonii s tím, co si přeje.

Jerry: *A dobro?*

Abraham: *Dobro* je pro člověka to, o čem si myslí, že si to přeje. Jak vidíte, dobro a zlo jsou jenom pojmy, které definují *žádoucí* a *nežádoucí*. *A žádoucí* a *nežádoucí* se vztahuje na individuální přání. Může mást, když lidé mluví do přání jiných, a ještě víc, když se snaží touhy druhých *řídít*.

Jak zjistím, **co** si skutečně přeji?

Jerry: Jedno z nejčastějších postesknutí, které jsem během let od lidí slyšel, znělo: „Ale já prostě nevím, co chci.“ Jak zjistit, co chceme?

Abraham: Do fyzického světa jste přišli se záměrem vyzkoušet množství a kontrasty, abyste dokázali najít vlastní touhy a preference.

Jerry: Mohli byste nám nabídnout postup, jak bychom zjistili, co chceme?

Abraham: V tom vám neustále pomáhá vaše životní zkušenost. Dokonce v okamžiku, kdy jasně víte, co *nechcete*, si ujasňujete, co vlastně *chcete*. Pomáhá vyslovit: „Chci poznat, co chci,“ protože s vědomím tohoto cíle je proces přitažlivosti zesílen.

Jerry: Takže člověk, který říká: „Chci vědět, co chci,“ je právě na začátku cesty k nalezení odpovědi?

Abraham: Během života musíte ze svého úhlu pohledu identifikovat osobní názory a preference: „Dávám přednost jednomu před druhým, tohle se mi líbí víc než tamto, tohle chci zažít, to druhé ne.“ Jak proséváte detaily vlastních životních zkušeností, docházíte k vlastním závěrům.

Nevěříme, že lidi tolik trápí rozhodování, co si přejí, trápí je spíš nejistota, že to získají... Protože nechápou mocný *zákon přitažlivosti* a protože si neuvědomují sílu vlastních vibrací, neprovádějí cílené určování věcí, které je mají potkat. Mnozí se trápí, protože si něco přejí a tvrdě pracují, aby toho dosáhli, ale přitom to stále odstrkují, protože u nich nad myšlenkami na dosažení žádané věci převládají myšlenky na její nedostatek. Proto časem začnou spojovat získávání věcí s tvrdou dřinou, bojem a zklamáním.

Když říkají: „Nevím, co chci,“ znamená to ve skutečnosti: „Nevím jak získat to, co chci,“ nebo „Nejsem ochotný podstou-

pit to, co je podle mého názoru potřeba, abych dostal to, co chci," a „Nechci znovu tvrdě pracovat, abych se dočkal zklamání, protože nezískám to, co chci."

Tvrzení: „Chci vědět, co chci," je první a zásadní krok *k záměrnému tvoření*. Ale musí následovat vědomé nasměrování pozornosti na věci, které si přejete přitáhnout.

Většina lidí nesměřuje uvědoměle myšlenky na věci, které si opravdu přejí, ale místo toho jenom pozorují, co se kolem nich děje. Když vidí něco, co je těší, cítí pozitivní emoce, ale když vidí něco, co se jim nelíbí, cítí emoce negativní. *Málokdo si uvědomí, že může řídit způsob pocitů a pozitivně ovlivňovat věci, které přijdou, cíleným nasměrováním myšlenek. Ale protože nejste zvyklí to provádět, potřebujete praxi.* To je důvod, proč doporučujeme *proces tvůrčího cvičení*. Cíleným nasměrováním myšlenek a vytvářením radostných scénářů v představách, které ve vás vyvolávají dobré pocity, začnete měnit svůj vlastní úhel přitažlivosti.

Vesmír, který odpovídá na vaše myšlenky, nerozlišuje myšlenky vyvolané pozorováním skutečnosti, které jste byli svědkem, a myšlenky vyvolané vaší představivostí. V obou případech je myšlenka shodná s ÚHLEM PŘITAŽLIVOSTI - a pokud se na ni soustředíte dost dlouho, stane se skutečností.

Chtěl jsem modrou a žlutou a dostal jsem zelenou

Když máte jasno ve *všem*, co chcete, získáte *všechny* výsledky, které si přejete. Ale často úplně jasno nemáte. Říkáte například: „Chci žlutou barvu a modrou barvu." Ale dostanete barvu zelenou. Pak se divíte: „Proč jsem dostal zelenou? To jsem si nepřál." Ale jak vidíte, získáte směs svých přání. (Smícháním barvy žluté a modré získáte barvu zelenou.)

Podobně (na nevědomé úrovni) se ve vás nepřetržitě míchájí různá přání, ale kombinace je tak složitá, že ji rozumem nedokážete vyřešit. Vaše *vnitřní bytost* ji ovšem vyřeší - a nabídne vám odpovídající emoce. Podstatné tedy proto je sledovat vlastní pocity a nechat se táhnout k věcem, které cítíte jako správné, a vzdalovat se od věcí, které jako správné nepociťujete.

Když si nacvičíte vyjasňování přání a záměrů, zjistíte, že hned na samém začátku vztahu s jinými lidmi poznáte, jestli vám nabízejí něco cenného, nebo ne. Poznáte, jestli je chcete pozvat do svého života, či nikoli.

Jak oběť přitahuje zloděje?

Jerry: Chápu, že zloději jsou přitahováni k oběti, ale je pro mě obtížné pochopit, že nevinné oběti (jak se jim říká) *přitahují* zloděje nebo že diskriminované osoby *přitahují* předsudky.

Abraham: Ale dělají to. Přepadený a útočník jsou spolutvářci události.

Jerry: Takže jeden z nich přemýšlí nad tím, co si nepřeje, a dostane to, zatímco ten druhý přemýšlí nad tím, co si přeje, a taky to (vibrační podstatu) dostane. Jinými slovy oni se spolu, jak vy říkáte, vibračně shodují?

Abraham: Nezáleží na detailech. Přitahována je vibrační podstata předmětu vaší pozornosti. To, *co si opravdu přejete, dostanete - a to, co si opravdu nepřejete, dostanete také.*

Jediný způsob jak zabránit vývoji silné emoční myšlenky na něco nežádoucího spočívá ve vyhnutí se první ne příliš silné myšlence, která potom sílí na základě *zákona přitažlivosti*.

Řekněme, že jste si přečetli v novinách, že někdo byl oloupen. Nepřečtete-li si detailní popis, který přináší velké emoce, nemusí vás zpráva zavést na cestu přitažlivosti. Ale pokud to čtete nebo sledujete v televizi či o tom hovoříte s přáteli tak dlouho, až pocítíte emocionální odezvu, začínáte k sobě podobnou zkušenost přitahovat.

Když slyšíte statistiky, jaké procento populace bylo letos přepadeno, pochopíte, že počet je tak vysoký a stále se zvyšuje, protože mnoho lidí je ovlivněno podobnou myšlenkou. Varování vás před přepadením nechrání, naopak ho činí pravděpodobnějším. Působí tím, že vás uvědomují o rozšíření přepadení a krádeží, znovu a znovu na ně upoutávají vaši pozornost, a vy nejenom že na ně myslíte plni emocí - ale očekáváte je. *Není divu, že získáváte tolik věcí, které si nepřejete - věnujete jim příliš POZORNOSTI. ..*

Doporučujeme vám, abyste v případě, kdy uslyšíte o přepadení, řekli: „Je to jejich zkušenost. Já jsem si ji nevybral.“ Pak opusťte myšlenku na to, co si *nepřejete*, protože *to, na co myslíte, dostanete, ať si to přejete, nebo ne.*

Přišli jste do tohoto prostředí s mnoha ostatními, protože jste si přáli zažít báječnou zkušenost společné tvorby. Můžete k sobě přitáhnout lidi, se kterými budete tvořit pozitivně. *Není nutné nebo možné schovávat se před nežádoucími lidmi nebo zážít-*

ky, nebo se jim vyhýbat - ale je možné přitahovat jenom lidi a zážitky, které vás potěší.

Rozhodl jsem se zlepšit svůj život

Jerry: Vzpomínám si, že jsem byl jako dítě dost nemocný a celkově tělesně slabý. V dospívání jsem se rozhodl posílit tělo a naučil jsem se bránit před nemocemi. Cvičil jsem se v bojovém umění a trénoval sebeobranu.

Od té doby jsem se velmi často účastnil „pěstních soubojů“, jak jsme tomu říkali. Když mi bylo 33 let, přečetl jsem si v knize *The Talmudic Anthology* o nesmyslnosti odplaty, a došel jsem k důležitému rozhodnutí přestat se mstít - a od té doby jsem nikoho udeřit nemusel. Lidé, se kterými jsem se dřív bil, ubližovali jiným - ale od toho dne, kdy jsem se rozhodl skončit se zápasením (fyzicky i mentálně), jsem tyto provokatéry přestal potkávat.

Abraham: Ve věku 33 let došlo ke změně směru přitažlivosti. Postupně jsi došel k závěru a představě, co si přeješ. I když sis to neuvědomoval, každým soubojem sis vyjasňoval, že si je nepřeješ.

Nebylo příjemné být zraněný, nelíbilo se ti ani zraňovat jiné, a přestože jsi měl pocit spravedlivého boje, rodily se v tobě jasné preference. Kniha, kterou jsi zmínil, ti přišla do života díky těmto záměrům. Když sis ji přečetl, získal jsi odpověď na otázky, které se v tobě formovaly na mnoha úrovních tvé bytosti. Po získání odpovědi se objasnil nový záměr a zrodil se v tobě nový *úhel přitažlivosti*.

Co se skrývá za náboženskými a rasovými předsudky?

Jerry: Proč mají lidé předsudky?

Abraham: Často se setkáváte s lidmi, kteří na jiných bytostech nemají rádi určitý rys. Z tohoto odporu vznikají předsudky. Chceme vyzdvihnout, že vinu nenese jenom ten, který předsudky má. Často je silnějším tvůrcem situace ten, který se cítí být diskriminován.

Bytost, která cítí, že ji ostatní nemají rádi - z jakéhokoli důvodu -, ať se jedná o náboženství, rasu, pohlaví nebo sociální postavení, přitahuje problémy svou pozorností na předmět předsudku.

Přitahují se věci podobné, nebo protikladné?

Jerry: Abrahame, lidé používají jedno rčení, které tvrdí opak toho, co jsme od vás slyšeli. Zní: „Protiklady se přitahují.“ To se zdá být v rozporu s tím, co nás učíte, že „podobné přitahuje podobné“. Rčení se týká například situace, když si společenský muž vezme nesmělou ženu, nebo když společenskou ženu přitahuje plachý muž.

Abraham: Všechno, co vidíte, a všichni, které znáte, vysílají vibrační signály a tyto signály se musejí shodovat, aby došlo k přitažlivosti. Proto i v případech, kdy lidé vypadají naprosto odlišně, musí existovat převládající vibrační podobnost, aby mohli být spolu. To je *zákon*. Ve všech lidech jsou vibrace toho, co si přejí, a vibrace nedostatku toho, co si přejí. Všechno, co se jim přihodí a co potkají, vždy souhlasí s vibracemi, které v nich převládají. Bez výjimky.

Dovolte nám, abychom vás seznámili se slovem *harmonie*. Když jsou dva lidé naprosto shodní, pak jejich záměry nemohou být splněny. Jinými slovy, jeden prodejce nemůže přitahovat dalšího prodejce. Ale přitažlivost kupce přináší *harmonii*.

Nesmělý muž přitahuje společenskou ženu, protože jeho záměrem je být společenský, proto přitahuje *předmět* svého záměru.

Zmagnetizovaná pánev, jejíž základ je ze železa, k sobě bude přitahovat další předměty, jejichž základ tvoří železo (šroub, hřebík nebo jinou železnou pánev), ale nebude přitahovat pánev z mědi nebo hliníku.

Když naladíte rozhlasový přijímač na frekvenci 98,7 FM, nemůžete chytit signál rozhlasové stanice o frekvenci 630 AM. Frekvence přijímače a vysílače se musí shodovat.

Nikde ve vesmíru nenajdete důkaz, který by podporoval tvrzení, že protiklady se přitahují. Takové tvrzení neplatí.

Co když něco, co bylo původně dobré, je nyní špatné?

Jerry: Jak je to v případě, kdy lidé přitahují něco, co si velmi přáli, ale když to přijde, zjistí, že se vlastně ocitli v negativní situaci? Je to pro ně často dost nepříjemné.

Abraham: Lidé často o svých přáních rozhodují z místa vzdáleného žádané situaci. Ale místo aby se soustředili na vytouženou

věc a vnímali vibrace, dokud nedosáhnou vibrační napojení na skutečnou touhu - a dovolili *zákonu přitažlivosti* přinést odpovídající výsledek - jsou netrpěliví a snaží se vše urychlit. Pokud jednají dříve, než vyladí obsah vibrací, získají něco, co souhlasí s momentálními vibracemi, a ne s jejich hlubokou touhou.

Často pak vzniká velký rozdíl mezi vibracemi toho, co si skutečně přejete, a vibracemi, které vydáváte. To, co přichází, bez výjimky odpovídá vibracím, které vydáváte.

Řekněme například, že žena právě ukončila vztah, ve kterém ji partner verbálně a fyzicky týral. Nepřála si to a nelíbilo se jí to. Život s ním dokonce nenáviděla. Z hlediska pohledu na to, co si nepřeje, si vytváří stanovisko k tomu, co si přeje. Přeje si partnera, který by ji miloval a jednal s ní ohleduplně a s úctou. Ale bez partnera se necítí bezpečně a přeje si ho najít okamžitě. Proto chodí do míst, která zná, a pozná nového člověka, který se zdá být milý. Neuvědomí si ovšem, že *zákon přitažlivosti* ji vede k tomu, co se shoduje s převažujícími vibracemi. A právě v té době v ní stále převažují vibrace toho, co si nepřeje, protože na základě posledního milostného vztahu jsou stále aktivnější nepříjemné vzpomínky než nové plány. Ve snaze zbavit se pocitu nejistoty se vrhne do nového vztahu - a získá další vztah, který odpovídá převažujícím vibracím.

Podle našeho doporučení by měla postupovat pomaleji a věnovat víc času přemýšlení nad tím, co si přeje, dokud tyto myšlenky nebudou tvořit převládající vibrace. A potom může nechat *zákon přitažlivosti*, aby jí přivedl do života nového partnera.

V tom spočívá důležitost *procesu tvůrčího cvičení*. Když ho provádíte, představujete si všechny nádherné možnosti a vnímáte vyvolané emoce. Když pracujete na tom, abyste se soustředili na věci, které si skutečně přejete, pak vám riziko nežádoucích setkání nehrozí.

Jaká je síla myšlenky?

Jerry: Jsou všechny věci a všichni lidé přivoláni myšlenkou?

Abraham: Oboje. Myšlenka může být přitahována jinými myšlenkami díky *zákonu přitažlivosti*. Myšlenka je vibrace, na kterou *zákon přitažlivosti* reaguje. Myšlenka je podstata nebo projev a je také nástroj, pomocí kterého jsou věci přitahovány nebo tvořeny.

Představte si svět jako dobře zásobenou kuchyni, kde jsou všechny možné suroviny, na které jste kdy pomysleli, v neomezeném množství; a sebe si představte jako šéfkuchaře, který z polic vybírá suroviny podle vlastní chuti, aby z nich vytvořil dort sobě pro radost.

Přeji si více radosti, štěstí a harmonie

Jerry: Co kdyby vám někdo řekl: „Abrahame, chci být veselejší. Jak můžu vaše učení využít k přivolání radosti, štěstí a harmonie do svého života?"

Abraham: Nejdřív bychom té osobě blahopřáli k objevnutí nej důležitější touhy: *hledání radosti*. Při hledání a nacházení radosti najdete nejen dokonalé splnutí se svou *vnitřní bytostí* a svým skutečným já, ale také vibrační splnutí s věcmi, po kterých toužíte.

Pokud je pro vás radost opravdu důležitá, nedovolíte sami sobě soustředit se na věci, které vám radost nepřinášejí-a výsledek myšlení jenom na příjemné věci způsobí, že budete tvořit nádherný život naplněný věcmi, po kterých toužíte.

Když se držíte touhy být veselý a jste vnímaví k vlastním pocitům, vedete myšlenky směrem k věcem, které jsou lepší, zlepšujete vibrace a *úhel přitažlivosti* bude přitahovat - díky *zákonu přitažlivosti* - jenom věci, po kterých toužíte.

Cílené vedení myšlenek je klíčem k radostnému životu a touha cítit radost je úplně nejlepší plán... protože na cestě k dosažení radosti vaše myšlenky přitahují nádherný život, po němž toužíte.

Není sobecké přát si více radosti?

Jerry: Někdo by mohl namítnout, že přát si neustálou radost je velmi sobecký způsob života, proto toužit po radosti je špatné.

Abraham: *Často býváme obviňováni z učení k sobeckosti a my pokaždé souhlasíme, protože život nemůžete vnímat z jiné perspektivy než z pohledu vlastní osoby. Sobectví je uvědomování si sebe sama. Je to obrázek, který o sobě máte. Ať už se soustředíte na sebe, nebo někoho jiného, děláte to z vlastního vibračního úhlu pohledu.*

Pokud se soustředíte na to, abyste se cítili dobře, pak váš *úhel přitažlivosti* způsobí, že věci, které přitahujete - díky *zákonu přitažlivosti* - vás potěší.

Pokud ovšem nejste dostatečně sobečtí, abyste vytrvali v soustředění na vlastní dobré pocity, a soustředíte se na něco, při čem se cítíte špatně, pak váš *úhel přitažlivosti* přitahuje negativní věci.

Pokud nejste dostatečně sobečtí, abyste se starali o to, jak se cítíte, a tudíž nesměřujete myšlenky způsobem, který umožňuje skutečné spojení s VNITŘNÍ BYTOSTÍ, stejně nemáte ostatním co nabídnout.

Všichni jsou sobečtí. Není možné být jiný.

Co je víc etické: dávání, nebo přijímání?

Jerry: Zdá se, že vnímáte *dávání* i *přijímání* na stejné úrovni. Není jedno morálně nadřazené druhému?

Abraham: Díky působení mocného *zákona přitažlivosti* vše, co dáváte - formou svých vibrací - to přijímáte... *ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI vždy přesně rozlišuje a každému přináší výsledky odpovídající jeho myšlenkám.* Když věnujete myšlenku duchovní harmonii, dostanete odpovídající ekvivalent. Když nabízíte myšlenky nenávisti, *zákon přitažlivosti* vám nemůže přinést lásku. Tak je *zákon* postaven.

Když lidé mluví o dávání a přijímání, často mají na mysli darování činnosti nebo materiálních věcí. *Zákon přitažlivosti* však nereaguje na vaše slova nebo činy, ale na vibrace, které jsou podstatou těchto slov a činů.

Řekněme, že vidíte někoho potřebného. Možná nemá peníze nebo jídlo. Cítíte smutek (protože se soustředíte na jeho nedostatek a vzbudíte v sobě odpovídající vibrace) a ve stavu lítosti mu nabídnete peníze nebo jídlo. Vibrace, které šíříte, mu ale říkají: *Dělám to pro vás, protože vidím, že to pro sebe nemůžete udělat.* Vaše vibrace je zaměřena na nedostatek jeho duchovní harmonie, a přestože jste mu dali peníze nebo jídlo, *vaše převažující nabídka je pokračování nedostatku.*

Naše doporučení je, abyste věnovali čas a představovali si tyto lidi v lepší situaci. V hlavě si promítejte myšlenku na jejich úspěch a štěstí, a jakmile to bude převažující vibrace, potom dejte cokoli podle svých pocitů. Pak budete díky převažující vibraci své bytosti přitahovat odpovídající vibrace duchovní harmonie. Místo

vibrací, které odpovídají momentální situaci, jim pomůžete najít vibrace, které odpovídají touze po harmonii. Z našeho pohledu to je jediná cenná forma *dávání*.

Otázka nezní: „Co je lepší: dávání, nebo přijímání?“ Podstatná je otázka: „Co je lepší: soustředění se na to, co je žádané, nebo na to, co je nežádoucí?“ „Co je lepší: pozvednout někoho vírou v jeho úspěch, nebo přispět k jeho trápení tím, že si všímáme, v jaké situaci se nachází?“ „Co je lepší: být v souladu s *vnitřní bytostí*, a pak jednat, nebo jednat bez ujištění o souladu?“ „Co je lepší: přispět k úspěchu, nebo k neúspěchu druhých?“

Největší dar, který můžete jinému člověku věnovat, je očekávání jeho úspěchu.

Je tolik různých světů, kolik je bytostí a jednotlivců. Nejste tady, abyste vytvořili jeden svět, kde jsou všichni stejní, kde všichni žádají a dostávají stejně. Jste zde, abyste byli tím, kým chcete být, a dovolili ostatním být tím, kým chtějí být oni.

Co by se stalo, kdyby všichni dostali to, co si přejí?

Jerry: Dovolte mi zahrát si na ďáblova advokáta. Kdyby každá ze sobeckých bytostí na planetě dostala všechno, co si přeje, do jakého chaosu by se svět dostal?

Abraham: Nedostal by se do „chaosu“ a nenachází se v něm. Protože díky *zákonu přitažlivosti* by lidé k sobě přitahovali jen ty, kteří jsou v harmonii s jejich záměry. Jak vidíte, žijete na velmi dobře vyváženém místě. Je zde něco ode všeho, ve správném poměru, množství a odlišnostech. Máte k dispozici všechny potřebné suroviny pro velkou a nádhernou „kuchyň“.

Jak mohu pomoci těm, kteří cítí bolest?

Jerry: Žiji spokojeným a radostným životem, ale často si uvědomuji, že ve světě kolem mě je také hodně utrpení. Co mohu udělat, aby všichni prožívali život bez utrpení?

Abraham: Nemůžete tvořit životy jiných, protože za ně nemůžete myslet... Myšlenky, které mají, slova, která pronášejí, skutky, které konají, přinášejí emocionální odpověď (utrpení)

jejich *vnitřní bytosti*. *Vlastní utrpení tvoří sami myšlenkami na to, co si nepřejí.*

Jediné, co pro ně můžete udělat, je dát jim příklad radosti. Pomoci jim, aby se stali bytostmi, které myslí jen na to, co si přejí; které *dělají* jenom to, co si přejí - a proto přivolávají jenom radostné emoce.

Jerry: Mohu se soustředit na to, co si přeji, na radost, a mohu se naučit umožnit jim mít život, jaký si vytvoří. Je tedy přesné, když řeknu, že pokud se soustředím na jejich bolestný život, vytvořím bolest ve vlastním životě? A pak poskytnu *takový* příklad - příklad života ve strádání?

Abraham: Řekněme, že do vašeho života vstoupí někdo, kdo trpí, a vás naplní přání, aby z bolestné situace našel východisko. Bolest se vás dotkne jen lehce, protože se okamžitě zaměříte na touhu po radostném řešení. *Pokud obrátíte soustředěnou pozornost na úspěšné řešení jeho strastiplné situace, neucítíte žádnou bolest a můžete být urychlující prvek, který ho bude inspirovat k uspokojivému řešení. To je příklad skutečného povzbuzení. Pokud se však soustředíte na utrpení nebo na situaci, která ho způsobila, vyvoláte v sobě vibrace, které tomu odpovídají, a začnete také strádat, protože jste začali přitahovat to, co si nepřejete.*

Je řešením nastavení radostného příkladu?

Jerry: Je tedy řešením pokračovat v hledání radosti? Ukázat vzor a nechat ostatní - *opravdu je nechat - žít* životem, jaký si vybrali (ať už je jakýkoli)?

Abraham: Skutečně nemáte jinou možnost než je nechat žít život, který přitahují, protože za ně nemůžete přemýšlet nebo vytvářet vibrace. Tím pádem za ně nemůžete přitahovat.

Skutečné *umožňování* spočívá v udržování vaší vlastní rovnováhy, vlastní radosti, bez ohledu na to, co dělají oni. Výhoda, kterou jim nabízíte, je v tom, že zůstáváte v rovnováze spojené s *vnitřní bytostí*, podporované nádhernými životodárnými zdroji vesmíru, a máte je jako předmět pozornosti. Čím lépe se cítíte, když věnujete pozornost jiným, tím větší je síla vašeho pozitivního vlivu.

Jestli jste pro ně dosáhli bodu *umožňování*, aby byli, dělali a měli cokoli, si přejí (nebo nepřejí), poznáte, když si budete uvě-

domovat, co dělají, a nebudete cítit negativní emoce. *Když jste POSKYTOVATEL, cítíte při sledování životů druhých radost.*

Dokončili jste okruh otázek, kterými jste nám pomohli vysvětlit velmi důležité *zákony*.

Zákon přitažlivosti reaguje na vibrace vašich myšlenek.

Když vědomě nabízíte myšlenky výběrem těch z nich, které vám přinášejí dobré pocity, umožňujete spojení s *vnitřní bytostí*, se svým skutečným já. Když jste napojeni na své skutečné já, každý, komu věnujete pozornost, z toho má užitek. A vám to všechno samozřejmě přináší radost.

Po čase si budete natolik vědomi vlastních pocitů, budete v *cíleném* nabízení myšlenek natolik zkušení, že budete převážně ve stavu pozitivní přitažlivosti. A pak (skutečně *pouze* pak) budete bez problémů nechávat ostatní tvořit to, co si vyberou. *Když pochopíte, že nežádoucí věci se ve vašem životě nemohou objevit samy od sebe, ale že k sobě všechno přivoláváte prostřednictvím myšlenek, už nikdy nebudete mít strach z toho, co si zvolili jiní, i když by vám byli blízcí.*

Mohu myslet negativně, a přitom se cítit pozitivně?

Jerry: Jak tedy můžeme věnovat pozornost nebo přemýšlet nad něčím, co je negativní, a nemít negativní emoce?

Abraham: Nemůžete. Ani vám nedoporučujeme to zkoušet. Tvrdit, že *nikdy* nemáte mít negativní emoce, by bylo stejné jako říkat: „Nemějte *systém vedení*. Nevěnujte pozornost svému *systému vedení emocí*." My říkáme pravý opak. Chceme, abyste si emoce uvědomovali a vedli myšlenky tak, dokud nepocítíte úlevu.

Když se soustředíte na nějakou (negativní) myšlenku, ucítíte mírné (nežádoucí) negativní emoce. V takovém případě myšlenku změňte, prostě začněte myslet na něco jiného. Je to poměrně snadné, když jde o slabou myšlenku a mírné emoce. Je to daleko těžší v případě silné myšlenky, a tím pádem silných emocí. Emoce mají intenzitu a proporce odpovídající množství myšlenek, které se díky *zákonu přitažlivosti* nakupily. Čím déle se soustředíte na to, co si nepřejete, tím myšlenka nabývá na objemu a intenzitě. Ale pokud citlivě vnímáte vlastní emoce a odtrhnete pozornost od nežádoucího předmětu včas, hned se budete cítit lépe a přitažlivost nežádoucí věci zastavíte.

Slova, která pomáhají nastolit duchovní harmonii

Jerry: Můžete nám poradit nějaká slova, která by nám pomohla přitahovat různé věci, například dobrý zdravotní stav?

Abraham: *Přeji si být zdravý! Rád se cítím dobře. Mám rád svoje zdravé tělo. Tělo má hodně pozitivních vzpomínek na dobu, kdy mu bylo dobře. Zním mnoho lidí, kteří se těší dobrému zdraví, a vidím, jak si vychutnávají zdravé tělo. Při takových myšlenkách mám dobrý pocit. Tyto myšlenky jsou v harmonii se zdravým tělem.*

Jerry: A co pro případ finančních úspěchů?

Abraham: *Přeji si finanční úspěchy! Existuje spousta nádherných věcí, které jsou v tomto báječném světě snadno dostupné, a finanční zabezpečení otevírá dveře k mnohým z těchto věcí. Protože ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI reaguje na moje myšlenky, rozhodl jsem se soustředit především na možný dostatek a přitom chápu, že je jenom otázka času, než moje myšlenky na finanční prostředky budou odměněny přísunem financí. Protože ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI mi přinese předmět mého zájmu, volím dostatek.*

Jerry: A dobré mezilidské vztahy?

Abraham: *Přeji si dobré mezilidské vztahy. Mám radost z milých, chytrých, zábavných, energických a stimulujících osobností a s radostí si uvědomuji, že na této planetě jich je dostatek. Potkal jsem mnoho zajímavých lidí a rád objevuji fascinující charaktery těch, které setkávám. Zdá se, že čím větší radost z lidí mám, tím víc setkávám těch, ze kterých mám radost. Miluji dobu velkolepé spolupráce.*

Jerry: A co pozitivní nehmotné zážitky?

Abraham: *Chci přitahovat ty, kteří jsou se mnou v harmonii, fyzické i nehmotné. Jsem fascinován ZÁKONEM PŘITAŽLIVOSTI a vím, že když se cítím dobře, přitahuji jenom ty, kteří se také cítí dobře. Chápu, že základem toho, co je nehmotné, je čistá pozitivní energie. Rád používám SYSTÉM VEDENÍ EMOCEMI tak, abych se mohl setkávat se zdrojem.*

Jerry: A pokračující radostný vývoj?

Abraham: *Hledám vývoj a je povznášející uvědomovat si, že rozvíjení není jen přirozené, ale dokonce nevyhnutelné. S radostí si uvědomuji, že radost je prostě volba. A protože vývoj je nevyhnutelný, vybral jsem si ho s radostí.*

Jerry: A to nám všechno přivolá?

Abraham: Vaše slova nepřinesou okamžité uskutečnění toho, o co žádáte, ale čím častěji je budete vyslovovat a čím lépe se při tom budete cítit, tím čistší a méně rozporuplné budou vaše vib-

race. A brzy se váš svět zaplní věcmi, o nichž jste mluvili... *Slova samotná nepřitahují, ale když při nich cítíte emoce, znamená to, že vibrace jsou silné - a ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI na ně musí odpovědět.*

Jaké je měřítko úspěchu?

Jerry: Co považujete za úspěch? Co byste označili za znaky úspěchu?

Abraham: Úspěch může být dosažení čehokoli, po čem toužíte, ať už jde o cenu v soutěži, peníze, vztahy, nebo věci. Ale pokud přistoupíte na to, aby měřítkem úspěchu byla dosažená radost, všechno ostatní se dostaví samo. Protože dosažením radosti navážete vibrační spojení se zdroji vesmíru.

Nemůžete cítit radost, pokud se soustředíte na něco nežádoucího nebo na nedostatek požadovaného; proto pokud cítíte radost, nikdy nemůžete být ve stavu rozporných vibrací. A pouze rozpor mezi myšlenkami a vibrací vám může zabránit v dosažení toho, po čem toužíte.

Je zábavné sledovat, jak většina lidí tráví život hledáním pravidel, kterými měří životní zážitky, ohlížejí se na lidi kolem sebe, aby jim řekli, co je správné nebo špatné, a přitom v sobě celou dobu mají propracovaný, složitý, přesný a snadno dostupný *systém vedení*.

Pozorností věnovanou tomuto *systému vedení emocemi*, který je vám kdykoli k dispozici, a myšlenkami doprovázenými dobrými pocity získáte širší perspektivu, která vám pomůže posunout se směrem k věcem, které si skutečně přejete.

Po čase uvidíte svůj život očima *vnitřní bytosti*. Pak ucítíte uspokojení, že jste na cestě, kterou jste si vybrali, když jste se rozhodli přijít do fyzického těla. Z nehmotného úhlu pohledu pochopíte neustále se vyvíjející povahu své bytosti. Pochopíte povahu úžasného systému vedení. Pochopíte sílu *zákona přitažlivosti* a spravedlnost a přesnost, s jakou reaguje na svobodnou vůli všech tvůrců.

Po dosažení myšlenek doprovázených nejlepšími pocity si uvědomíte, že jste se znovu spojili s nehmotnou perspektivou, budete se chvět vzrušením, když se znovu napojíte na svůj záměr, na nadšení ze života a na *sebe*.

ČÁST III

Věda záměrného tvorení

Věda záměrného tvoření: definice

Jeny: Abrahame, už jste mluvili o *záměrném tvoření*. Mohli byste nám vysvětlit jeho hodnotu a objasnit, co *záměrným tvořením* myslíte?

Abraham: Nazvali jsme ji *vědou záměrného tvoření*, protože předpokládáme, že chcete tvořit záměrně. Ale výstižnější název je *zákon tvoření*, protože funguje v případě, že myslíte na to, co si přejete, i v případě, že myslíte na to, co si nepřejete. Ať už myslíte na to, co si přejete, nebo na nedostatek toho, co si přejete (směr vašich myšlenek záleží na vás), *zákon tvoření* pracuje podle toho, na co myslíte.

Z vaší fyzické perspektivy má tato rovnice tvoření dvě důležité části: vznik myšlenky a očekávání myšlenky - *touhu* po tvoření a *umožnění* tvoření. Z naší nehmotné perspektivy vnímáme obě části rovnice souběžně, protože mezi tím, po čem toužíme, a tím, co plně očekáváme, není rozdíl.

Lidé si většinou neuvědomují sílu svých myšlenek, vibrační povahu své bytosti ani sílu *zákona přitažlivosti*, proto spoléhají na své *skutky*, které jim mají pomoci všeho dosáhnout. Souhlasíme s tím, že skutky jsou důležitou součástí fyzického světa, svůj život ale netvoříte skutky.

Když pochopíte sílu myšlenek a cvičíte jejich cílené užívání, objevíte silné působení (ve tvorbě), které vychází z *touhy* a *umožnění*. Když se pozitivně účastníte svými myšlenkami, je množství

požadovaných skutků mnohem nižší a skutek přináší větší uspokojení. Pokud nevěnujete čas k setřídění myšlenek, je potřeba mnohem více skutků, bez uspokojujícího výsledku.

Nemocnice jsou plné těch, kteří provádějí skutky, aby kompenzovali nepatřičné myšlenky. Nevytvořili si nemoc úmyslně, ale vytvořili ji - pomocí myšlenek a očekávání - a pak museli do nemocnice, aby je skutkem napravili. Vidíme hodně lidí, kteří tráví dny výměnou skutků za peníze, protože peníze v této společnosti jsou podstatné pro dosažení svobodného života. A přesto ve většině případů to nejsou skutky přinášející radost. Je to pokus kompenzovat neutříděné myšlenky.

Zamýšleli jste skutek; to je součást fyzického světa, ve kterém žijete. Ale nezamýšleli jste prostřednictvím fyzického skutku tvořit - zamýšleli jste použít tělo k radosti, kterou jste vytvořili svými myšlenkami.

Když jste začali myšlenkou, doprovázenou pozitivními emocemi, pak jste odstartovali tvoření, a jak kráčíte prostorem a časem k projevu v budoucnosti, očekáváte ho... potom z *radostného tvoření, které jste odstartovali směrem k budoucnosti, budete inspirováni ke skutkům, které vám přinesou radost.*

Když provádíte nějaký skutek, ale nejedná se o skutek radostný, zaručujeme vám, že nepovede ke šťastnému konci. Nemůže. To říká *zákon*.

Raději než být připraven ke skutkům, které mají pomoci žádané věci získat, *myslete* na tyto věci, abyste je uvedli v život, *pohlížejte* na ně, *představujte* si je a *očekávejte* je - a *ony se stanou*. Budete vedeni a inspirováni k dokonalému skutku, který vyvolá proces vedoucí k tomu, co hledáte... a je velký rozdíl mezi tím, o čem mluvíme, a tím, jak většina z vás postupuje.

Přivolal jsem to myšlenkou

Když začneme fyzickým přátelům sdělovat podstatu *procesu záměrného tvoření*, často se setkáváme s odporem, protože jsou tací, kteří mají životní zážitky, které si nepřáli nebo nepřejí. A když nás slyší říkat: „Všechno jste si přivolali," protestují: „Abrahame, tohle bych si nepřivolal, protože si to nepřeji!"

Proto vám nabízíme tuto informaci, abychom vám pomohli pochopit, *jak* dostanete to, co dostanete, abyste byli rozvážnější

v tom, co přitahujete, a tak mohli *vědomě* přitahovat věci, které si *přejete* - a vyhnout se věcem, které si *nepřejete*.

Víme, že nepří volá váte, nepřitahujete a netvoříte je - úmyslně. Ale opakujeme, že jste tím, kdo je přivolává, přitahuje a tvoří. Nedopatřením nabízíte myšlenky, na něž *zákon* reaguje a přinese výsledek, kterému nerozumíte. Proto jsme přišli: promluvit *o zákonech vesmíru*, abyste pochopili, *jak* dostanete to, co dostanete, abyste pochopili, jak získat *vědomou* kontrolu nad svým životem.

Většina fyzických bytostí je naprosto zapojena do fyzického světa, takže mají velmi malé povědomí o spojení s nehmotným světem. Chcete například rozsvítit v ložnici, proto jdete k lampě vedle postele a cvaknete vypínačem. Ostatním byste to vysvětlili takto: „Vypínač způsobí světlo.“ I bez našeho vysvětlování však chápete, že je za tím delší příběh. Tak je to se vším, s čím se ve fyzickém světě setkáváte. Vysvětlujete jenom malou část toho, co věci způsobuje. Přišli jsme, abychom vám vysvětlili zbytek.

Do fyzické dimenze jste přešli z širší nehmotné perspektivy s významným záměrem a důvodem. Přišli jste sem, protože jste velmi stáli o fyzickou zkušenost. Není to vaše první fyzická zkušenost. Už jste zažili hodně fyzických i nehmotných životů. Do tohoto jste přešli, protože jste chtěli přispět k pokračujícímu vývoji své skutečné bytosti - bytosti, kterou si teď ve fyzickém těle a fyzickými smysly možná neuvědomujete, ale která existuje... širší část vás samotných, vyvíjející se a toužící po růstu a radosti.

Vnitřní bytost se mnou komunikuje

Chceme vám pomoci si vzpomenout, že jste tvůrci svého života a že v poznání této skutečnosti spočívá hodně radosti. Chceme vám pomoci si vzpomenout na spojení s vaší nehmotnou částí, vaší *vnitřní bytostí*, která si vás uvědomuje a účastní se s vámi všeho, co děláte.

Nevzpomínáte si podrobně na život před tím, než jste přišli do fyzického těla, ale *vnitřní bytost* vnímá všechno, čím jste byli, a neustále vám nabízí informaci, aby vám pomohla k co nejradostnějšímu životu.

Když jste přišli do tohoto fyzického života, nepřinesli jste si s sebou vzpomínku na život předtím, protože podrobnosti by vám

bránily v použití moci, kterou *nyní* máte. Ale díky spojení s *vnitřní bytostí* máte přístup k vědomostem širší perspektivy neboli *kompletního já*. *Vaše širší nehmotná část s vámi komunikuje a dělala to ode dne, kdy jste se objevili ve fyzickém těle. Tato komunikace probíhá mnoha způsoby - ale všichni přijímáte základní komunikaci formou emocí.*

Každá emoce je dobrá... nebo špatná

Každá emoce, kterou cítíte, bez výjimky, je zprávou od *vnitřní bytosti*, která vám v daný okamžik dává najevo vhodnost toho, na co myslíte, o čem mluvíte nebo co děláte. Když vás napadne myšlenka, která není ve vibrační harmonii s vaším celkovým záměrem, *vnitřní bytost* vám nabídne negativní emoce. Když *děláte* nebo *říkáte* něco, co není ve vibrační harmonii s tím, kým skutečně jste, a tím, co si skutečně přejete, *vnitřní bytost* vám nabídne negativní emoce. Když mluvíte, myslíte nebo děláte něco, co je v harmonii s vašimi záměry, *vnitřní bytost* vám nabídne pozitivní emoce.

Existují pouze dvě emoce: dobrý pocit a špatný pocit. Dáváte jim nejrozumnější jména podle situace, která je vyvolá. Ale až poznáte, že *systém vedení* (který vychází z vás formou emocí) k vám promlouvá z širší, všezahrnující perspektivy, pochopíte, že budete mít prospěch ze všech záměrů, které máte dnes, i ze záměrů, se kterými jste přišli do fyzického světa - a že máte schopnost řídit se při rozhodování v kterémkoli okamžiku podle svých tužeb a přesvědčení.

Můžu důvěřovat svému vnitřnímu vedení

Mnoho lidí intuitivní vedení potlačilo a nahradilo ho názory rodičů, učitelů nebo odborníků v různých oborech. Ale čím více spoléháte na vedení druhých, tím více se vzdalujete od vlastního moudrého názoru. Když našim fyzickým přátelům připomínáme, čím skutečně jsou, a pomáháme jim znovu se napojit na *systém vedení*, který vychází zevnitř, často váhají. Jsou přesvědčeni o své nekompetentnosti a chybách, proto se bojí posunout dopředu, uvěřit vlastnímu vedení a vlastnímu přesvědčení, myslí si, že někdo jiný ví lépe než oni, co je pro ně nejvhodnější.

My vám chceme pomoci vzpomenout si na cennou silnou bytost, kterou jste, a na důvod, proč jste přišli do časoprostorové reality. Chceme vám připomenout váš záměr prozkoumat protiklady tohoto nádherného prostředí s vědomím, že tím získáte mnoho nových záměrů a cílů; a chceme vám připomenout, že ten, kým skutečně jste - vaše *vnitřní bytost* neboli vaše *kompletní já* neboli *zdroj* -, radostně pokračuje ve vývoji. Chceme vám připomenout, že v každém okamžiku cítíte silou svých emocí, jestli současnou situaci vidíte pohledem širší perspektivy, nebo jestli jste od *zdroje* oddíznuti výběrem myšlenek, které mají odlišnou povahu. Když cítíte lásku, znamená to, že způsob vašeho nahlížení na předmět vaší pozornosti odpovídá způsobu, jakým na něj nahlíží vaše *vnitřní já*. Když cítíte nenávisť, nahlížíte na věc bez *vnitřního spojení*.

Intuitivně to všechno víte, zvlášť pokud jste mladší, ale postupně je většina z vás ochromena požadavky starších a samozvaných „mudrců“, kteří vás obklopují a snaží se vás přesvědčit, abyste nevěřili vlastnímu instinktu.

Většina fyzických bytostí si nedůvěřuje, což je pro nás ohromující, protože byste měli věřit právě tomu, co přichází zevnitř, z vás. Ale místo toho trávíte většinu svého fyzického života hledáním pravidel nebo skupin lidí (náboženských nebo politických), kteří by vám řekli, co je správné, a co špatné. Zbytek života trávíte snahou o to, aby stará pravidla - obvykle byla sepsána tisíce let před vaší dobou - odpovídala nové životní zkušenosti. Jako výsledek vidíme většinou zklamání a v lepším případě nedorozumění. Všimli jsme si, že každým rokem umírají mnozí z vás kvůli sporům o to, která pravidla jsou nejpravdivější. Říkáme vám: Souhrnný, všezahrnující, neměnný soubor pravidel neexistuje - protože vy jste bytosti, které se mění a vyvíjejí.

Kdyby byl váš dům v plamenech, přijeli by požárníci s vozem a oheň by uhasili velkým množstvím vody, řekli byste: „To je opravdu správné jednání.“ Kdyby však stejní požárníci přijeli jindy, dům by nehořel, ale oni by prováděli stejnou činnost, řekli byste: „To není správné.“

A tak je to se zákony, kterými se navzájem obdarujete: *většina z vašich starých zákonů a pravidel není vhodná pro ty, kteří žijí nyní. Pokud byste se nechtěli vyvíjet, nebyli byste zde, ve fyzickém světě. Jste zde jako proměnlivé, vyvíjející se bytosti, protože chcete pokračovat ve vývoji. Pokud by to, co bylo stanoveno před dlouhou dobou, bylo konečné, pak by nebyl důvod k vaší dnešní existenci.*

Tvoření reality

Nejdříve se naše tvrzení, že jste tvůrci reality, setkává s radostným přijetím, protože většina lidí touží po řízení vlastního života. Ale když si uvědomíte, že všechno, co vás v životě potká, je přitahováno vašimi myšlenkami (*dostanete to, na co myslíte, ať si to přejete, nebo ne*), někteří jsou na rozpacích z obtížného úkolu sledování myšlenek, jejich třídění a vybírání.

My vás nenabádáme ke sledování myšlenek, protože souhlasíme s tím, že by to bylo časově náročné a obtížné, my doporučujeme vědomé využití vašeho *systému emocionálního vedení*.

Pokud budete věnovat pozornost vlastním pocitům, pak není sledování myšlenek nutné. Kdykoli máte dobrý pocit, víte, že v daný moment mluvíte, myslíte nebo jednáte v souladu se svými záměry - a naopak, když máte špatný pocit, víte, že v souladu se svými záměry nejste. Krátce řečeno, kdykoli v sobě pociťujete negativní emoce, vaše tvorba se právě ubírá špatnou cestou, buď prostřednictvím myšlenek, slov, či jednání.

PROCES ZÁMĚRNÉHO TVOŘENÍ je kombinace lepšího vědomí toho, co si přejete, ujasnění si toho, co je vaším záměrem, a pozornějšího přístupu k vlastním pocitům.

Jsem jediným tvůrcem svého života

Důležitá otázka, kterou obvykle dostáváme v této fázi rozhovoru, zní: „Abrahame, jak vím, že tomu, co vychází ze mě, mohu důvěřovat? Není nikdo větší než já, kdo vytváří pravidla a vyžaduje po mně, abych byl něčím konkrétním nebo něco konkrétního dělal?" My odpovídáme, že jste tvůrci svého života. Nejste tady, abyste sobě nebo někomu jinému dokazovali svou hodnotu, nejste tady, abyste hledali spasení v jiné sféře. Jste tady ze specifického důvodu. Chcete být *záměrným tvůrcem* a vybrali jste si fyzickou dimenzi s časoprostorovými vlastnostmi, abyste mohli setřídít informace a pak sledovat přínosy toho, co jste stvořili pomocí myšlenek a umožnili. Podílíte se na vývoji vesmíru *a jsoucno* těžší z vaší existence, vaší zkušenosti a vašeho vývoje.

Neexistuje seznam věcí, které jsou správné, a seznam věcí, které jsou špatné - je jenom to, co se shoduje s vašimi pravými záměry, a to, co se

s nimi neshoduje. Můžete důvěřovat VEDENÍ, které vychází z vás, aby vám pomohlo poznat, kdy jste ve shodě se stavem přirozené duchovní harmonie.

Magneticky přitahují myšlenky ve vibrační harmonii

Zákon přitažlivosti zodpovídá za víc, než je zjevné ve vašem životě. Používáte mnohá rčení, která vystihují podstatu tohoto zákona. „Vrána k vráně sedá“, „Den se špatným začátkem špatně končí“ a podobně. Ale přesto většina z vás nechápe, jak skutečně mocný *zákon přitažlivosti* je. Díky němu jsou k sobě přitahováni lidé. Každá okolnost a událost je jeho výsledkem... Myšlenky, které mají podobné vibrace, se díky tomuto *zákonu* magneticky přitahují; myšlenky, které vás napadají, přitahují jedna druhou, dokud z nepodstatné, zanedbatelné a nepřilíš silné myšlenky díky vašemu soustředění se na ni nevyroste myšlenka velmi silná.

Díky ZÁKONU PŘITAŽLIVOSTI je každý z vás jako silný magnet, který k sobě v kterémkoli okamžiku přitahuje další záležitosti podobné vlastním pocitům.

Když přemýšlíme a mluvíme, tvoříme

Nikdo jiný váš život netvoří. Vše je na vás, máte veškerou důvěru. Při pozorování vlastního života a životů lidí kolem sebe nenajdete ani nepatrný důkaz proti mocným *zákonům*, které jsme popsali. Když si začnete všimnout absolutní souvislosti mezi tím, na co myslíte a o čem mluvíte - a tím, co dostáváte - pochopíte *zákon přitažlivosti* do důsledku a vzroste ve vás touha využít *systému vedení* k vědomému směřování myšlenek. Budete také daleko lépe rozumět životu lidí kolem vás. (Někdy je pro vás dokonce snazší vidět vliv *zákonů* u jiných.)

Všimljete si už, že ti, kteří hovoří většinou o nemocech, bývají stále více nemocní? Všimljete si, že ti, kteří mluví o bídě, do ní upadají, a ti, kteří mluví o zisku, ho dosáhnou? Vaše snaha věnovat pozornost vlastním pocitům vám pomůže vědomě volit směr myšlenek.

Je snadné vidět *zákon přitažlivosti* v praxi, když hovoříte s jinými. Představte si například, že vaše přítelkyně mluví o něčem

negativním, co zažila, a vy jako dobrý přítel ji vyslechnete a soustředíte se na to, co se jí stalo. Po chvíli vám na mysli vyvstane vlastní příklad podobné situace. Když k jejímu vyprávění přidáte podobnou zkušenost, vibrace myšlenky zesílí. Pozornost věnovaná předmětu a rozhovor o věci, kterou jste zažili, přinese do života další věci podobného druhu. (S přítelkyní budete mít ještě více nepříjemných námětů k hovoru.)

Pokud byste byli vnímavější k vlastním pocitům na začátku rozhovoru, který se začal stáčet nežádoucím směrem, uvědomili byste si nepříjemný pocit v žaludku. Rozeznali byste signály *vedení*, které říká: *Mluvíš o něčem, co si NEPŘEJEŠ*. Důvod pro varovný signál, „alarm“, spočíval v rozporu mezi vaším skutečným já a vašimi touhami, a předmětem vaší pozornosti v daný moment. Emoce vás upozorňují na nesoulad. Vaše *vedení* vás varuje před skutečností, že přemýšlením a mluvením o nežádoucích věcech k sobě jako magnet přitahujete okolnosti, události a jiné bytosti, a brzy se ve vašem životě objeví podstata nežádoucí věci, o které jste hovořili.

Podobně platí, že pokud budete hovořit o něčem, co si přejete, budou k tomuto předmětu přitahovány další myšlenky. Přitáhnete k sobě další lidi, kteří s vámi budou chtít hovořit o tom, co si přejí. *Vnitřní bytost* bude vysílat pozitivní emoce jako ujištění, že jste s ní v harmonii - a to, co k sobě přitahujete, je s ní v harmonii - a v harmonii s podstatou vašich záměrů.

Křehká rovnováha mezi přáním a umožněním

Věda záměrného tvoření je vyvážený zákon; má dvě části: na jedné straně stojí myšlenka na to, co si přejete. Na druhé straně je očekávání nebo přesvědčení - neboli umožnění vstupu do vašeho života - toho, co tvoříte pomocí myšlenek.

Takže pokud říkáte: „Chtěl bych nové červené auto,“ doslova jste myšlenkami spustili tvoření skutečnosti, ve které získáte nové červené auto. Čím více pozornosti myšlence budete věnovat a čím lépe si dovedete červené auto ve svém životě představit, tím větší vzrušení budete cítit. A čím více budete vzrušení, tedy čím silnější pozitivní emoce ucítíte při myšlence na červené auto, tím rychleji se stane skutečností. Jakmile jste ho stvořili myšlenkou

a pociťovali jste při tom silné pozitivní emoce, auto se do vašeho života rychle přibližuje. Bylo vytvořeno, existuje, a abyste ho získali, musíte to *umožnit*. Umožníte to očekáváním, vírou v uskutečnění a svolením.

Když pochybujete o svých schopnostech získat nové červené auto, tvoření potlačujete. Když říkáte: „Chtěl bych nové červené auto," začínáte tvořit, pokud však dodáte: „Ale je moc drahé," držíte se od tvoření stranou. Jinými slovy, přáním jste začali první část tvoření, ale v další tvorbě bráníte tím, že nevěříte, neočekáváte a *neumožňujete* - protože k uskutečnění tvorby ve vašem životě jsou nutné obě části procesu.

Jenom to, že o předmětu tvoření mluvíte, nutně neznamena, že ho umožníte. Když na nové červené auto myslíte a cítíte vzrušení, umožňujete ho. Ale když na něj myslíte s obavami, že si ho nemůžete dovolit (nebo se zklamáním, že jste ho ještě nezískali), ve skutečnosti se soustředíte na *nedostatek* auta a uskutečnění neumožňujete.

Někdy jste v počátečních fázích tvoření něčeho, co si přejete, na správné cestě k získání, protože jste vzrušeni a cítíte radostné očekávání, ale pak své přání vyslovíte před někým, kdo vám začne vyjmenovávat důvody, proč se to *nemůže* nebo *by se nemělo* splnit. Negativní vliv přítele vám neposlouží, protože dokud jste byli soustředěni na *předmět své touhy*, přitahovali jste ho, ale nyní se soustředíte na nedostatek a uskutečnění odháníte.

Jak se cítím: dobře, nebo špatně?

Proto když říkáte: „Přeji si nové červené auto a vím, že ho získám," skutečně se to stane. Ale když říkáte: „Kde je? Přeji si ho už dlouhou dobu. Věřím Abrahamovi, *ale* věci, které si přeji, nepřicházejí," nejste soustředěni na to, co si přejete. Soustředíte se na *nedostatek toho, co si přejete*, a díky *zákonu přitažlivosti* získáte to, na co se soustředíte.

Pokud se soustředíte na to, co si přejete, přitáhnete, cokoli chcete. Když se soustředíte na nedostatek toho, co si přejete, přitáhnete jen další nedostatek. (Každý předmět představuje vlastně dva subjekty: to, co si přejete, a nedostatek toho, co si přejete.) Pokud věnujete pozornost vlastním pocetům, vždy snadno poznáte, jestli se soustředíte na to, co si přejete-

te, nebo na jeho nedostatek - protože když myslíte na to, co si přejete, cítíte se dobře, když myslíte na nedostatek, cítíte se špatně.

Když říkáte: „Chci peníze na zajištění životního stylu/" přitahujete peníze, ale když se soustředíte na věci, které si přejete a nemáte je, všímáte si nedostatku - odháníte hojnost.

Postup záměrného tvoření

Zde je postup, který vám pomůže při *záměrném tvoření*:

Vezměte tři listy papíru a na horní okraj každého listu napište jednu věc, kterou si přejete. Nyní vezměte první list a pod zapsané přání napište: „TOTO JSOU DŮVODY, PROČ CHCI TOTO. .." Napište, co vás napadne - co přirozeně vyplyne, nesnažte se vymyslet násilné důvody. Když vás už nic nenapadá, skončete.

Nyní list otočte a na horní okraj druhé strany napište: „TOTO JSOU DŮVODY, PROČ VĚŘÍM, ŽE BUDU MÍT TOTO. .."

První strana listu znázorňuje, co si přejete (první strana rovnice *záměrného tvoření*). Druhá strana listu znázorňuje vaše přesvědčení, že to získáte (druhá strana rovnice *záměrného tvoření*). A když se na ně soustředíte a aktivujete v sobě vibrace obou stran rovnice, jste ve stavu přijímání projevu své touhy, protože jste úspěšně splnili obě strany *procesu tvoření*. Nutné je jenom chtít - a pokračovat v očekávání, dokud to nedostanete - a předmět bude váš.

Neexistuje omezení počtu věcí, které můžete tvořit zároveň, ale zpočátku, když se teprve učíte soustředit myšlenky, může pomoci vědomě se zaměřit pouze na dvě nebo tři přání najednou, protože čím delší je seznam věcí, na kterých pracujete, tím větší je možnost, že se při pohledu na množství dosud nesplněných věcí vloudí pochybnost. Čím déle hru hrajete, tím lépe se naučíte soustředit myšlenky, a nakonec nebudete mít důvod seznam omezovat.

Než můžete ve svém fyzickém životě něco zažít, musíte na to nejdřív pomyslet. Vaše myšlenka je pozvání a bez ní zážitek nepříjde. Doporučujeme *cílené* rozhodnutí toho, co si přejete, a pak *cílené* směřování myšlenek na věci, které si *přejete*, současně s *cíleným* odvrácením myšlenek od toho, co si *nepřejete*. Zároveň s tím vám doporučujeme, abyste si každý den vyšetřili trochu času, kdy se

posadíte a *cíleně* nasměrujete myšlenky na představu toho, co si v životě přejete. O tomto čase už jsme mluvili jako o *cvičení záměrného tvoření*.

Během dne si všimněte věcí, které se vám líbí: *Dnes, ať budu dělat cokoli a s kýmkoli, je mým hlavním cílem vyhledávat věci, které mám rád.* A když nasbíráte tyto údaje, budete mít dostupné podněty pro své *tvůrčí cvičení*.

Myšlenky vyvolávající silné emoce se projeví rychle

Řekli jsme vám, že vaše myšlenky jsou magnetické. Ale chceme doplnit další upřesnění: *Přestože každá myšlenka má tvůrčí potenciál, myšlenky, které nejsou provázeny silnými emocemi, nepřivedou předmět vašich myšlenek k uskutečnění příliš rychle. Pokud jde o myšlenky provázené silnou emocí-může se jednat o emoce pozitivní i negativní -, podstata těchto myšlenek se projeví v životě brzy. Emoce, které pociťujete, představují komunikaci vaší VNITŘNÍ BYTOSTI, která vám dává najevo, že jste se spojili se silou vesmíru.*

Když jdete na hororový film, sedíte s přáteli v kině, díváte se na plátno a vnímáte strašidelný děj se všemi hrůznými detaily v barvě a s příšernými zvuky, provádíte negativní cvičení. Když sledujete něco, co si *nepřejete*, cítíte emoce, jejichž prostřednictvím vám *vnitřní bytost* říká: *Díváte se na něco, co je tak působivé, že vesmír na to odpovídá.*

Ale když z kina odejdete, obvykle si říkáte: „Byl to jenom film.“ A *neočekáváte* jeho uskutečnění. *Nevěříte*, že se to stane, takže nesplníte druhou část rovnice. Věnovali jste hrůznému ději myšlenky doprovázené emocemi, tím jste jej vytvořili, ale neumožnili jste jeho uskutečnění, protože jste ho *neočekávali*. Pokud však cestou z kina přítel řekne: „Byl to sice jenom film, ale jednou se to stalo i mně,“ pak tu myšlenku můžete přijmout a *uvěřit a očekávat*, že se to může stát i vám - a stane se. *Věnování myšlenek na jedné straně a očekávání nebo víra na druhé straně tvoří rovnováhu, která k vám přivádí to, co dostanete.*

Pokud si to přejete a očekáváte, splní se to brzy. Ale nestává se často, aby přání a očekávání potřebná k dosažení rovnováhy byla totožná. Někdy jsou přání příliš velká, ale chybí víra v jejich uskutečnění. Například v příběhu o matce, jejíž dítě je uvězněné pod

automobilem, matka *nevěří*, že dokáže zvednout těžké vozidlo, aby dítě osvobodila, ale *přeje* si to tak moc, že se jí to podaří. Naopak je mnoho příkladů, kde víra je silná, ale přání ne. Takovým případem je vytvoření nemoci jako rakovina.

Mnozí z vás provádějí to, co nazýváme *negativním cvičením*, několikrát za den. Když sedíte za stolem s hromadou účtů a cítíte napětí nebo dokonce obavy, že nemáte dost peněz na zaplacení, provádíte *negativní cvičení*. Když myslíte na to, že nemáte dost peněz, jste na cestě k vytvoření toho, co si nepřejete, ve větší míře. Vaše *pocity* jsou signálem *vnitřní bytosti*, že to, na co myslíte, není v souladu s tím, co si přejete.

Shrnutí procesu záměrného tvoření

Dovolte nám shrnout všechno, co jsme vám nabídli, abyste si ujasnili plán na záměrné řízení vlastního života. Nejdříve si uvědomte, že jste víc, než můžete vidět ve fyzickém těle, a že existuje širší, moudřejší a starší část vašeho já, která si pamatuje vše, čím jste byli, a hlavně ví, čím jste nyní. A z této všeobsahující perspektivy vám podává jasné a jednoznačné informace o vhodnosti toho, co děláte, o čem mluvíte nebo přemýšlíte nebo co se chystáte dělat či říkat.

Když si vyjasníte současné záměry, váš *systém vedení* může pracovat ještě efektivněji, protože má schopnost zahrnout všechny údaje - shromážděné ze všech vašich prožitků (všech tužeb, záměrů a přesvědčení) - a porovnat je s tím, co děláte nebo se chystáte dělat, aby vám poskytl jednoznačné vedení.

Pak si během dne všímejte svých pocitů. Kdykoli si u sebe uvědomíte negativní emoce, přestaňte s tím, co vám tyto emoce přináší, ať je to cokoli, protože negativní emoce znamenají, že právě negativně tvoříte. *NEGATIVNÍ EMOCE EXISTUJÍ POUZE, KDYŽ TVOŘÍTE ŠPATNĚ. KDYŽ SI JE UVĚDOMÍTE - BEZ OHLEDU NA TO, PROČ, JAK VZNIKLY, ZA JAKÉ SITUACE -, PŘESTAŇTE S ČINNOSTÍ, KTEROU DĚLÁTE, A ZAMĚŘTE MYŠLENKY NA NĚCO, PŘIČEM SE BUDETE CÍTIT LÉPE.*

Proces záměrného tvoření procvičujte 15 až 20 minut denně, posadte se a nenechte se vyrušovat a rozptylovat tím, co je kolem vás, sněte o svém životě, představujte si, kým chcete být, obklopte ni věcmi, které vám dělají radost.

Pozornost věnovaná *realitě* přináší jen víc *reality*

Zákon přitažlivosti reaguje na vás, na váš úhel přitažlivosti - a váš úhel přitažlivosti je určen vašimi myšlenkami. Pocity jsou vyvolávány myšlenkami. Proto vaše pocity vůči sobě samým jsou silným magnetickým úhlem přitažlivosti. Když máte pocit, že jste chudí, nemůžete přitahovat prosperitu. Když máte pocit, že jste tlustí, nemůžete přitahovat hubnutí. Když máte pocit, že jste osamělí, nemůžete přitahovat společnost. To říká zákon. Mnozí lidé kolem vás vám chtějí zdůraznit „skutečnost“. Říkají: „Musíš čelit faktům. Dívej se na realitu.“ Ale my tvrdíme, pokud jste schopni vidět pouze realitu - pak zákon přitažlivosti vytvoří jenom další realitu ve větším měřítku. ... Musíte být schopni dosáhnout myšlenkami za realitu, abyste přitahovali něco jiného nebo lepšího.

Emocionální pozornost na realitu vás připoutá na místo jako strom, ale jen emocionální (šťastná) vize toho, co byste rádi přivolali do života, vám přinese požadované změny. Mnohé z toho, co prožíváte, byste chtěli zachovat, proto těmto věcem věnujte pozornost, a udržíte je ve svém životě. Ale od toho, co si nepřejete, musíte pozornost odvrátit.

Pochopení pomáhá zvýšit přitažlivost

Největší vliv na změny ve vašem životě mají myšlenky, které vyvolávají emoce. Myšlenky, které nejsou doprovázeny emocemi, pouze udržují to, co již existuje. Proto věci, které jste již vytvořili a pochopili, mohou být udržovány ve vašem životě tím, že je stále chápete a uvědomujete si jejich hodnotu. Ale věcem, které ještě nemáte a hodně si je přejete, těm musíte věnovat jasnou, vědomou, emocemi doprovázenou myšlenku.

Nejefektivnější využití tvůrčího cvičení spočívá v přemýšlení nad aspekty, které se týkají pro vás nej důležitějších předmětů. Pokaždé, když se znovu věnujete určitému předmětu, zesílí vaše pozornost na detaily a postupně také zesílí emoce k předmětu. Prováděním tvůrčího cvičení tímto způsobem dosáhnete všeho, co je potřeba k záměrnému tvoření, protože myslíte na něco, co si přejete, a ve vašem pocitu uznání umožňujete, aby to, po čem toužíte, se projevilo ve vašem životě. Pokud provádíte tvůrčí cvičení často,

začnete pozorovat zřejmou vazbu mezi věcmi, o kterých rozjímáte při *cvičení*, a projevech, které se objevují ve vašem životě.

Budou *zákony vesmíru* fungovat, aniž bych v ně uvěřil?

Jerry: Abrahame, povězte mi, působí tyto *zákony*, o kterých hovoříte, *zákony vesmíru*, i když nevěříme, že fungují?

Abraham: Působí. Vibrace vydáváte, i když si to neuvědomujete. V tom případě dochází ke tvoření *mimoděk*. *Tvůrčí mechanismus* nemůžete vypnout; stále pracuje a *zákony* stále působí. V tom spočívá vysoká hodnota pochopení *zákonů*. Když je nechápete, připomíná to situaci, kdy hrajete hru, jejíž pravidla neznáte. Pak nechápete, proč získáváte to, co získáváte. Taková hra je frustrující a většina lidí ji odmítá hrát.

Jak nedostat to, co si nepřeji

Jerry: Abrahame, poradili byste lidem, jak se vyhnout tomu, co si nepřejí?

Abraham: Nemyslete na to, co si nepřejete. Nepřemýšlejte o takových věcech, protože vaše pozornost, kterou jim věnujete, je přitahuje. Čím víc na ně myslíte, tím větší sílu myšlenky získávají a tím větší emoce vyvolávají. Pokud však říkáte: „Už na to nebudu myslet," v tom okamžiku na to stále myslíte. Východisko spočívá v tom, myslet na něco jiného - na něco, co si přejete. Postupně získáte cvik a podle vlastních pocitů budete schopni říct, zda myslíte na něco žádoucího, nebo nežádoucího.

Civilizovaná společnost jako by ztrácela radost

Jerry: Žijeme v takzvané civilizované společnosti. Po stránce ekonomické a materiální se máme dobře, ale na ulicích a v obchodech nevidím lidi se radovat. Vyplývá to z faktorů, o kterých jste mluvili... že mají slabá přání a silnou víru?

Abraham: Většina lidí nabízí značnou část vibrací jako reakci na to, co vidí. Proto když pozorují něco, co jim dělá radost, jsou

veselí, ale když pozorují něco, co se jim nelíbí, radost prostě necítí. Většina lidí navíc nevěří, že mají moc nad svými pocity, protože nedokážou získat kontrolu nad podmínkami, které jejich pocity vyvolávají. Za nedostatek radosti, který zaznamenáváte, je zodpovědná především nedůvěra ve schopnost řídit vlastní život. A musíme připomenout, že pokud nadále věnujete pozornost nedostatku jejich radosti, dostaví se nedostatek radosti i u vás.

Chci si přát s větší vášní

Jerry: Také jste řekli, že pokud je *přání* dostatečně silné a vášnívé, *víra* nemusí být tak silná. Jak se tedy dopracujeme k silné touze při *cvičení*, o kterém mluvíte?

Abraham: Všechno má svůj začátek. Mnozí, kteří s námi komunikují, říkají: „Abrahame, slyšel jsem, co jste říkali, ale nevím, co si přeji.“ My odpovídáme: Začněte tvrzením *Chci vědět, co si přeji*. Protože takovým tvrzením se z vás stane magnet, který přitahuje informace, jež vám pomohou se rozhodnout. *Někde začněte a nechte ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI, aby k vám doručil příklady a možnosti. Čím více pak budete nad možnostmi uvažovat, tím silnější pocity budete mít.*

Pozornost věnovaná nějakému předmětu způsobí zesílení pocitů. Když myslíte na to, co si přejete, a prokreslujete si obrázek do detailů, myšlenky budou sílit. Když však myslíte na něco, po čem toužíte, ale zároveň vás napadá, že to stále nepřichází... nebo přemýšlíte nad tím, kolik radosti vám to přinese, ale uvědomíte si, že je to moc drahé a vy si to nemůžete dovolit... takové váhání snižuje sílu přání a zpomaluje přitažlivost myšlenek.

Mohu se zbavit kontraproduktivních názorů?

Jerry: Mohou lidé tvořit jedním vytouženým směrem, přestože byli vedeni k víře (ostatními), že jsou *předurčení* tvořit odlišným směrem?

Abraham: Pokud je jejich přání dostatečně silné, pak ano. Matka, o které jsme se zmiňovali, byla donucena společností a vlastní životní zkušeností uvěřit, že nemůže zvednout těžký automobil, přesto bylo její přání tak silné (protože její dítě bylo

v nebezpečí), že to dokázala. Pokud si to přejete dost silně, vaše víra může být překonána.

Přesvědčení jsou velmi silná a mění se pomalu, ale *mohou* se změnit. Když pokračujete ve snaze o myšlenky se stále lepšími pocity, najdete je a aktivujete, *zákon přitažlivosti* na ně zareaguje a po čase se změny v myšlenkách projeví ve vašem životě. Pak pochopíte sílu *záměrného tvoření*. Pokud však budete trvat na představě, že můžete věřit pouze věcem založeným na „věcných důkazech“, pak se pro vás nemůže nic změnit.

Mohou minulé životy ovlivnit současný život?

Jerry: Jsou některé myšlenky (nebo přesvědčení) z našich minulých životů, které stále tvoří nebo mají schopnost tvořit okolnosti v našem současném životě?

Abraham: Jste stále se vyvíjející bytostí a *vnitřní bytost* je vyvrcholením všeho, co jste prožili. *Vnitřní bytost* nejen věří, ale ví a zná hodnotu vaší bytosti, proto když zvolíte myšlenky, které jsou v souladu s myšlenkami *vnitřní bytosti*, cítíte ujištění.

Ale podrobnosti minulých životů tento život neovlivňují. Kolem této otázky panuje mnoho nedorozumění a stále narůstá zásluhou těch, kteří nechtějí přijmout skutečnost, že jsou tvůrci vlastního života. Ti říkají: „V tomto životě jsem tlustý, protože jsem v minulém životě umíral hladem.“ My říkáme: *Zkušenosti z minulých životů neovlivňují to, co děláte dnes, pokud si to nějakým způsobem neuvědomíte a nevěnujete tomu pozornost.*

Mohou moje negativní očekávání ovlivnit duchovní harmonii ostatních?

Jerry: Pokud při soustředění na blaho těch, o které máme obavy, naše myšlenky zamíří směrem k negativnímu očekávání, může jim přemítáním o jejich problémech uškodit?

Abraham: *Nemůžete tvořit život jiných, protože nemůžete vydávat jejich vibrace - pouze ty ovlivňují jejich ÚHEL PŘITAŽLIVOSTI.* Ale když se na něco soustředíte dost dlouho, myšlenky zesílí a cítíte silné emoce, můžete *ovlivnit* myšlenky, které je o daném předmětu napadnou.

Uvědomte si, že většina lidí vydává vibrace v reakci na to, co pozorují, proto když vás pozorují a vidí u vás zájem nebo poslouchají vaše komentáře, mohou se snadno přiklonit nežádoucím směrem.

Pokud chcete ostatním prospět, vytvořte si o nich obrázek, o němž víte, že si takoví přejí být.

Mohu anulovat přesvědčení vnucené jinými?

Jerry: Pokud byla mysl jedné osoby „programována“ jinými k nějakému přesvědčení a tato osoba zjistí, že vnucené přesvědčení už pro ni není žádoucí, jak se ho může zbavit?

Abraham: *Negativně jste ovlivňováni dvěma hlavními okolnostmi: zaprvé vlivem ostatních, za druhé vlivem vlastních starých návyků...* Vytvořili jste si vzory myšlení, proto můžete snadno spadnout do starých zvyklostí a odklonit se od nových myšlenek, které jsou v souladu s novými tužbami. Je to otázka vědomého používání síly nebo, jak vy říkáte, vůle a zaměření pozornosti novým směrem.

„Programování“, o kterém mluvíte, je pouze výsledkem vašeho soustředění a reakce *zákona přitažlivosti* na toto soustředění, protože cokoli, na co se soustředíte, sílí. Většina toho, čemu říkáte „programování“ je zdravá integrace do současné společnosti, ale něco z toho může překážet vašemu osobnímu vývoji. Po čase a získání cviku budete schopni rozeznat rozdíl a vést myšlenky směrem vaší osobní volby. A v tom spočívá *záměrné tvoření*.

Je můj úhel síly v současnosti?

Jerry: Abrahame, jedna věta z knih *Setha* říká: *Váš úhel síly je v současnosti*. Co to znamená?

Abraham: Ať už přemýšlíte o něčem, co se právě děje, nebo o něčem, co se stalo v minulosti nebo co se má stát v budoucnosti - přemýšlíte o tom právě nyní. Vibrace vydáváte v současnosti a *zákon přitažlivosti* reaguje na současné myšlenky, proto vaše síla k tvoření je současná.

Je také důležité vědět, že emoce doprovázejí *současné* myšlenky bez ohledu na to, jestli se týkají minulosti, přítomnosti nebo

budoucnosti. Čím silnější emoce cítíte, tím je myšlenka mocnější a tím rychleji přivoláváte věci, které odpovídají podstatě vašich myšlenek.

Můžete si vzpomenout na diskusi, kterou jste vedli s někým před lety nebo s někým, kdo už dávno zemřel, ale když si ji vybavíte *nyní*, *nyní* vyvoláte vibrace a váš současný *úhel přitažlivosti* je tím *nyní* ovlivněn.

Jak došlo k prvním negativním událostem?

Jerry: Často si říkám, jakým způsobem vznikla první nemoc nebo první negativní událost. Například před vznikem prvního elektrického světla musel nejdříve přijít nápad. Je pravda, že všechno se poprvé přihodí díky myšlence? A platí to i u negativních událostí, jako jsou nemoci?

Abraham: *Všechny věci - ať už je považujete za dobré, nebo špatné - jsou jen dalším logickým krokem z místa, kde se právě nacházíte.*

Máte pravdu, když říkáte, že první byla myšlenka. Nejdříve je myšlenka, pak forma myšlenky, pak projev. Vaše současná situace je stupínek zkušenosti, která inspiruje další a další myšlenky.

Když si uvědomíte, že si můžete zvolit, zda očekávat pozitivně, nebo negativně, ale v obou případech dodá *zákon přitažlivosti* myšlenkám sílu a nakonec se projeví, budete si přát rozhodovat o směru svých myšlenek. Nic se neuskuteční pouze po počáteční slabé pozornosti. Nějaký čas to trvá a vyžaduje to dlouhodobější pozornost na předmět. Proto věci všeho druhu, žádané i nežádoucí, rostou. Také nemoci přibývají a zhoršují se, když se na ně lidé více a více zaměřují.

Liší se představivost a vizualizace?

Jerry: Abrahame, jak byste popsali termín *představivosti* Co pro vás znamená?

Abraham: *Představivost* je směs myšlenek v různých kombinacích. Je to podobné jako pozorování situace, ale při představování vytváříte obrazy, nejde o pouhé sledování současné reality. Někteří používají slovo *vizualizace*, ale my chceme podtrhnout

jemný rozdíl: *vizualizace* často spočívá pouze ve vzpomínce na něco pozorovaného v minulosti. *Představivostí* myslíme záměrné skládání žádaných komponentů v mysli za účelem vyvolání pozitivní emoce. Když používáme pojem *představivost*, vlastně mluvíme o *záměrném tvoření vlastní reality*.

Jerry: Jak může člověk vidět nebo si představovat něco, co ještě nikdy neviděl, například přítele, kterého by chtěl mít, nebo děti, které by se mu měly narodit, nebo povolání, kterými se nikdy nezabýval?

Abraham: Když pozorujete svět kolem sebe, záměrně si vybíráte a promýšlíte aspekty života, které se vám líbí. Všimněte si krásného úsměvu, který vám někdo věnoval, nebo krásného bytu, ve kterém někdo bydlí. Dělejte si pomyslné nebo psané poznámky o věcech, které vás v životě těší, a pak v mysli smíchejte jednotlivé prvky dohromady a vytvořte scénáře a verze života, které se vám líbí. Nehleďte dokonalý model, protože vy jste jedineční a vytváříte vlastní jedinečnou realitu.

Časem objevíte nebo si vzpomenete, že umění představivosti přináší radostné výsledky, které si hledají cestu do vašeho života, ale představivost je také zajímavá a zábavná. Když řeknete: „Chci vědět, co si přeji,“ začnete prostřednictvím *zákona* přitahovat všechny druhy příkladů. Z údajů, které k vám budou přicházet, upřednostněte cíl každý den vyhledávat věci, které si přejete. Pak se můžete rozhlédnout kolem sebe a u jiných najdete rysy a vlastnosti, které by se vám líbily u přítele nebo kolegy. *Dokonalý model pro vás ve skutečnosti neexistuje - vytváříte si ho sami.*

Někdy slyšíme: „Chtěl jsem být bohatý, a pak jsem potkal muže, který byl bohatý, ale byl nemocný a rozpadlo se mu manželství, proto jsem si spojil prosperitu se špatnými vztahy a nemoce-mi, a už si ji nepřeji.“ My říkáme: vyberte si informace o prosperitě, chcete-li - a vypusťte špatné zdraví a nepovedené manželství.

Jerry: Takže si můžeme pospojovat požadované vlastnosti přátel, dětí nebo práce, jak chceme?

Abraham: Ano. A to je smysl *cvičení*. Je to doba, ve které můžete začít v mysli nerušeně vytvářet obrazy.

Jerry: Takže to nemusí být něco, co existuje, ale něco, co si přejeme zažít?

Abraham: Když budete provádět *cvičení*, zjistíte, že ve většině případů k vám představy nepřijdou okamžitě. Až budete mít jas-

no, poznáte to, protože ucítíte vzrušení... Pracovali jste někdy na nějakém úkolu a mysleli jste na něj, mysleli jste na něj hodně, až jste najednou řekli: „Mám nápad!“? Ten pocit, kdy jste *dostali nápad*, je bodem zahájení tvorby. Jinými slovy, probírali jste myšlenku v hlavě tak dlouho, až jste si byli jistí, a když jste narazili na správnou kombinaci myšlenek, *vnitřní bytost* vyvolala emoce a dala vám najevo: *Ano, tak je to! Nyní to máte!* Význam cvičení také spočívá v přemítání o různých věcech, dokud nemáte pocit dobrého nápadu.

Jerry: Pokud se silný záměr, který jsme si představovali, dosud neuskutečnil, jaký je nejčastější důvod?

Abraham: *Jestli jste si záměr představovali ČISTĚ, pak musí nastat, a poměrně rychle.* Čistota představy je klíčem - a tím myslíme myšlenky zaměřené čistě pouze směrem, který si přejete. Když říkáte: „Chci, ale..." jakmile přidáte *ale*, tvoření rušíte nebo překazíte v zárodku. Často nabízíte stejně nebo více myšlenek na absenci předmětu své touhy než na jeho přítomnost. *Když něco, co si přejete, přichází pomalu, důvod je jediný: trávíte víc času soustředěním na jeho absenci než na jeho přítomnost.*

Když dokážete identifikovat, co si přejete, a potom *cíleně* a jasně myslet na to, co si přejete, podstata všech věcí, které si přejete, se vám splní velmi rychle. Když budete umět trávit čas čistými představami toho, co si přejete, místo věnování pozornosti realitě, budete přitahovat více věcí, které si přejete, než věcí z reality. Je to záležitost změny vašeho magnetického *úhlu přitažlivosti*.

Odvraťte oči, slova a myšlenky od pouhé přítomné skutečnosti a nasměřujte je čistě na to, co si přejete. Čím více nad tím přemýšlíte či o tom mluvíte, tím rychleji se vám to splní.

Je trpělivost pozitivní vlastnost?

Jerry: Abrahame, jak se díváte na to, když někdo říká: „Musíš být trpělivý.“?

Abraham: Když porozumíte *zákonu přitažlivosti* a začnete cíleně usměrňovat myšlenky, vaše přání se budou plnit rychle a nebude třeba být trpělivý.

Neoceňujeme někoho, kdo se učí trpělivosti, protože tím naznačuje, že věci přirozeně trvají dlouho, což není pravda. Přicházejí pomalu jenom v případě, když jsou myšlenky rozporu-

plné. Když postupujete opakovaně dopředu a zpět, nemusíte se nikdy dostat k cíli. Ale když zastavíte postup směrem zpět, dostanete se tam rychle. Pak nepotřebujete být trpěliví.

Chci udělat velký pokrok

Jerry: Je tedy snadné udělat krok z místa, kde jsme, a prostě se dostat o něco dál než dosud, být trochu lepší než dosud a mít o něco víc než dosud. Ale co s tím, čemu my říkáme „kvantitativní skok"? Neboli dosažení něčeho za hranicemi toho, co jsme dosud viděli. Jak se člověk dostane k vytvoření něčeho takového?

Abraham: Výborně. Teď jsi udeřil hřebíček na hlavičku. Podnikat malé postupné kroky je pro vás snazší, protože je snadné uvěřit, že vaše přesvědčení můžete o něco posunout. Neměníte přesvědčení od základu; jen je trochu rozšiřujete. „Kvantitativní skok" často znamená, že musíte opustit staré přesvědčení a nahradit ho novým.

Kvantitativního skoku nedosáhnete zlepšováním druhé části rovnice - umožnění, kvantitativního skoku dosáhnete zlepšením přání.

Nemyslíte, že matka ze zmiňovaného příběhu, která zvedla těžký automobil, aby zachránila dítě, zažila „kvantitativní skok"? Kdyby něco takového trénovala v posilovně, trvalo by dlouhou dobu, než by se krok po kroku přesvědčila, že dokáže zvednout něco tak těžkého. Ale silné přání způsobilo „kvantitativní skok" okamžitě.

Nejsme zastánci „kvantitativních skoků", protože vyžadují zveličené kontrasty, které způsobí dramatickou potřebu silného přání a mohou vydat překvapující výsledek. Ale výsledek je většinou dočasný, protože rovnováha vašeho přesvědčení vás nakonec přivede zpátky na úroveň, kde jste se nacházeli předtím. Postupný posun přesvědčení směrem k vašim tužbám je mnohem lepší způsob tvorby.

Jerry: Řekněte mi ještě jednou: jak v sobě můžeme povzbudit tužby? Jak se přimět chtít víc?

Abraham: Soustředte myšlenky na to, o čem jste přesvědčeni, že si přejete, a *zákon přitažlivosti* přinese další informace, další údaje a okolnosti pro vaše tvoření.

Jak vidíte, je to přirozený proces, když při pozornosti na to, co si přejete, pocítíte silné pozitivní emoce. Takže je to otázka udržení

myšlenek u předmětu vašich přání. Pokud je to možné, jděte do míst, kde se předměty vašich přání vyskytují, abyste se vědomě dostali do polohy, ve které se cítíte dobře. A když se cítíte dobře, všechny věci, které (podle vašeho mínění) jsou dobré, začnou do vašeho života přicházet.

Když se na něco soustředíte, o povzbuzení se postará *zákon přitažlivosti*. Proto když se zdá, že navýšit přání a pozitivní emoce vyžaduje tvrdou práci, je to tím, že přemýšlíte o tom, co si přejete, a potom o opaku, takže neumožňujete stálý posun dopředu.

Není náročnější uskutečnit větší věci?

Jerry: V čem vidíte důvod skutečnosti, že téměř každý má pocit, že dokáže vytvořit malé věci, ale nestačí na velké?

Abraham: *Je to tak, protože nepochopili zákon. Když porozumíte ZÁKONU, pochopíte, že není obtížnější vytvořit zámek než vytvořit knoflík. Je to stejné. Není obtížnější vytvořit 10 milionů dolarů než 100 tisíc dolarů. Jedná se o stejné použití stejného ZÁKONA na dva různé cíle.*

Mohu dokazovat tyto principy ostatním?

Jerry: Když chce člověk vyzkoušet tyto zákony nebo principy, aby dokázal jejich platnost někomu dalšímu, a říká: „Dovolte mi ukázat vám, co s tím dokážu,“ má to nějaký vliv na účinnost *zákona přitažlivosti*?

Abraham: Problém se snahou něco dokazovat spočívá v tom, že často způsobuje tlak na něco, co si nepřejete. Přitom aktivujete tyto vibrace, což ztěžuje dosažení toho, co si přejete. Pokud mají diváci silné pochyby, mohou pochybnost vyvolat i ve vás.

Není nutné dokazovat ostatním vaše slova. Tím, čím jste, tím, jak žijete, můžete být ostatním jasným příkladem k povzbuzení.

Proč je třeba ospravedlňovat něčí vhodnost?

Jerry: Abrahame, v čem vidíte příčinu, že mnozí z nás, ve fyzické podobě, mají potřebu ospravedlňovat dobré, co k nám přichází?

Abraham: Příčina zčásti spočívá v tom, že lidé mylně věří v omezené zdroje, proto mají pocit, že musejí ostatním vysvětlit, proč něco získali místo nich. Víra v „nevhodnost“ je jiná otázka. Ve fyzické dimenzi se uplatňuje myšlenka, která říká: „Nejste hodni, jste tady, abyste prokázali, že jste toho hodni.“

Nejste tady, abyste dokazovali svou hodnotu. *Vy jste hodni!* Jste tady, abyste zažili radostný vývoj. Díky síle vašeho přání a vašeho umožnění - a díky použití *zákonů*, o nichž hovoříme - jste se dostali do časoprostorové reality. Vaše fyzická existence, vaše přítomnost zde je důkazem, že jste toho hodni, že si zasloužíte být, dělat nebo mít, cokoli si přejete.

Když si uvědomíte, že důvod, proč se při pomýšlení na vlastní „nehodnost“ cítíte špatně, spočívá v nesouladu s tím, jak to cítí vaše *vnitřní bytost*, pak stačí změnit směr svých myšlenek. Když to však nepochopíte, pak se často motáte v kruhu, snažíte se zavděčit ostatním, ale protože jejich požadavky nemají jeden směr, nakonec se ztratíte.

Pokud se zabýváte ospravedlňováním, jste na špatné cestě, protože se nesoustředíte na to, co si přejete. Místo toho se snažíte přesvědčit ostatní, že máte nárok si něco přát, ale to dělat nemusíte. Máte na to plný nárok.

Jak do návodu Abrahama zapadá *aktivita* nebo *práce*!

Jerry: Mnozí z těch, kteří v životě dosáhli velkých úspěchů - lidí, kteří dosáhli výborných výsledků v oblasti materiální, vztahové a zdravotní -, k jejich dosažení nemuseli vynaložit mnoho fyzické energie. Zdálo se, že pracují mnohem méně než ostatní, kteří naopak pracovali usilovně, ale získali mnohem méně. Jakou roli má ve vašem návodu k vytvoření toho, co si přejeme, *fyzická práce* neboli *aktivita*?

Abraham: Nepřišli jste do tohoto prostředí, abyste tvořili pomocí *aktivity*. *Aktivita* má být způsob, kterým dáte najevo radost z toho, co jste vytvořili *myšlenkou*. Když se budete věnovat záměrnému směřování myšlenek, objevování síly spojení svých tužeb s odpovídajícím přesvědčením a očekáváním, *zákon přitažlivosti* vám přinese výsledek, který hledáte. Ale když si na utřídění myšlenek čas neuděláte, není na světě dost *aktivity*, která by tento nesoulad nahradila.

Aktivita inspirovaná správně směřovanou myšlenkou je radostná aktivita. Aktivita vyvolaná rozporupnými myšlenkami představuje těžkou práci, která nepřináší uspokojení ani dobré výsledky. Když máte pocit, že byste se měli pustit do práce, vykonávat nějakou aktivitu, je to jasná známka toho, že vaše vibrace jsou čisté a myšlenky nejsou v rozporu s vašimi přáními. Když se musíte nutit něco udělat nebo když aktivita nepřináší požadovaný výsledek, důvod je vždy v tom, že nabízíte myšlenky v protikladu ke svým přáním.

V současné době jste většinou bytostmi vykonávajícími fyzickou aktivitu, protože ještě nechápete sílu myšlenky. Až se zlepšíte v používání záměrného myšlení, nebudete mít k velké aktivitě sklon.

Připravuji si budoucí okolnosti

Lidé nám často říkají: „Abrahame, musím být aktivní - nemůžu jenom sedět a přemýšlet.“ Souhlasíme s tím, že vaše životy jsou v pohybu a vyžadují fyzickou aktivitu. Ale kdybychom se nacházeli ve fyzické podobě, začali bychom soustřeďovat tolik záměrných myšlenek, kolik bychom mohli. Kdybychom zjistili, že myslíme na věci, které si nepřejeme (tyto myšlenky jsou vždy doprovázeny negativními emocemi), zastavili bychom se a snažili se najít směr přemýšlení doprovázený lepším pocitem. Časem by se věci začaly zlepšovat ve všech směrech.

Řekněme, že kráčíte po ulici a vidíte silného muže, který mlátí někoho menšího a slabšího. Situace vyžaduje nějakou akci. V této fázi máte možnost buď odejít a nechat siláka ubližovat jiným, nebo se do sporu zapojit a riskovat vlastní zranění. Ani jedna možnost není uspokojující.

Vyberte si jednu z možností, ale soustřeďte se na myšlenku. Použijte pozitivní představy ze života lidí žijících harmonicky a použijte je při cvičení. Nechte tyto myšlenky utvářet ve vás silné vibrace. Časem vás *zákon přitažlivosti* přestane přivádět do situací, které nemají pozitivní řešení.

Ten, kdo v sobě vidí „spasitele“, zachraňujícího slabé před silnějšími, bude často potkávat lidi, kteří potřebují být zachraňováni... Pokud je vaším přáním zažívat takové zkušenosti, pak klidně pokračujte v přemýšlení o nich - a zákon přitažlivosti vás do nich bude při-

vádět. Ale pokud dáváte přednost něčemu jinému, myslete na to - a *zákon přitažlivosti* vám to přinese. *Předmět vašich myšlenek vám přináší budoucí zážitky.*

Jak vesmír plní naše odlišná přání

Jerry: Říkal jsem lidem, že podle mých zkušeností ti, kteří celý život tvrdě pracují, mají nejméně, a ti, kteří pracují málo, mají nejvíce. Ale někdo musí vykopat brambory, podojit krávy, provádět ropné vrty, zkrátka věnovat se tomu, čemu říkáme *těžká práce*. Vysvětlete mi, Abrahame, jak je možné, aby každý z nás měl, dělal a byl tím, co si přeje bez ohledu na druh práce, která je potřeba udělat.

Abraham: Žijete v něčem, co my vidíme jako dokonale vyvážený vesmír. Jste jako kuchaři v dobře zásobené kuchyni, kde jsou všechny možné suroviny v dostatečném množství, abyste mohli uvařit jakýkoli pokrm podle svého přání. Když opravdu nechcete něco dělat, je pro vás těžké si představit, že někdo jiný by to dělat chtěl nebo by mu tato činnost nevadila.

My víme, že pokud se společnost rozhodne, že nějakou práci dělat nechce, silou vůle najdete řešení buď v provádění této práce jiným způsobem, nebo se bez ní obejdete. Ve společnosti je běžné, že dosáhne bodu, kdy zanikne potřeba nějaké věci, a proto ji ukončí a nahradí novým, lepším cílem.

Jak se fyzický život liší od života nehmotného?

Jerry: Jaké jsou hlavní rozdíly v *našem* životě, v rámci fyzické existence, a vašem životě, v nehmotné dimenzi? Co *my* zde na Zemi máme, co vy nemáte?

Abraham: Protože jste fyzické pokračování toho, čím jsme my, prožíváme hodně z toho, co vy. My si ovšem nedovolíme soustředit se na věci, které jsou nám nepříjemné. Soustředíme se výhradně na věci žádané, proto nezažíváme negativní emoce jako vy.

Máte stejnou schopnost cítit jako my a v okamžiku, kdy pociťujete například vděčnost nebo lásku, jsou tyto emoce znamením toho, že na současnou situaci pohlížíte stejným způsobem jako my.

To, co vnímáte jako fyzický svět, a to, co vnímáte jako svět nehmotný, není odděleno, ale v nehmotném světě jsou naše myšlenky jasnější. Nenutíme se do ničeho, co je nežádoucí. Nemyslíme na nedostatek toho, co je žádoucí. *Veškerou pozornost věnujeme stále se vyvíjejícím tužbám.*

Váš fyzický svět, Země, je výborné prostředí pro zdokonalování znalostí, protože tady se vaše myšlenky na ekvivalent nepřeměňují okamžitě - máte ČASOVOU REZERVU. Jakmile zaměříte myšlenky na to, co si přejete, musejí být jasné a zřetelné (aby vyvolaly emoce), než začne proces přitahování. A potom musíte žádanou věc *umožnit* a *očekávat*, než se projeví. Tato *časová rezerva* vám dává možnost ujasnit si, jak žádoucí je pro vás daná myšlenka.

Kdybyste byli v dimenzi, kde se vše hned projeví, více času byste strávili odstraňováním omylů (což provádíte i tady) než tvorbou věcí, které si přejete.

Co brání uskutečnění nežádoucích věcí?

Jerry: Co v této zóně s *časovou rezervou* redukuje z našich myšlenek nežádoucí věci, než se uskuteční?

Abraham: Ve většině případů nejsou redukovány. Mnozí lidé mají v životě trochu toho, co mají rádi, a trochu toho, co rádi nemají. *Většina z nich tvoří všechno ve svém životě mimoděk, protože nerozumí pravidlům hry. Ještě nepochopili ZÁKONY.*

Ale jsou lidé, kteří začínají chápat *věčné zákony vesmíru* (které existují bez ohledu na vaše vědomosti a ve všech dimenzích). U těchto lidí je rozdíl v uvědoměném sledování vlastních pocitů.

Nemám si představovat prostředky projevů?

Jerry: Abrahame, když si něco představujeme nebo myslíme na něco, co si přejeme, máme se také zabývat *prostředky (jak)* získání toho, co si přejeme? Nebo je moudřejší představovat si jenom konečný výsledek a nechat způsob *jak* více či méně osudu?

Abraham: Pokud už jste si stanovili, že se chcete zúčastnit určitého způsobu, pak je v pořádku, když mu věnujete pozornost.

Jednoduché řešení, jak poznat, jestli jdete příliš, nebo málo do podrobností, spočívá ve vašich pocitech. Když provádíte *cvičení*, specifika vašich myšlenek vyvolají nadšení nebo pozitivní emoce; ale když zajdete do přílišných podrobností, aniž byste měli k dispozici dostatečné informace, pocítíte pochybnosti nebo obavy. *Rozlišení rovnováhy vašich záměrů spočívá ve věnování pozornosti vlastním pocitům... Jděte do podrobností, které ve vás vyvolají pozitivní emoce, ale přestaňte, když ve vás vyvolají emoce negativní.*

Když mluvíte o tom, co si přejete a PROČ si to přejete, většinou máte dobré pocity. Ale když mluvíte o tom, co si přejete a JAK se to má uskutečnit, pokud ještě neznáte způsob, jakým by se to mělo uskutečnit, pak ve vás tato konkrétní myšlenka vyvolá špatné pocity. Když mluvíte o tom, KDO pomůže uskutečnění, KDY nebo KDE se to uskuteční, a neznáte odpovědi, pak tyto detaily spíš vadí, než pomáhají. *JDĚTE DO TAKOVÝCH PODROBNOSTÍ, KAM AŽ MŮŽETE, ABYSTE SE STÁLE CÍTILI DOBŘE.*

Jsou moje přání příliš podrobná?

Jerry: Řekněme, že bych si přál být dobrým a spokojeným učitelem. Bylo by výhodné říci: „Měl bych se rozhodnout, jestli chci učit historii, matematiku, nebo filozofii, nebo jestli chci učit na střední nebo jiné škole.“?

Abraham: Když se zamyslíte nad důvodem, proč chcete být učitelem: *Chci ostatním poskytnout radost, kterou jsem objevil v určité znalosti*, pozitivní emoce vám naznačí, jestli vaše myšlenka pomáhá tvorbě. Pokud vás však napadne: *Ale v tomto předmětu se příliš neorientuji* nebo *V tomto školním systému nemají žáci dost volnosti* nebo *Pamatuji se, že jsem se jako student cítil příliš spoutaný* nebo *Nikdy jsem si žádného učitele neoblíbil*, tyto myšlenky nevyvolávají dobré pocity a takové *podrobnosti* v radostné tvorbě překážejí.

Otázka nespočívá v míře podrobnosti. Otázka je ve směru myšlenky. Snažíte se dosáhnout myšlenek vyvolávajících dobré pocity. Pokud se toho budete držet, zjistíte, že jich většinou dosáhnete rychleji, když zůstanete na obecné rovině; ale z tohoto místa pokračujte pozvolným přidáváním dalších podrobností, při nichž se budete stále cítit dobře, dokud nedosáhnete dostatečně detailních myšlenek s dobrým pocitem. To je nejlepší způsob tvoření.

Jerry: Bylo by tedy lepší představovat si pouze podstatu konečného výsledku a detaily nechat úplně stranou?

Abraham: To je dobrý způsob. Přeskočit rovnou ke šťastnému konci, který hledáte. Představte si už dosažený výsledek toho, co si přejete. A z této pozice dobrých pocitů budete přitahovat podrobnější myšlenky, lidi, okolnosti a události, které vám umožní uskutečnění.

Jerry: Jak podrobné myšlenky vám doporučujete při představě konečného výsledku?

Abraham: *Jděte ve svých představách a přáních do takových podrobností, kam až můžete, abyste se stále cítili dobře.*

Mohu vymazat všechny nepříznivé myšlenky z minulosti?

Jerry: Existuje způsob, jak může člověk smazat všechny staré zážitky, myšlenky a přesvědčení, které nejsou vhodné pro současnou radostnou tvorbu?

Abraham: Nemůžete se dívat na nežádoucí zkušenosti a prohlašovat, že už na ně nebudete myslet, protože v tom okamžiku na ně myslíte. Ale můžete myslet na něco jiného. Věnováním pozornosti něčemu jinému nežádoucí předmět myšlenek z vaší minulosti ztratí sílu a po čase na něj nebudete myslet vůbec. *Lepší než křečovitá snaha o vymazání minulosti je soustředění na přítomnost. Myslete na to, co si přejete nyní.*

Jak může člověk zvrátit rychlý pád?

Jerry: Když se člověk dostane do zhoršující se situace, kde o všechny důležité věci přichází nebo ztrácí na ceně, jak může zastavit pohyb špatným směrem a obrátit ho k vzestupné tendenci?

Abraham: To je dobrá otázka. Za „rychlý pád“ je zodpovědný zákon přitažlivosti. Na začátku je jedna negativní myšlenka. K ní jsou přitahovány další negativní myšlenky, další lidé a rozhovory, až se z myšlenky stane silný, jak vy říkáte, „rychlý pád“. Odvrátit myšlenku od nežádoucího stavu s takovou intenzitou vyžaduje silnou vůli. Když vás bolí palec na noze, je těžké myslet na zdravou

nohu. *V extrémně negativní situaci navrhuje místo snahy o změnu myšlenek rozptýlení, jinými slovy, jděte spát nebo jděte do kina, poslouchejte hudbu, věnujte se domácím zvířátkům... dělejte cokoli, co změní směr vašich myšlenek.*

I když se nacházíte v těžké situaci, některé věci ve vašem životě jsou lepší než jiné. Jakmile se zaměříte na to nejlepší, co máte, přestože to tvoří malou část toho, co se děje, *zákon přitažlivosti* vám jich přinese víc. „*Rychlý pád*“ můžete nahradit rychlým vzestupem pouze přesměrováním myšlenek na věci, které si opravdu přejete.

Případ, kdy dva soupeří o jednu trofej

Jerry: Jak může každý dostat to, co si přeje, v soutěži, kde trofej *vyhraje* jen jeden?

Abraham: Poznáním, že „trofeje“ jsou neomezené. Když se *pusíte* do soutěže, kde je jen jedna trofej, automaticky se dostanete do situace, kdy si uvědomujete, že vyhrát může jenom jeden. Zvítězí ten s nejilnější touhou a největším očekáváním vítězství.

Soutěž vám může posloužit, protože podněcuje vaše touhy, ale může vám uškodit, jestliže zničí vaši víru v úspěch. Najděte způsob jak se soutěží bavit. Vyhledávejte výhody, které vám přináší, i když domů trofej nepřinesete. A když se cítíte dobře, získáte nejlepší výhru, jakou můžete získat. Vyhrajete *spojení*. Vyhrajete čistotu. Vyhrajete vitalitu. Vyhrajete soulad s *vnitřní bytostí*. Z tohoto pohledu domů přinesete výhru.

V neomezeném vesmíru se nemusí SOUTĚŽIT O zdroje, protože zdroje jsou neomezené. O jejich získání se můžete sami připravit a uvědomovat si jejich nedostatky, ale záleží jen na vás.

Když si to umím představit, je to reálné

Jerry: Existuje něco, co bychom si mohli přát a vy byste to považovali za nereálné?

Abraham: *Pokud jste schopni si to představit, není to „nereálné“.* *Pokud jste v časoprostorové realitě schopni vytvořit přání, pak tato časoprostorová realita má zdroje na jeho splnění. Je zapotřebí jenom vibračního souladu s vaším přáním.*

Jerry: Když dokážu něco *předvídat*, znamená to, že si to *představuji*?

Abraham: Pokud se *vidíte* v něčem, co si *představujete*, přitahujete okolnosti, pomocí nichž najdete prostředky k vytvoření.

Můžeme tyto principy použít pro „zlo“?

Jerry: Může člověk využít stejný proces tvoření, který jste nás naučili, k vytvoření něčeho, co považujeme za „zlo“, například přivést někoho proti jeho vůli o život nebo o majetek?

Abraham: Ptáte se, jestli je možné, aby někdo vytvořil to, co si přeje, přestože vy si nepřejete, aby to vytvořil?

Jerry: Ano.

Abraham: Ano. Cokoli si lidé přejí... mohou přitahovat.

Má skupinová tvorba větší sílu?

Jerry: Můžeme násobit svoji sílu nebo schopnost tvořit slučováním. Udí do skupin?

Abraham: *Výhoda* slučování lidí do skupin k vytvoření něčeho spočívá v tom, že můžete podporovat a povyšovat přání. *Nevýhoda* je v tom, že je vás víc, je obtížnější soustředit se na to, co si přejete sami... *Individuálně máte dost síly na vytvoření čehokoli, co si dovedete představit. Proto se nemusíte slučovat do skupin. Ale může to být zábavné.*

Co když si ostatní nepřejí, abych uspěl?

Jerry: Je možné efektivně tvořit, když jsme ve společnosti lidí, kteří důrazně nesouhlasí s tím, co si přejeme?

Abraham: Jejich nesouhlas můžete ignorovat a soustředit se na to, co si přejete vy. Ale pokud s nimi nesouhlasíte, pak se nesoustředíte na své přání a vaše tvorba je ovlivněna. Je jednodušší odejít někam, kde se nebudete muset zabývat obranou, abyste zůstali soustředění na své přání. Ale pokud byste kvůli potencionálnímu nesouhlasu chtěli odejít pokaždé, museli byste opustit město. Pro větší jistotu, že se nepotkáte s těmi, kdo by nemuseli být v napro-

stém souladu s vašimi představami, byste museli opustit zemi a povrch této planety. *Vyhýbání se nesouhlasu není nutné. Jen se musíte zaměřit na to, co VY si přejete, a silou svého přesvědčení budete schopni pozitivně tvořit v JAKÝCHKOLI podmínkách.*

Jerry: Říkáte, že získáme podstatu toho, na co myslíme - ať si to přejeme, nebo ne -, pokud jsou s tím spojeny emoce?

Abraham: Když máte určitou myšlenku a dost dlouho se na ni soustředíte, *zákon přitažlivosti* dodá další myšlenky, dokud není dost jasná, aby vyvolala emoce. *Každá myšlenka, která vás napadne, pokud u ní setrváte, nakonec získá sílu k přivolání své podstaty do vašeho života.*

Jak využiji svou hybnost k růstu?

Jerry: Abrahame, jak se dostaneme do stavu, kde pohyb, který vytváříme, přispívá k našemu vývoji - to znamená k pohybu vpřed?

Abraham: Nalezením drobnosti, která vás těší, když na ni myslíte, a pak se na ni soustředíte, dokud *zákon přitažlivosti* nepřinese další. Čím více myslíte na to, co si přejete, tím více pozitivních emocí pocítíte... a čím více pozitivních emocí pocítíte, tím lépe budete vědět, že myslíte na to, co si opravdu přejete. Takže záleží na vás, abyste se - vědomě a úmyslně - rozhodli, kterým směrem se chcete pohybovat.

Každý bez výjimky přitahuje všechno, co se mu v životě přihodí, ale když si vědomě zvolíte směr myšlenek, jemně vedete pozornost na myšlenky přinášející dobré pocity, nebudete neúmyslně vytvářet nežádoucí věci. Vaše pochopení síly *zákona přitažlivosti* doplněné odhodláním věnovat pozornost vlastním pocitům a vaše přání cítit se dobře způsobí, že zažijete radost *záměrného tvoření*.

* ● ●

ČÁST IV

*Umění
umožnit*

Umění umožnit: definice

Jerry: Abrahame, toto nové téma, a to je *umění umožnit*, řekl bych, mělo pro mě nej větší vliv na pochopení, protože jsem na to nikdy nepomyslel z této perspektivy a s takovou jasností, jakou nabízíte vy. Mohli byste o něm něco říct?

Abraham: Rádi vám připomeneme vaši úlohu v *umění umožnit*, protože dobré pochopení a používání tohoto *zákona* vám přinese všechno. Jinými slovy, *zákon přitažlivosti* prostě je, ať ho chápete, nebo ne. Reaguje na vás a dává jasné výsledky, které vždy odpovídají vašim myšlenkám. Ale uvědomělé používání *umění umožnit* vyžaduje, abyste kvůli správnému nasměrování myšlenek sledovali vlastní pocity. Na pochopení tohoto *zákona* závisí, jestli budete tvořit *záměrně*, nebo *mimoděk*.

Představili jsme vám *umění umožnit* v tomto pořadí, po prvním *zákonu přitažlivosti* a druhé *vědě záměrného tvoření*, protože *umění umožnit* nemůžete porozumět, aniž byste nejdřív pochopili první dva *zákony*.

Pod pojmem *umění umožnit* máme na mysli toto: *jsem tím, kým jsem, a mám z toho radost. Vy jste tím, kým jste, a přestože se to liší od toho, kým jsem já, je to také dobré.... Protože se dokážu zaměřit na to, co si přeji, přestože jsou mezi námi významné rozdíly, necítím negativní emoce, protože jsem moudrý natolik, abych se nezaměřoval na něco, co se mi nelíbí. Pochopil jsem, protože používám UMĚNÍ UMOŽNIT, že jsem nepři-*

šel do fyzického světa, abych všechny přesvědčoval o „pravdě“, které sám věřím. Nepřišel jsem prosazovat totožnost nebo jednotvárnost - protože jsem dost moudrý, abych pochopil, že v jednotvárnosti a naprosté shodě chybí odlišnost, která podporuje kreativitu. Důrazem na zavedení jednotnosti bych směřoval ke konci, nikoli k pokračování tvorby.

Umění umožnit je naprosto podstatné pro pokračování a přežití tohoto druhu, této planety a tohoto vesmíru. Pokračování je umožněno ze širší perspektivy zdroje. Vám z vaší fyzické perspektivy nemusí být rozvoj umožněn, a pokud není, máte špatný pocit.

Když vidíte situaci, která vám vadí, a rozhodnete se nepodniknout nic pro její ukončení nebo změnu, pak tuto situaci *tolerujete*. To je něco úplně jiného, než máme na mysli pod pojmem *umožnit*. *Umožnění* je umění nalézt způsob nahlížení na věci, který zároveň navozuje spojení s *vnitřní bytostí*. Toho je možné dosáhnout důkladným proséváním údajů vaší časoprostorové reality a zaměřením se na věci, které přinášejí dobré pocity. Jde o využití *systému emocionálního vedení* ke stanovení směru myšlenek.

Nemáme se chránit před myšlenkami druhých?

Jerry: Jedna otázka pro mě byla zpočátku obtížná: Jak se máme chránit před ostatními, kteří přemýšlejí natolik odlišně, že by mohli nějakým způsobem narušit náš prostor?

Abraham: Proto jsme řekli, že před pochopením a přijetím *umění umožnit* musíte porozumět *zákonu přitažlivosti* a *vědě záměrného tvoření*. V případě, že nechápete, jak se k vám věci dostávají, se jich bojíte. Když nechápete, že ostatní do vašeho života nemožnou zasáhnou, pokud jste je sami nepozvali svými myšlenkami, pak se samozřejmě obáváte toho, co dělají. Ale když chápete, že jste je pozvali myšlenkou - myšlenkou vyvolávající emoce a očekáváním - pak si uvědomujete, že bez dosažení křehké vibrační rovnováhy nic nezískáte.

Pokud rozumíte mocným *zákonům vesmíru*, necítíte potřebu stavět zdi, barikády, budovat armády nebo vězení, protože chápete, že máte svobodu k vytvoření takového světa, jaký si přejete mít. Ostatní také vytvářejí svůj svět podle vlastní volby a neohrožují vás. Bez této vědomosti si nemůžete užívat naprostou svobodu.

Ve fyzickém světě se vyskytují věci, se kterými jste v naprosté *harmonii*, a věci, se kterými jste v naprosté *disharmonii* - a ostatní je někde mezi tím. Ale nepřišli jste sem, abyste zničili nebo ovládli to, s čím nesouhlasíte, protože všechno se neustále mění. Přišli jste sem, abyste kousek po kousku, okamžik za okamžikem, den za dnem a rok za rokem zjišťovali, co vy si přejete, a abyste využili sílu myšlenky, soustředili se a umožnili síle *zákona přitažlivosti*, aby to k vám přivolal.

Vůči chování ostatních nejsme bezbranní

Důvod, proč většina lidí není ochotna dovolit ostatním to, co dělají, spočívá v tom, že kvůli nedostatku pochopení *zákona přitažlivosti* nesprávně věří tomu, že do jejich života mohou zasahovat nežádoucí zkušenosti. Protože takové zkušenosti a zážitky prožívají a vidí to i u ostatních, předpokládají, že nikdo by si takové zážitky vědomě nevybral, a hrozba tedy musí být skutečná. Mají obavy z toho, že pokud ostatním bude povoleno chovat se takovým způsobem, zasáhne to i jejich život. Z nedostatku pochopení *zákona přitažlivosti* si připadají zranitelní a z potřeby chránit se stavějí zdi a budují armády, ale zbytečně. Důrazem, kladeným na nežádoucí věci, je jenom násobí.

Neříkáme vám tato slova proto, abyste svět zbavili rozporů a protikladů, protože právě rozpor, který byste chtěli odstranit, je zodpovědný za rozšíření *jsoucna*. Chápeme, že je možné, abyste prožívali radostný život uprostřed ohromné pestrosti. Tato slova vám mají pomoci v nalezení osobní svobody, kterou zažijete pouze, když pochopíte a budete používat *zákony vesmíru*.

Bez pochopení a používání prvních dvou *zákonů* nemůžete pochopit ani používat *umění umožnit*, protože pro vás není možné chtít *umožnit* svobodu ostatním, dokud nepochopíte, že to, co dělají a říkají, vás nemusí ovlivnit. Protože váš pocit strachu - který vychází ze samého jádra vaší bytosti - je tak silný, že kvůli vlastní ochraně nedokážete *umožnit* svobodu někomu, kdo vás ohrožuje.

ZÁKONY, se kterými vás seznamujeme, jsou věčné, což znamená, že působí navždy. Tyto ZÁKONY jsou vesmírné, což znamená, že působí všude. Jsou absolutní, ať už o jejich existenci víte, nebo ne, existují, ať už jejich existenci přijmete, nebo ne - ovlivňují váš život, ať už si to uvědomujete, nebo ne.

Pravidla hry života

Když používáme slovo *zákon*, nemluvíme o pozemských ujednáních, která nazýváte pojmem *zákon*. Znáte zákon gravitace, zákon času a prostoru a máte hodně zákonů, dokonce zákony týkající se řízení dopravy či chování občanů. Ale když *my* mluvíme o *zákonu*, máme na mysli věčné a všudypřítomné *vesmírné zákony*. A není jich tak mnoho, jak byste si mohli myslet.

Až pochopíte a začnete využívat tři základní *zákony*, pochopíte, jak funguje vesmír. Pochopíte, odkud pochází všechno, co *zažíváte*. Zjistíte, že vy jste ten, kdo zve, tvoří a přitahuje všechno, co k vám přichází. Skutečně jenom vy budete mít moc nad svým životem. A teprve potom, a jenom potom, budete svobodní - protože svoboda přichází s pochopením toho, *jak* dostáváte to, co dostáváte.

Zde vyjádříme pravidla hry vaší fyzické existence a uděláme to rádi, protože stejná pravidla platí pro veškerý život, fyzický i nehmotný.

Nejsilnější *zákon* ve vesmíru - *zákon přitažlivosti* - prostě říká, že podobné se přitahuje. Asi jste si všimli, že když se vám začne dít něco špatného, zdá se, že se začne kazit všechno. Když se ráno probudíte s dobrým pocitem, prožijete šťastný den. Ale když začnete den hádkou, zbytek dne bude negativní v mnoha směrech - tak vnímáte *zákon přitažlivosti*. Opravdu všechno, co očekáváte - od nejzřejmějšího po sotva znatelné -, je tímto mocným *zákonem* ovlivněno. Když myslíte na něco, co vám přináší radost, díky *zákonu přitažlivosti* k vám začnou přicházet další podobné myšlenky. Když myslíte na něco, co vás netěší, díky *zákonu přitažlivosti* k vám začnou přicházet další podobné myšlenky a budete je probírat s ostatními, dokud nebudete obklopeni silnější a silnější, stále rostoucí myšlenkou. Jak myšlenka roste, nabývá na hybnosti a na síle... přitažlivé síle. Pochopení tohoto *zákona* vás postaví do pozice, ve které se můžete rozhodnout a nasměrovat myšlenky *jenom* směrem na věci, které si *přejete* přitahovat a zažít, a zároveň odvrátit pozornost od myšlenek na věci, které si přitahovat a zažít nepřejete.

Zákon záměrného tvoření lze popsat takto: To, čemu věnuji myšlenku, začínám přitahovat. To, čemu věnuji myšlenku vyvolávající silné emoce, přitahuji rychleji. Jakmile jsem zahájil proces myšlenkou vyvolávající silné emoce a očekávám to, na co jsem myslel - získám to.

Rovnováha *záměrného tvoření* je dvoustranná. Na jedné straně je myšlenka a na druhé straně je očekávání a přesvědčení neboli *umožnění*. Když na něco myslíte a očekáváte to nebo věříte, že se to uskuteční, jste dokonale připraveni předmět svých myšlenek získat. Proto dostanete to, na co myslíte, ať už si to přejete, nebo ne. Vaše myšlenky mají sílu přitahujících magnetů, přitahují se navzájem. *Myšlenky se přitahují a vy přitahujete myšlenky tím, že jim věnujete pozornost.*

Fungování *zákonů* je většinou lépe vidět na příkladech druhých: všimněte si, že ti, kteří mluví převážně o zisku, ho dosáhnou. Ti, kteří mluví převážně o dobrém zdraví, ho mají. Ti, kteří mluví převážně o nemocech, jsou nemocní. Ti, kteří mluví převážně o chudobě, trpí nouzí. To je *zákon*. Jinak to být nemůže. *Vaše pocity představují váš ÚHEL PŘITAŽLIVOSTI, proto ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI nejlépe pochopíte, když se na sebe podíváte jako na magnet, přitahující stále více věcí stejného charakteru podle vašich pocitů.* Když se *cítíte* osamělí, přitahujete osamělost. Když se *cítíte* chudí, přitahujete chudobu. Když se *cítíte* nemocní, přitahujete nemoc. Když se *cítíte* nešťastní, přitahujete neštěstí. Když se *cítíte* zdraví, vitální a úspěšní - přitahujete tyto věci.

Vědomosti získáváte životní zkušeností, ne slovy

My jsme učitelé a ze zkušeností s učením jsme odvodili nej-důležitější poznatek: *Slova neučí. Vědomosti přinášejí životní zkušenost.* Proto vám doporučujeme zamyslet se nad vlastním životem a vzpomenout si na vlastní zážitky a začít pozorovat vazbu mezi slovy, která jste si přečetli v této knize, a životem, který žijete. Když si začnete všimnat, že dostáváte to, na co myslíte, teprve pak budete chtít věnovat pozornost (vědomě řídit) vlastním myšlenkám.

Ovládání myšlenek bude snazší, když se rozhodnete, že je chcete ovládat. Přemýšlíte o věcech, které si nepřejete, a většinou si neuvědomujete, jak to pro vás může být škodlivé. Těm z vás, kteří si nepřejí negativní zkušenosti, ale stojí pouze o pozitivní zkušenosti, doporučujeme všimnat si souvislostí, protože *jakmile poznáte, že přemýšlení o tom, co si nepřejete, k vám tyto nežádoucí věci přitahuje, řízení myšlenek nebude složité, protože vaše touha ovládat je bude velmi silná.*

Raději než sledovat myšlenky budu vnímat pocity

Sledování vlastních myšlenek není snadné, protože když je pozorujete, nemáte čas přemýšlet. Proto vám místo sledování myšlenek nabízíme jinou, efektivnější alternativu. Je jen málo lidí, kteří si uvědomují, že zatímco jsou jako fyzické bytosti zaměřené na fyzické tělo, zároveň existuje část všeho já - širší, moudřejší a rozhodně starší -, která existuje ve stejném čase. Tato část (označujeme ji jako *vnitřní bytost*) s vámi komunikuje. Komunikace probíhá mnoha různými formami. Může nabývat formy jasné živé myšlenky - někdy dokonce slyšitelného mluveného slova -, ale v každém případě k vám přichází ve formě emocí.

Než jste sem přišli, ujasnili jste si, že komunikace s VNITŘNÍ BYTOSTÍ bude existovat. Bylo odsouhlaseno, že to bude pocit, takový, který nepřehlédnete, raději než stimulace myšlenek nebo nabízení slova, které můžete přeslechnout. Protože když přemýšlíte, nemusíte vždy přijmout odlišnou myšlenku, která je zároveň nabízena. Podobně když jste hluboce zamyšleni, někdy neslyšíte slova, která pronáší někdo, kdo je s vámi v jedné místnosti. Proto je komunikace prostřednictvím emocí nejlepší způsob.

Existují dvě emoce: dobré pocity a špatné pocity. Bylo dohodnuto, že dobré pocity budou nabídnuty v případě, kdy myslíte, mluvíte nebo děláte něco, co je v harmonii s vaším přáním, zatímco špatné pocity pocítíte v případě, kdy myslíte, mluvíte nebo děláte něco, co v harmonii s vašimi záměry není. Proto není nutné, abyste sledovali myšlenky. Stačí, když budete vnímaví k vlastním pocitům. Kdykoli pocítíte negativní emoce, poznáte, že jste - v momentě pocitu - ve svém tvoření na špatné cestě. V okamžiku negativních emocí myslíte na něco, co si nepřejete, a tím do svého života přitahujete podstatu nežádoucí věci. Tvoření je proces přitahování; když přemýšlíte, přitahujete předmět svých myšlenek.

Když toleruji ostatní, neumožňuji

Toto pojednání nabízíme proto, abyste pochopili, že neexistuje nikdo, kdo by pro vás představoval hrozbu. Protože život si řídíte a určujete sami. *Umění umožnit*, které říká: *Jsem tím, kým jsem, a jsem ochotný umožnit ostatním, aby byli tím, kým jsou*, je zákon,

který vás dovede k naprosté svobodě - osvobodí vás od zkušeností, které si nepřejete, a od negativních odpovědí na zkušenost, s níž nesouhlasíte.

Když říkáme, že je dobré být tím, kdo *umožňuje, poskytovatelem*, mnozí z vás nechápou, co tím myslíme, protože si pod pojmem *umožňování* představují *tolerování*. Když *tolerujete*, jste tím, kým jste (což je podle vašich měřítek přijatelné), a necháváte všechny ostatní být tím, kým jsou, přestože se vám to nelíbí. Kvůli tomu máte negativní emoce, je vám jich líto, dokonce můžete mít o sebe strach, ale přesto je necháte být - tolerantním způsobem.

Když *tolerujete*, neznamená to, že *umožňujete*. Jsou to dva odlišné pojmy. Ten, kdo *toleruje*, cítí negativní emoce. Ten, kdo *umožňuje*, je necítí. A to je velký rozdíl, protože, jak vidíte, svoboda znamená osvobození od negativních emocí. Nemůžete prožívat svobodu, když cítíte negativní emoce. Tolerance se zdá být výhodou pro ostatní, protože jim nebráníte v tom, co dělají. Ale není výhodou pro *vás*, protože když něco *tolerujete*, vlastně to strpíte, a při tom cítíte negativní emoce, tím pádem přitahujete negativně. Jakmile začnete *umožňovat*, přestanete přitahovat nežádoucí zkušenosti a budete si vychutnávat absolutní svobodu a radost.

Hledám řešení, nebo sleduji problémy?

Mnozí říkají: „Abrahame, mám tedy strčit hlavu do písku? Nemám si všimnout těch, kteří mají problémy? Nemám hledat možnost, jak jim pomoci?“ Naše odpověď zní: Pokud chcete pomoci, neupírejte zrak na *problémy*, ale na *pomoc*, v tom je velký rozdíl. *Když hledáte řešení, cítíte pozitivní emoce - ale když pozorujete problém, cítíte negativní emoce.*

Ostatním můžete hodně pomoci, když vidíte, čím chtějí být, a pozvednete je prostřednictvím slov a myšlenek zaměřených k tomu, co si přejí. Ale když vidíte někoho, koho smůla srazila na dno, někoho ve velké bídě nebo s těžkou nemocí, a když s ním se soucitem a lítostí mluvíte o tom, co ho trápí, vyvolá to ve vás negativní pocity, protože k tomu přispíváte. Když s ostatními mluvíte o tom, co víte, že si nepřejí, pomáháte jim v tvorbě špatným směrem, protože zesilujete vibrace, které přitahují nežádoucí věci.

Když vidíte, že přítel je nemocný, pokuste se představit si, že je zdravý. Všimněte si, že pokud se zaměříte na nemoc, cítíte se špatně, ale když se zaměříte na možné uzdravení, máte dobrý pocit. Soustředěním na dobrý zdravotní stav *umožňujete* spojení se svojí *vnitřní bytostí*, která ho také vidí zdravého, a můžete přispět ke zlepšení přítelova stavu. Jakmile jste ve spojení s *vnitřní bytostí*, síla vašeho působení je mnohem větší. Váš přítel se ovšem může nadále soustředit na nemoc, nikoli na uzdravení, a proto zůstane nemocný. Když mu dovolíte, aby ovlivnil vaše myšlenky a vyvolal ve vás negativní emoce, pak jeho působení nežádoucím směrem bude silnější než vaše působení směrem žádoucím.

Pomáhám prostřednictvím příkladu duchovní harmonie

Druhým nepomůžete slovy lítostí. Nepomůžete jim svým poznáním, že mají něco, co si nepřejí. Pomůžete jim tím, že sami budete jiní. Pomůžete jim silou a jasností osobního příkladu. Když jste zdraví, můžete vyvolat touhu po uzdravení. Když jste úspěšní, můžete povzbudit touhu po úspěchu. Pomozte jim příkladem. Pomozte jim tím, co máte v srdci. Druhým pomůžete, když se budete cítit dobře. ... Když ve vás vaše myšlenky vyvolají negativní emoce, budete je stresovat nebo přispějete k negativnímu tvoření. Tak poznáte, jestli jim pomáháte, nebo ne.

Dosažení stavu *umožňování* poznáte podle toho, když jste ochotni nechat ostatní svobodně žít, i když oni to nedokážou; když jste schopni být tím, kým jste, i když s tím ostatní nesouhlasí; když jste schopni být sami sebou a necítit negativní emoce vůči názoru ostatních na vás. Když se můžete dívat na svět a stále cítíte radost, pak *umožňujete*. Když jste schopni poznat, které zkušenosti obsahují radost a které ji neobsahují - a vědomě se účastníte jenom těch, které ji obsahují - dosáhli jste *umožňování*.

Jemný rozdíl mezi *přáním* a *potřebou*

Jako může být někdy jemný rozdíl mezi negativními a pozitivními emocemi - podobně *může být jemný rozdíl mezi PŘÁNÍM a POTŘEBOU*.

Když se soustředíte na to, co si *přejete*, *vnitřní bytost* vydává pozitivní emoce. Když se soustředíte na to, co *potřebujete*, *vnitřní bytost* vydává negativní emoce, protože se nesoustředíte na to, co si přejete. Naopak jste soustředěni na *nedostatek* toho, co si přejete - a *vnitřní bytost* ví, že to, na co se soustředíte, přitahujete. *Vnitřní bytost* ví, že si nepřejete nedostatek; *vnitřní bytost* ví, co si přejete, a *nabízí* vám vodítko, abyste poznali rozdíl.

Soustředění na ŘEŠENÍ ve vás vyvolá pozitivní emoce. Soustředění na PROBLÉM ve vás vyvolá emoce negativní, a i když rozdíl je malý, je velmi důležitý, protože cítíte-li pozitivní emoce, přitahujete to, co si přejete, ale cítíte-li negativní emoce, přitahujete to, co si nepřejete.

Mohu tvořit vědomě, záměrně a radostně

Můžeme tedy říct, že *umožňování* ovládá ten, kdo se naučil *zákonu záměrného tvoření* a dosáhl pozice, ve které netvoří špatným směrem. Tvoří vědomě, záměrně a radostně. Jak vidíte, *spokojenost* pochází pouze z jednoho místa. Spokojenost pramení pouze z přání, umožnění a získání. Když budete procházet fyzickým životem a směřovat myšlenky k tomu, co si přejete, necháte za sebe pracovat *zákon přitažlivosti* a přinášet vám do života stále více událostí, okolností a lidí, které a kteří jsou s vámi ve shodě - pak zjistíte, že váš život stoupá po spirále vzhůru k radosti a svobodě.

Máte na nás otázky týkající se *umění umožňovat*?

Žiji uměním umožňovat

Jerry: Mám několik otázek, Abrahame. Pro mě je *umění umožňovat* nejvíce vzrušující téma ze všech.

Abraham: *Umožňování* je to, co jste přišli do tohoto života vyučovat. Ale než začnete učit, musíte nejdřív vědět. Zpravidla toto téma přichází formou otázky: „Někdo dělá něco, co se mi nelíbí. Jak ho můžu přimět, aby raději dělal něco, co se mi líbí?“ Musíte pochopit, že *raději než pokoušet se přimět svět dělat stejné věci nebo věci, které se VÁM líbí, je mnohem lepší přijmout skutečnost, že každý má právo být, dělat nebo mít, cokoli chce, a že vy silou svých myšlenek k sobě budete přitahovat jen to, co je s vámi v harmonii.*

Jak rozeznám dobré od špatného?

Jerry: Než jsme se setkali, neznal jsem *umění umožňovat*, proto jsem k rozhodování, jestli je pro mě něco dobré nebo špatné, používal pomocnou představu. Když jsem měl udělat nějakou konkrétní činnost, představil jsem si, jak by svět vypadal, kdyby to udělal každý. Kdyby pak svět měl být příjemným místem nebo místem radosti, s chutí jsem se do dané činnosti pustil. Kdybych ovšem v takovém světě, kde by onu činnost prováděli všichni, nechtěl žít, rozhodl jsem se od ní upustit.

Dám vám příklad. Rád jsem chodil chytat pstruhy a nejdřív jsem rybařil stejně jako ostatní. Nechal jsem si každou rybu, kterou jsem chytil. Ale postupně jsem znejistěl nad správností takového počínání a zamyslel jsem se: *Jak by se mi líbilo, kdyby to dělal celý svět?* Při této představě jsem si uvědomil, že kdyby každý chytal ryby stejným způsobem jako já, všechny řeky by byly prázdné a nezbyla by ani jedna ryba. Tak jsem došel k rozhodnutí, že už řádnou rybu nezabiji. Chytal jsem je (na návnady bez bodce) a házel jsem je zpátky. Od vody jsem nosil jenom ryby, o které mě někdo požádal.

Abraham: Správně. *To nejcennější, co každý z nás může nabídnout, je vlastní příklad. Naše slova ho mohou zdůraznit, naše myšlenky ho mohou znásobit a naše skutky ho samozřejmě mohou potvrdit. Klíčem pro každého z nás - v naší touze pozvednout tento svět - je učinit jasné rozhodnutí, kým chceme být v každém okamžiku - a pak jím být.*

To, co jsi ve svém příkladu dělal, je v souladu s tím, co vás učíme, v tom ohledu, že jakmile se rozhodnete, co si přejete, *vnitřní bytost* nabídne emoce, aby pomohla zjistit správnost rozhodnutí. Jakmile se rozhodnete, že chcete povznést svět, jakmile se rozhodnete, že mu chcete pomoci, a ne z něj neúměrně čerpat, pak každá činnost, se kterou začnete nebo na které se podílíte a která není v souladu s vaším záměrem, vás naplňuje rozpaky.

Zdůraznil jsi touhu, aby svět bylo lepší místo, představou, že každý dělá stejnou činnost jako ty - což vyvolalo zdůrazněnou náповědu zevnitř. Je to dobrý způsob jak postupovat. Nesnažil jsi se je přimět, aby to tak dělali všichni; jen jsi použil představu, aby ti pomohla vyjasnit si, jestli ty to tak máš dělat, nebo ne. Byl to dobrý plán.

Co když vidím, jak jiní dělají něco špatného?

Jerry: Fungovalo to a dny, kdy jsem rybařil, patřily k těm radostným. Přesto jsem neměl dobrý pocit, když jsem viděl jiné rybáře chytat a zabíjet ryby jen pro zábavu... nebo kdoví proč.

Abraham: Teď jsme se dostali k důležitému bodu. Protože *tvaje* činnost byla v souladu s *tvými* záměry, pociťoval jsi radost. Zbývalo jen stanovit jiné záměry týkající se ostatních. Například takto: *Jsou tím, kým jsou, tvůrci vlastního života, přitahují k sobě vlastní zážitky, zatímco já jsem tvůrcem života svého. V tom spočívá UMĚNÍ UMOŽNIT...* A když si to budete opakovat, brzy poznáte, že ve vašem světě nepřekážejí, jak jste se domnívali. Vytvářejí si svůj vlastní svět. A pro ně to nemusí být špatný svět.

Obtížné je, když se díváte na svět jako na místo s omezenými zdroji... když začnete uvažovat, kolik ryb je v řekách nebo kolik zisku je možné rozdělit. Pak začnete mít obavy, aby někdo neplýtvал nebo nemarnil, aby zbylo i na ostatní a na vás.

Když si uvědomíte, že tento vesmír... fyzický svět, ve kterém se nacházíte, je opravdu hojný - a tato hojnost není omezená -, pak se nebudete bát. Necháte je tvořit a přitahovat a sami budete také tvořit a přitahovat.

Umožní ignorování *nežádoucího* věc *žádoucí*?

Jerry: To dilemma jsem vyřešil v podstatě v roce 1970 a následujících devět let jsem se naprosto uzavřel před vnějším světem. Vypnul jsem televizi a rozhlas, přestal jsem číst noviny a vyhýbal jsem se lidem, kteří mluvili o věcech, jež jsem nechtěl poslouchat. Opět se mi rozhodnutí vyplatilo. Během devítiletého období jsem si vedl tak dobře, že jsem dosáhl podle svého mínění výborných výsledků v oblasti vztahů s lidmi, získání a udržení výborného fyzického stavu a významných finančních zdrojů. Bylo to velmi uspokojující. Ale jak jsem uzavřel přístup negativním věcem a věnoval jsem pozornost svým záměrům, připadalo mi, jako bych strčil hlavu do písku, nikoli že bych, jak vy říkáte, *umožňoval*.

Abraham: Věnovat pozornost tomu, co je pro vás důležité, má velkou hodnotu. Když tak říkáte strčíte hlavu do písku, odříznete vnější působení, můžete se soustředit na důležité věci. Když

na něco myslíte, přitahujete sílu, čistotu a výsledky. Tím získáte spokojenost - spokojenost, která pramení jenom z přání, umožnění a dosažení.

Co se týká ignorování, strkání hlavy do písku a *umožnění*, možná to k sobě patří víc, než si myslíte... *Věnování pozornosti tomu, co je pro VÁS důležité, je proces, pomocí kterého umožníte ostatním být tím, kým chtějí. Věnovat pozornost sobě a zároveň umožnit ostatním, aby věnovali pozornost sami sobě, to je důležitý proces v UMĚNÍ UMOŽNIT.*

Jerry: Lze to říct tak, že protože jsem čekal (přestože jsem v té době o nich ještě neslyšel), až *zákon přitažlivosti* a *proces záměrného tvoření* začnou působit, automaticky jsem zůstal ve fázi *umožnění*?

Abraham: Správně. Věnoval jsi pozornost věcem pro tebe důležitým, tím jsi je přitahoval, tudíž pro tebe sledování televize a poslouchání rozhlasu přestalo být zajímavé a důležité. *Nepřipravil ses o něco, co sis přál, naopak jsi byl ZÁKONEM PŘITAŽLIVOSTI přitahován k tomu, co sis přál NEJVÍC.* Když jsi sledoval věci v televizi nebo v novinách, protože sis je nepřál, vyvolávaly v tobě negativní emoce - bránily umožnění toho, co sis přál.

Chceme všichni umožnit radost?

Jerry: Hledá většina z nás, fyzických bytostí, pochopení *umění umožnit*? Nebo říkáte, že jenom ti, kteří s vámi mluví, touží po pochopení?

Abraham: Všichni, kteří dnes žijí na Zemi ve fyzické podobě, zamýšleli, než se tady objevili, pochopit a *umožňovat*. Ale většina z vás je porozumění nebo touze porozumět vzdálena; raději se snažíte ovládat druhé než *umožnit* druhým svobodu. Není těžké naučit se ovládat směr myšlenek, ale je prakticky nemožné ovládat jeden druhého.

Co když druzí mají negativní zkušenosti?

Jerry: Takže ve stavu *umožňování* na určité úrovni hledání stále vidíme a uvědomujeme si negativa kolem nás (nebo to, co za negativa považujeme), a přesto se dokážeme radovat? Nebo je vůbec neuvidíme? Nebo je nebudeme vnímat jako negativa?

Abraham: Všechno z toho. Když jste soustředěni na věci pro vás důležité, nesledujete televizi a nečtete noviny - máte radost z toho, co děláte. Věnujete pozornost tomu, co je pro vás podstatné, a *zákon přitažlivosti* tomu dodává stále větší sílu a jasnost. Nic jiného zkrátka do vašeho života není přitahováno, protože to nesouvisí s vašimi záměry růstu a úspěchu.

Když jasně víte, co si přejete, nemusíte se SILOU držet vytčené cesty, to zařídí ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI. Proto není těžké UMOŽŇOVAT. Jde to snadno, neboť věci, které s vaším cílem nemají nic společného, vás prostě nebudou zajímat.

Televize, která vám nabízí množství cenných informací, nabízí také mnohem víc informací, které nemají žádnou souvislost s tím, co byste si přáli. Mnozí z vás sedí a dívají se na televizi jenom proto, že ji mají, protože neudělali jiné rozhodnutí. Sledování televize není obvykle aktem *záměrným*, ale pouze *bezděčným*. Ve stavu *bezděčném*, *nerozhodnutém*, se otevíráte jakýmkoli vlivům. Když jste doslova bombardováni nežádoucími podněty ze zpráv z celého světa, a přitom jste neučinili žádné rozhodnutí o tom, na co si přejete myslet, přijímáte do svého života prostřednictvím myšlenek mnoho věcí, které byste si nikdy nevybrali.

To je tvoření mimoděk: myšlení na něco, pro co jste se nerozhodli... myšlení a přitahování - ať si to přejete, nebo ne.

Budu vyhledávat pouze to, co si přeji

Jerry: Abrahame, jak máme dosáhnout stavu *umožňování* a jak si ho udržovat, když si uvědomujeme, že kolem nás je hodně lidí, kteří zažívají bolest nebo to, čemu říkáme *negativa*?

Abraham: *Navrhujeme vám, abyste se rozhodli - bez ohledu na to, co právě ten den děláte, bez ohledu na to, s kým jednáte, bez ohledu na to, kde jste, že vaším hlavním cílem bude vyhledávat věci, které si přejete vidět. Pokud to bude vaším hlavním záměrem, ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI bude přitahovat jen to, co budete chtít přitahovat, uvidíte jen věci, které chcete vidět.*

Výběrové síto a výběrové přitahování

Protože vaším hlavním záměrem je přitahovat jen to, po čem toužíte, stanete se *výběrovým sítem*. Budete si vybírat to, co

přitahujete. Budete si vybírat to, čeho si všimnete. Ze začátku zaznamenáte, že stále přitahujete něco z toho, co se vám nelíbí, protože ještě dobíhá přitažlivost myšlenek a přesvědčení z nedávné minulosti. Ale po čase, pokud po dobu asi 30 až 60 dní si každé ráno stanovíte jako hlavní cíl dosažení duchovní harmonie, zjistíte, že se ve vašem životě vyskytuje jen velmi málo toho, co se vám nelíbí - protože myšlenky vás přenesou přes to, co se děje.

Je obtížné *umožňovat*, když vidíte někoho blízkého dělat něco, co ohrožuje vás nebo někoho jiného. Proto říkáte: „Abrahame, nechápu, co myslíš tím, že se od toho mám oprostit, že se s tím mám vypořádat pomocí myšlenek a že není nutná žádná činnost." Odpovídáme, že záleží na tom, co přivoláte myšlenkami; ale to, co se vám děje dnes, je výsledkem myšlenek předchozích právě tak, jako se v budoucnosti projeví myšlenky, které máte dnes. Vaše dnešní myšlenky budují budoucnost a v určitém okamžiku se do ní dostanete a potom prožijete výsledek *současných* myšlenek, jako dnes prožíváte výsledek myšlenek minulých.

Naše minulost, současnost a budoucnost v celku

Přemýšlíte a neumíte oddělit minulost, přítomnost a budoucnost, protože jsou jedním celkem; jsou svázány dohromady přesahem myšlenek. Řekněme, že kráčíte ulicí a přiblížíte se k bitce - velký surovec tlouče menšího muže - a jak se blížíte, naplňují vás negativní emoce. Myslíte si: *Nebudu se tam dívat, odejdu a budu předstírat, že se nic nestalo*, a cítíte velmi negativní emoce, protože si nepřejete, aby byl menší muž zraněn. Proto si pomyslíte: *Zasáhnu a pomohu mu*. Ale opět cítíte negativní emoce, protože máte strach, že budete sám zraněn nebo že bude ohrožen váš život. Proto říkáte: „Abrahame, co mám dělat?" V tomto případě není možnost, která by byla ideální - protože v ten okamžik musíte něco udělat kvůli nedostatečnému soustředění v minulosti.

Kdybyste si v minulosti na začátku každého dne dali za cíl bezpečnost, přáli si žít v harmonii a potkávat lidi, kteří jsou v souladu s vašimi záměry, zaručujeme, že byste se v tak nepříjemné situaci neocitli. Proto říkáme, ať už se s ní vypořádáte

jakýmkoli způsobem, když však dnes zaměříte myšlenky na to, co si přejete v budoucnosti, už se nedostanete do složité situace, která nemá správné řešení.

Musím umožňovat křivdy, jichž jsem svědkem?

Dokud nepochopíte, *jak* dostáváte to, co máte, je pro vás obtížné přijmout představu *umožňování*, protože na světě je hodně věcí, které se vám nelíbí. Říkáte: „Jak mohu umožnit takovou křivdu?“ My odpovídáme, že ji umožníte poznáním, že to není součástí vašeho života. Ve většině případů se vás to opravdu netýká. Je to tvorba, přitažlivost a zkušenost jiných lidí.

Před snahou ovládat životy ostatních (což se vám nemůže podařit, ať se snažíte sebevíc) dejte přednost záměru ovládat svoji účast v jejich životech. Nastavením jasné představy života, který chcete žít, si vydláždíte hladkou a příjemnou cestu.

Pozornost **na nežádoucí** přináší více **nežádoucího**

Přitahujete pomocí myšlenek. Dostanete to, na co myslíte, ať si to přejete, nebo ne. Když tedy věnujete pozornost řidičům negalančním a hrubým, přivoláte si jich do života ještě víc. Když věnujete pozornost těm, kteří neposkytují dobré služby, začnete k sobě přitahovat další podobné zkušenosti. *To, čemu věnujete pozornost - především EMOCIONÁLNÍ pozornost -, do svého života přivoláte.*

Má *umění umožnit* vliv **na** moje zdraví?

Jerry: Abrahame, rád bych se zeptal na to, čemu říkáme každodenní život, a pokud můžete, řekněte mi něco o tom, jak chápete *umění umožnit* aplikované na běžné podmínky. Nejdřív by mě zajímalo zajištění zdravotního stavu. Vybavuji si, že jsem v dětství trpěl mnoho let dlouhou nemocí. Pak jsem dosáhl životní etapy, kdy jsem se chtěl uzdravit, a od té doby jsem byl naprosto zdravý. Jak se uplatní *umění umožnit* v těchto situacích?

Abraham: Když se rozhodnete, co si přejete, splníte polovinu rovnice *záměrného tvoření*. Věnoval jsi svému záměru myšlenku podpořenou emocí, což představuje *přání*. Na druhé straně *záměrného tvoření* je *umožnění* neboli očekávání... Proto když říkáte: *Přeji si a umožňuji, tedy se to stane*, velmi rychle vytvoříte vše, cokoli si přejete. Doslova si *umožňujete* to dostat, aniž byste tomu bránili, odháněli to jinými myšlenkami.

Už jste od nás slyšeli, že když jste ve stavu *umožňování*, necítíte negativní emoce. Stav *umožňování* je od negace osvobozený, tudíž když si stanovíte záměr a cítíte vůči němu pouze pozitivní emoce, pak jste ve stavu *umožňování*. A pak se vám to splní.

Zvolíte-li zdraví místo nemoci, musíte myslet na zdraví. Když vás něco bolí, je snazší myslet na nemoc než na zdraví, proto potřebujete touhu, soustředění a vůli, abyste se dívali za to, co se děje nyní. Představou lepšího zdravotního stavu v budoucnosti nebo vzpomínáním na dobu, kdy jste byli zdraví, se vaše myšlenky budou shodovat s vaší touhou a vy umožníte zlepšení zdravotních podmínek. Klíčem je výběr myšlenek, při kterých se cítíte lépe.

Umožněním z velké bídy k finančnímu blahobytu

Jerry: Další oblast, o které bych rád mluvil, se týká bohatství a úspěchu. V dětství jsem zažil nuznější doby, kdy jsme bydleli v chýších, stanech, jeskyních a podobně. V roce 1965 jsem našel knihu *Mysli a zbohatni!*, která mi dala návod jak se dívat na svět z jiné perspektivy, a od toho dne se moje finanční situace zlepšuje. Bydlení v autě jsem vyměnil za roční příjem v řádu šesti- až sedmimístných čísel.

Abraham: Co podle tebe hrálo roli ve změně pohledu po přečtení knihy?

Jerry: Nejvíce si pamatuji, že jsem se začal poprvé ve svém dospělém věku soustředit více či méně jenom na to, co si přeji. Ale rád bych slyšel váš názor na tento jev.

Abraham: Dosáhl jsi pochopení, že *můžeš* mít, co si přeješ. Touhu jsi získal během života, ale po přečtení knihy jsi *uvěřil* tomu, že je to možné. Kniha způsobila, že jsi začal *umožňovat*, aby se ti přání splnilo.

Umožnění, vztahy a umění egoismu

Jerry: Další významná oblast, o které chci mluvit, je oblast mezilidských vztahů. Byly doby, kdy jsem měl problémy dovolit přátelům mít vlastní názory a přesvědčení a vlastní „nevhodné“ aktivity.

Abraham: Když používáš slovo dovolit, co tím myslíš?

Jerry: Měl jsem pocit, že by měli *uvažovat a jednat* tak, jak jsem to považoval za správné. Když to nedělali, často mě to velmi zlobilo a mrzelo.

Abraham: Když jsi pozoroval, co dělají nebo o čem mluví, cítil jsi negativní emoce - to byl signál, že jsi nebyl ve stavu *umožnění*.

Není umění egoismu nemorální?

Jerry: Tenkrát jsem se považoval za nesobeckého, proto jsem očekával, že ostatní budou také nezištní. Skutečnost, že se chovali sobecky, mě velice znepokojovala. Pak jsem objevil knihu Davida Seaburyho *Umění egoismu*, která mě přiměla dívat se na *egoismus* z jiného úhlu. Až z nové perspektivy jsem dokázal pochopit svůj negativní postoj.

Abraham: Je důležité, že jsi věnoval pozornost tomu, co sis přál. Někteří tomu říkají *egoismus* a používají ten pojem s odsuzujícím tónem. My říkáme, že pokud nemáte zdravý pohled na sebe sama, pokud si nepovolíte přát si a očekávat splnění svých přání, nikdy nebudete tvořit záměrně a nikdy nebudete se svým životem spokojení.

Neumožňování druhým pochází obvykle z neumožňování sobě. Často ten, který je hodný odsouzení, si všímá podobných vlastností u druhých a také je odsuzuje. Přijetí, souhlas, uznání a tolerování sebe samého je první krok k přijetí, souhlasu, uznání a tolerování druhých. To znamená, že musíte čekat, dokud nebudete podle svého mínění dokonalí nebo až ostatní budou podle vašeho mínění dokonalí, protože dokonalosti se nedá dosáhnout - protože jste všichni stále se měnící a vyvíjející bytosti. Znamená to hledat a snažit se vidět v sobě i ve druhých to, co si přejete vidět.

Často nás obviňují, že učíme *egoismu*, a my souhlasíme. Všechno, co si uvědomujete, uvědomujete si z vlastní perspektivy, a pokud nejste dost egoističtí, abyste trvali na spojení a souladu se svou širší a moudřejší *vnitřní bytostí*, pak ostatním nemáte co nabídnout.

Jestliže jste dostatečně egoističtí, abyste si všímali vlastních pocitů, pak můžete použít *system vedení* k napojení na silnou energii *zdroje*, a šťastlivec, který je objektem *vaší* pozornosti, z toho může těžit.

Pokud se mnou nesouhlasí, je to jejich chyba

Pokud na vás jiní lidé vidí něco, s čím nesouhlasí, většinou jim to poznáte na očích a máte pocit, že jste v něčem špatní. My vám říkáme, že to není *vaše* chyba, ale *jejich*. Jejich negativní emoce způsobuje *jejich* neschopnost *umožňovat*, není to *vaše* nedokonalost. Když naopak vy cítíte negativní emoce, protože jste u jiných viděli něco, co se vám nelíbí, není to *jejich* chyba, ale *vaše*.

Když se rozhodnete, že chcete vidět jen to, co vás těší, pak to uvidíte a všechny zážitky vám přinesou jen pozitivní emoce, protože *zákon přitažlivosti* vám přinese jen to, co je v souladu s vaším přáním. Díky pochopení síly svých emocí můžete směřovat myšlenky a nebudete chtít po ostatních, aby se chovali jinak kvůli vašemu dobrému pocitu.

Ale co když někdo potlačuje práva druhého?

Jerry: Existuje ještě jiná oblast, která mě v minulosti trápila, a ta se týká práv jednoho vůči druhému: práv majetkových, územních nebo práva na mír. Býval jsem velmi znepokojen, když byla lidská práva porušována násilím na člověku nebo když si někdo silou přisvojil cizí majetek. Také jsem byl nejistý v otázce územních práv a přistěhovalectví. Proč by měla mít jedna osoba větší privilegia než jiná? Ale po setkání s vámi jsem došel k názoru, že tyto věci fungují jako „hra“, kterou hrají - jde v podstatě o „ujednání“, které mají mezi sebou, vyslovené, či nevyslovené. Zlepšil jsem se v tom, že necítím jejich bolest. Ale mohu dosáhnout toho, že nebudu cítit negativní pocity, když vidím někoho porušovat práva druhého? Mohu se na ně jen dívat a myslet si: *Děláte jeden druhému jen to, co jste si zvolili?*

Abraham: Můžete. Jakmile pochopíte, že se navzájem přitahují myšlenkami, pak nebudete cítit lítost, protože si budete uvědomovat, že sklízí negativní nebo pozitivní emoce v závislosti na

jejich volbě nebo myšlenkách. Většina z nich ovšem nechápe, proč se to děje. A to je důvod, proč jsou lidé přesvědčeni, že se stali oběťmi. Nechápou, že si to přivolali myšlenkami nebo pozorností. Může vám to pomoci uvědomit si, že každá zkušenost způsobuje vyjasnění vlastních přání.

Ničeho není nedostatek

Zmínil ses o *územních nárocích*. Máme odlišný pohled na „území“ než vy z fyzického hlediska, protože ve fyzickém světě stále vidíte omezení. Máte pocit, že je pouze omezené množství prostoru, který bude nakonec rozdělen, proto máte pocit, že ho není dost.

Ve vašem přístupu, kde zohledňujete omezení, v pocitu nedostatku prostoru, peněz nebo zdraví získáváte důvod k ostražitosti. Z našeho pohledu neexistují žádná omezení, ale trvalý dostatek. Pro všechny z vás je všeho dost. Jakmile to pochopíte, přestane vás trápit pocit omezení, nedostatku, potřeby ochrany zdrojů nebo územních práv.

Díky *zákonu přitažlivosti* jsme k sobě přitahováni. Zde v nehmotném světě tvoříme „Abrahamovu rodinu“, protože jsme z podstaty stejní - proto jsme k sobě přitahováni. Není žádný strážce dveří. Nejsou strážce, aby držely venku ty, kteří s námi neharmonizují. Ti k nám jednoduše přitahováni nejsou, protože jim nevěnujeme pozornost. Stejně to působí ve vašem prostředí. Přestože to nevidíte tak jasně jako my, *zákony* pracují pro vás stejně jako pro nás. Ale vy máte hodně fyzických vysvětlení, vysvětlení, která mohou být částečně správná, ale nejsou úplná. Když popisujete, že se voda dostane do sklenice, když otočíte kohoutkem, my tvrdíme, že je za tím mnohem víc. Když nám vysvětlujete, že na Zemi jsou agresori, kteří vám chtějí vzít všechno, co máte, my tvrdíme, že nemohou. Pokud je nepozvete svými myšlenkami, agresori vám do života nezasáhnou. To je zákon, který platí ve sféře fyzické i nehmotné.

Má ztráta života nějakou cenu?

Jerry: Neřekli jste, že životními zkušenostmi se učíme? Ale co když někdo během násilné životní situace přijde o život? Naučí se něco?

Abraham: Není to tak, že by vám byly nabízeny výukové „lekce“. Moc to slovo rádi nemáme, protože zní, jako by byl nějaký příkaz, podle kterého byste se měli nebo museli učit. Nic takového není. Životní zkušenosti vám pouze pomáhají získat znalosti a vy díky nim budete moudřejší.

Abyste dokázali uznat hodnotu ztráty fyzického života, musíte nejdřív pochopit, že přispíváte k větší a širší zkušenosti, než je ta, kterou znáte jako kolektivní zkušenost zde ve fyzickém těle. Všechno, co teď prožíváte, přispívá k širšímu poznání. Všechno, co zde zažijete, bude součástí velkého poznání, které obdržíte. Ano, i zkušenost, při níž přijdete o fyzické tělo, má hodnotu. Není to zbytečné.

Jsem vyvrcholením mnoha životů

Jerry: Říkáte, že ztráta života je zkušenost, která přispěje ke zkušenostem širší bytosti?

Abraham: Ano. O život už jste přišli mnohokrát. Prožili jste tisíce životů. To je důvod vaší radosti ze života. Neumíme vyjádřit slovy, kolik životů už jste prožili, natož popisovat detaily z nich; zažili jste tolik zážitků a nasbírali tolik zkušeností, že vzpomínky by vás mátlly a brzdily by vás. Proto jakmile se znovu narodíte, začínáte zapomínat, co bylo předtím, aby vás vzpomínky nerozptylovaly. Máte něco mnohem lepšího: máte *vnitřní bytost*, která je vyvrcholením zkušeností všech předchozích životů.

Proto jste nyní vyvrcholením všeho, co jste zažili, a nemá žádný smysl sedět a povídat si, čím jste byli v životě číslo 3, 10 nebo 12. Nyní jste tím, kým jste, *díky* všem předchozím životům... ale vrácení se do minulosti a přebírání těchto zkušeností už nepřispěje k ničemu novému.

Když přijmete, že jste úžasné, velmi vyvinuté bytosti, a když si budete všimnat vlastních pocitů, pak budete těžit ze *systému emočního vedení* založeného na vlastních pocitech.

Jste fyzické bytosti a znáte sebe, své fyzické já, ale většina z vás se nezná z širší perspektivy. Fyzické já je úžasná a důležitá součást vaší osobnosti, ale je to pokračování širší, moudřejší a podstatně starší součásti vás samotných. A vaše *vnitřní já* se rozhodlo přijít a vtělit se do fyzického těla, aby k poznání přidalo další poznatky.

Proč si nepamatuji minulé životy?

Než jste přišli sem, bylo domluveno, že se zbavíte vzpomínek - matoucích, promíchaných, brzdících vzpomínek - na předchozí životy, ale že vám zůstane smysl, *vedení*, které vychází zevnitř. Bylo také domluveno, že *vedení* bude probíhat formou emocí, které se budou projevovat prostřednictvím pocitů. *Vnitřní bytost* nemůže v okamžiku, kdy přemýšlíte, komunikovat pomocí myšlenek, proto vám předává pocity, abyste poznali vhodnost myšlenek, slov nebo činů v kontextu širších záměrů.

Pokaždé, když si vědomě stanovíte cíl, něco, co si přejete, *vnitřní bytost* ho zpracuje. Když si uvědomíte záměr formou: „Přeji si, mám v úmyslu a očekávám," *vnitřní bytost* je schopna všechno zpracovat a poskytnout jasnější a vhodnější *vedení*.

Mnohé fyzické bytosti, protože nechápou, že jsou tvůrci vlastního života, VĚDOMÉ ZÁMĚRY nevytvářejí. Smíří se s pouhým přijímáním toho, co přichází, a neuvědomují si, že to sami přitahují. Za těchto podmínek je mnohem těžší umožňovat, protože si připadáte jako oběť. Máte pocit, že jste bezbranní, že nemáte moc nad tím, co přichází. Proto máte pocit, že se musíte chránit. Proto říkáme, že podstatné je pochopení toho, proč dostáváme to, co nám osud přináší, než budete v pozici, kdy budete moci umožňovat sobě nebo jiným.

Co když se sexualita stane násilnou zkušeností?

Jerry: Jiná oblast, která mě trápila, se týkala morálky ve vztahu k sexuálním praktikám. Nyní jsem dosáhl bodu, kdy umožňuji ostatním jejich sexuální výběr, ale přesto nemám dobrý pocit, když někdo použije vůči druhému člověku násilí *v jakékoli* oblasti. Je i zde stav, do kterého se mohu dostat, aby to, co druzí dělají s použitím síly nebo bez ní, neovlivnilo moje myšlení?

Abraham: Nezáleží na předmětu, důležité je pochopit, že nikdo není oběť. Všichni jsou spolutvůrci.

Všichni jste magnety, přitahující k sobě předměty svých myšlenek. Když někdo hodně přemýšlí nebo hodně mluví o znásilnění, je velmi pravděpodobné, že bude podle svých slov „obětí" takového činu. Protože *podle ZÁKONA k sobě přitahujete podstatu toho, na co myslíte.*

Pokud něčemu věnujete *myšlenku* doprovázenou emocemi, vyvoláte tvorbu, a když to *očekáváte*, stane se to skutečností. Jsou mnozí, kteří vyvolají tvorbu, ale k uskutečnění nedojde, protože splní pouze jednu stranu rovnice. Zahájí tvorbu myšlenkou, dokonce vzbudí emoce, ale *neočekávají*, proto se to neuskuteční. To platí pro věci, které si *přejete*, i pro věci, které si *nepřejete*.

Jaké je moje očekávání v této záležitosti?

Uváděli jsme příklad hororového filmu, který ve vás zvukem a obrazem vyvolá jasnou a živou představu. Zahájili jste tvorbu scénáře, protože myšlenky byly provázeny silnými emocemi, ale když jste z kina odešli, pronesli jste: „Byl to jenom film, to se mi nemůže stát.“ Tím jste nesplnili část rovnice *očekávání*.

Všimněte si, že čím víc je ve společnosti nabízeno nějaké téma, tím větší je veřejné *očekávání*. Zrovna tak čím je větší očekávání jedinců, tím větší je pravděpodobnost, že se splní.

Nemyslete na věci, které si nepřejete, a nestanou se vám. Nemluvte o tom, co si nepřejete, a nepřivoláte to. Když tohle pochopíte, pak pozorování druhých, kteří prožívají nežádoucí věci, ve vás nebude vyvolávat negativní emoce, protože víte, že se nacházejí v procesu, který jim má pomoci pochopit, jak k nim věci přicházejí.

Nikdo z nás nemá radost, když vidí znásilnění, přepadení nebo vraždu. Nejsou to příjemné zážitky. Ale když dosáhnete pochopení, jak se tyto záležitosti uvedou do života, nebudete na to myslet - *a pak ani nebudete svědkem takových událostí*.

Přitahujete si do života to, na co myslíte. Televize vás mate, protože ji zapnete, abyste se pobavili, a hlasatelé ve zprávách vás informují o nějaké hrozné události. Ale pokud máte v úmyslu vidět - bez ohledu na to, co děláte - jenom to, co vidět chcete... odejdete od televize dřív, než takové zprávy začnou.

Budoucnost si připravuji právě nyní

Když čtete v novinách nebo časopise něco, co ve vás vyvolává negativní emoce, měli byste je hned odložit a nepokračovat ve čtení, abyste nedostávali další negativní informace, které *zákon*

přitažlivosti přidává. Ale pokud k sobě zamýšlíte přitahovat jen to, co si přejete, nemusí informace z novin jednoznačně určovat vaši budoucnost. Nebudete přitahováni k televizi, nebudete přitahováni k novinám, místo toho budete *zákonem přitažlivosti* přitahováni k předmětu vašeho vědomého záměru.

Důvod, proč je tolik lidí přitahováno k předmětům nevědomých záměrů, spočívá v tom, že nemají vědomý záměr. Neříkáte dost často, co si přejete, proto přitahujete od všeho něco. Čím lépe si uvědomujete, co chcete, tím lepší přípravu provádíte a tím méně aktivity budete muset vyvinout, abyste ze svého života odstranili nežádoucí věci. Nebudete překvapeni negativním televizním vysíláním - protože vesmír pro vás připraví něco jiného.

A co nevinné malé děti?

Jerry: Hodně lidí dokáže přijmout vaše tvrzení o tvorbě pomocí myšlenek, Abrahame, ale oblast, ve které bude mít mnoho z nich problém s vaším učením, se týká nevinných dětí. Budou se ptát: „Co malé děti? Jak může malé dítě myšlenkami přivolat fyzické postižení, smrtelnou nemoc nebo na něm páchané násilí jakéhokoli druhu?“

Abraham: Malé děti jsou obklopeny těmi, kteří takto přemýšlejí, a od nich získají podstatu těchto myšlenek.

Jerry: Něco jako telepatie?

Abraham: Přesně tak. Dlouho před tím, než dítě začne mluvit, přemýšlí. Nevíte, jak jasné myšlenky dítě má, protože s vámi ještě verbálně nekomunikuje. Ještě neumí své myšlenky sdělit.

Jerry: Dítě nepřemýšlí ve *slovech*. Mám pocit, že dítě přemýšlí dávno před tím, než začne pronášet slova.

Abraham: Dítě přemýšlí a přebírá od vás vibrační myšlenky ode dne, kdy vstoupí na svět. To je důvod, proč jsou přesvědčení tak snadno přenášena z rodičů na děti. Dítě vibračně přijímá vaše obavy a víru i bez promluveného slova. *Pokud chcete pro své dítě to nejlepší, myslíte jenom na to, co si přejete, a dítě bude přejímat pouze tyto žádoucí myšlenky.*

Neměli by ostatní plnit dohody?

Jerry: Abrahame, když mluvíme o *umožňování*, napadá mě jeden příklad: *člověk má právo máchat rukama, jak chce* (což podle mě bylo „umožňování“), *pokud neporuší moje právo máchat rukama nebo pokud mě nebouchne do nosu*.

Jak procházím životem, umožňuji jiným lidem být, dělat a mít, cokoli si přejí, pokud to zasahuje do něčeho, co jsme si ujednali. Někdy je poněkud složité, abychom alespoň nepožadovali dodržení naší úmluvy nebo splnění jejich povinností, na kterých jsme se dříve domluvili.

Abraham: Pokud máte obavy, že vás ostatní mohou omezovat nebo vás uhodit do tváře, pak jste ještě nepochopili, jak se vám věci dějí. Dnes můžete začít přemýšlet nad tím, co si přejete, a tak dnes přitahovat pouze věci žádoucí. Ale včera nebo někdy v minulosti jste zákon přitažlivosti ještě nechápali a prostřednictvím myšlenek jste přivolali ty, kteří vás udeřili do obličeje. Proto se dnes ptáte: „Co s tím mám dělat?“

Pokud jsou ve vašem životě lidé, kteří vás ohrožují mávajícíma rukama, přestaňte si jich všímat a oni odejdou. Na jejich místo přijdou jiní, kteří vás neohrožují, kteří jsou s vámi v harmonii. Ale obvykle se stává, že tomu, kdo mává rukama a ohrožuje vás, věnujete pozornost. Rozzlobíte se na ně a podle *zákona přitažlivosti* přitahuje ještě více věcí stejné podstaty.... Přestaňte si všímat toho, co se vám nelíbí, věnujte pozornost něčemu, co vás těšit bude, a změňte směr pohybu. Změna nenastane hned, ale započne.

Když každé ráno po dalších 30 dní začnete den s větou: *Přeji si vidět; chci vidět; očekávám, že uvidím, bez ohledu na to, s kým pracuji, bez ohledu na to, s kým se bavím, bez ohledu na to, co dělám... zamýšlím vidět to, co vidět chci*, změníte směr pohybu svého života. Všechno, co vás dnes trápí, z vašeho života zmizí a bude nahrazeno tím, co vás těší. Je to jisté. Je to *zákon*.

Nekonečný vývoj

Když říkáme, že z nehmotné perspektivy, z perspektivy, ve které jste byli, než jste přišli na tento svět, bylo vaším záměrem *umožňovat* a pochopit *umění umožnit* - je to tak. *Chceme, abyste pocho-*

pili, že to nikdy nebude úplné. Nejste jako stůl, který si nejdřív představuje, pak vytvoří a nakonec je hotový. Vy jste neustále ve stavu změny. Jste v procesu růstu, navěky. Ale v každém okamžiku jste sami sebou.

Chcete pochopit *zákony vesmíru* tak dokonale, až s ním budete zajedno. Chcete pochopit, jak k vám věci přicházejí, abyste se necítili jako oběť nebo bezbranní, vydáni napospas mávajícím pažím.

Je těžké pochopit tyto věci, když jste uprostřed, jak se zdá, dvou světů: svět, který jste vytvořili před porozuměním tomu, o čem jsme s vámi hovořili, a svět, který vytváříte nyní. Proto některé věci ve vašem životě přivolané v minulosti neodpovídají tomu, co si nyní přejete. Víme, že v tomto přechodném období to není jednoduché, ale bude se to postupně zlepšovat, jak vám bude jasnější, co si přejete.

Až budete ve stavu pozitivních emocí týkajících se toho, co děláte, na co myslíte nebo o čem mluvíte, pak budete *umožňovat sobě*. Je to jednoduché... Nemůžete totiž vůči sobě cítit negativní emoce a zároveň *sobě umožňovat*.

Umožňovat znamená cítit pozitivní emoce, které naznačují, že ovládáte to, čemu věnujete pozornost. Neznačí to, že dostanete všechno na podnose, že všechno a všichni budou podle vašich představ. Znamená to, že jste schopni vidět, a tudíž žádat od vesmíru, od vašeho světa a od svých přátel to, co je s vámi v harmonii, zatímco ostatních věcí si nevšímáte - proto k vám nejsou přitahovány a přivolávány. To je *umožňování*.

Říkáme vám, přátelé, *umožňování* je nejúžasnější stav bytosti, jakého kdy můžete dosáhnout. Jakmile *umožňujete*, pohybujete se po spirále stále vzhůru, protože nemáte negativní emoce, které by vás vyvedly z rovnováhy a vracely dolů. Není žádný kyvadlový pohyb nahoru a dolů. Jste na neustálé cestě vzhůru!

ČÁST V

Segmentový záměr

Magický proces segmentového záměru

Jerry: Abrahame, mám pocit, že kombinace *zákona přitažlivosti, vědy záměrného tvoření a umění umožnit...* společně s *procesem segmentového záměru* tvoří ucelený a obecný návod jak přimět věci, aby se staly. Můžete nám vysvětlit *proces segmentového záměru*?

Abraham: Jakmile pochopíte, že jste tvůrcem vlastního života, budete chtít jasně určit svá přání, abyste jim umožnili vstoupit do vašeho života. Dokud se nezastavíte, abyste určili to, co si skutečně přejete, není *záměrné tvoření* možné.

V každém okamžiku života nemáte stejná přání. Naopak, každý den se skládá z různých prvků, které přinášejí různé cíle. Smyslem tohoto povídání o *segmentových záměrech* je pomoci vám pochopit hodnotu času, věnovaného několikrát denně k určení toho, co si přejete nejvíc, abyste na to dali důraz, a tím pádem sílu.

Jen velmi málo z toho, co prožíváte v jenom konkrétním dni, je výsledkem pouze myšlenek z toho dne. Ale kdykoli se zastavíte a určíte, co si v tomto okamžiku přejete, ovlivňujete myšlenkou svůj budoucí život v situacích a okamžicích, které jsou podobné.

Řekněme, že jedete autem a jste sami, a záměr s někým mluvit nebo někomu naslouchat není příliš důležitý. V okamžiku vašeho přesunu je rozhodně důležitější přání bezpečné jízdy,

plynulého provozu a včasného příjezdu do cíle. Určení vašeho *záměru* v okamžiku řízení vozidla neovlivňuje pouze *tento* okamžik, ale také vaši budoucnost, takže když nasednete do auta, budete mít připravené nebo vytvořené okolnosti a události, které vám budou vyhovovat.

Je možné, že ze začátku, přestože budete okamžik po okamžiku určovat to, co si přejete, se ještě bude projevovat vliv myšlenek z minulosti. Ale po čase si připravíte cestu podle svých přání. Pak nebudete muset vyvíjet tolik aktivity, aby věci probíhaly podle vašeho přání.

Svůj úspěch mohu *zamýšlet* po částech

Technicky je všechna vaše tvůrčí síla soustředěna v tomto momentu. Ale vyji nepromítáte jenom do tohoto okamžiku, ale také do budoucnosti. Čím častěji jste ochotni se zastavit a určit, co si v tomto úseku přejete, tím jasnější, velkolepější a úžasnější bude vaše budoucnost. Také každý z okamžiků bude stále lepší.

Účel tohoto pojednání je nabídnout těm, kteří o to stojí, praktický postup, s pomocí kterého vstoupíte do okamžitého užívání základních *zákonů vesmíru*, abyste získali naprostou a vědomou moc nad svým životem. Někomu to může znít nadneseně, protože většina lidí je přesvědčena, že svůj život řídit nemůže. My chceme, abyste věděli, že rozhodně takovou moc máte.

Přišli jsme, abychom vám pomohli pochopit, jak všechno přitahujete - a přivést vás k pochopení, že k vám nic nepřichází bez vašeho pozvání myšlenkami. Jakmile začnete svůj život pozorovat a zaznamenáte vztah mezi tím, o čem mluvíte, na co myslíte, a tím, co dostáváte, pochopíte, že jste tím, kdo zve, přitahuje a tvoří vlastní život.

Tato doba je nejlepší dobou

Žijete v nádherné době, ve vysoce technicky rozvinuté společnosti, a máte přístup k podnětům z celého světa. Přístup k informacím je velmi užitečný, protože vám poskytuje příležitost k vývoji, ale na druhou stranu může být zdrojem chaosu a nedorozumění.

Schopnost soustředit se na jeden předmět přináší jasnost a srozumitelnost, zatímco schopnost soustředit se na hodně věcí najednou často vede k nedorozumění a zmatku. Jste vnímaví; vaše myšlenkové procesy jsou rychlé, a pokud se zabýváte jedním předmětem, máte možnost díky zákonu přitažlivosti dosáhnout ještě větší srozumitelnosti a zřetelnosti předmětu, která napomáhá rychlému uskutečnění. Ale ve vaší společnosti se kvůli široké dostupnosti velkého množství podnětů jen velmi málo lidí soustředí na jeden předmět dostatečně dlouho, aby se v něm dostali dost daleko. Mnozí z vás jsou rozptylováni, takže nemáte příležitost myšlenku posunout na vyšší úroveň.

Důvod a hodnota segmentového záměru

Segmentový záměr je proces vědomého určení toho, co si přejete v daném okamžiku. Je prováděn s cílem vyzvednout z chaosu vašeho života to, co si v konkrétním momentě přejete nejvíc. Když věnujete čas k určení záměru, soustředíte sílu z vesmíru do okamžiku, ve kterém se právě nacházíte.

Představujte si, že vaše myšlenky mají magnetické schopnosti. (Ve skutečnosti je všechno ve vesmíru magnetické, přitahované k podobnému.) Kdykoli se zamyslíte nebo zaměříte na třeba slabou negativní myšlenku, silou zákona přitažlivosti zesílí. Pokud jste velmi zklamaní nebo smutní, zjistíte, že přitahujete ostatní s podobnými pocity, protože vaše pocity určují váš úhel přitažlivosti. Když jste nešťastní, přitahujete ty, kteří vás opět zklamou. Zatímco když jste šťastní, budete přitahovat další věci, které vám budou dělat radost.

Sami si do života přitahujete nebo zvete další lidi, se kterými přicházíte do styku; lidi, které potkáváte při dopravě, při nakupování nebo na procházce, předměty, o kterých se s vámi lidé baví, způsob, jakým s vámi jedná číšník v restauraci, peníze, které získáváte, fyzický vzhled a stav vašeho těla, přátele a přítelkyně (seznam pokračuje vším, co váš život obsahuje) - proto je cenné pochopit sílu současného okamžiku. Význam procesu segmentového záměru spočívá v jasném nasměrování myšlenek k věcem, které si přejete zažít, pomocí určení okamžiků života, které jsou pro vás v určitém životním úseku důležité.

Když říkáme, *že jste tvůrci svého života a ve vašem životě není nic, co byste si nepřivolali*, někdy se setkáváme s odporem. Ten vyplývá z toho, že mnozí z vás se v životě setkávají s věcmi, které si nepřejí. Proto říkáte: „Abrahame, nevytvořil bych věci, které si nepřejí.“ Souhlasíme s tím, že byste je nevytvořili vědomě, ale nesouhlasíme s tím, že jste je nevytvořili. Protože věci k vám přicházejí jen a pouze na základě vašich myšlenek. Ale dokud nepřijmete skutečnost, že sami tvoříte svůj život, pak vám nemůžeme nabídnout nic, co by pro vás mělo cenu.

Zákon přitažlivosti vás ovlivňuje bez ohledu na to, jestli si to uvědomujete, a *segmentové záměry* vám pomáhají lépe si uvědomit sílu myšlenek, protože čím uvědoměleji ho používáte, tím podrobněji se váš *vědomý záměr* projeví ve vašem životě.

Vaše společnost nabízí hodně podnětů pro přemýšlení

Žijete ve společnosti, která nabízí mnoho podnětů k přemýšlení, a když je přijímáte, můžete přitahovat víc myšlenek, tím pádem víc okolností, událostí a lidí, než na kolik máte čas nebo chuť.

Za pouhou hodinu vystavení vlivu médií je vám nabízeno ohromné množství podnětů a není divu, že jste často ochromeni a mnozí z vás se úplně uzavrou, protože se na vás ve velkém tempu řítí velké množství informací.

Proces segmentových záměrů nabízí řešení, díky kterému chaos nahradíte přehledností a pocit přešlapování na místě nahradíte povzbuzujícím pocitem pohybu vpřed.

Chaos vás pohltí, pokud se zabýváte mnoha záležitostmi najednou, ale pokud se zaměříte na jednotlivé myšlenky, vše se vyjasní - a všechno závisí na ZÁKONU PŘITAŽLIVOSTI. Když se zaměříte na nějaký předmět, *zákon přitažlivosti* okamžitě začne působit a dodá ohledně daného předmětu další podněty k přemýšlení. Když přeskakujete z myšlenky na myšlenku, *zákon přitažlivosti* nabízí další myšlenky. To je důvod, proč se často cítíte přesyceni a ochromeni, protože díky *zákonu přitažlivosti* máte spoustu informací o mnoha předmětech.

V mnoha případech tyto informace přicházejí z vaší minulosti; v mnoha případech přicházejí od těch, kteří jsou vám nej-

blíží, ale výsledek je stejný. Zabýváte se tolika věcmi, že se nepohybujete dopředu v žádném směru - a výsledkem je samozřejmě pocit zklamání nebo chaosu.

Od chaosu přes vyjasnění k *záměrnému tvoření*

Když si vyberete jeden hlavní předmět, o kterém budete přemýšlet, *zákon, vesmír*, vám dodá další věci týkající se tohoto předmětu. Ale místo mnoha myšlenek přicházejících z mnoha směrů - dokonce z opačných, vzájemně neslučitelných směrů - v tomto případě přicházejí myšlenky a události, které jsou s původní myšlenkou v harmonii. Vyvolají ve vás pocit vyjasnění a ještě důležitější bude pochopení, že se v tvorbě posouváte kupředu. *Když se zabýváte mnoha předměty zároveň, obecně se u žádného z nich nepohybujete dopředu, protože vaše soustředění a síla jsou rozdrobeny. Ale když se zaměříte na to, co je pro vás v daném okamžiku nej důležitější, pohybujete se rychle dopředu.*

Rozdělení dnů na *segmenty*

Bod, ve kterém se teď nacházíte, bod, který si teď uvědomujete, je *segment*. Den můžete rozdělit na mnoho segmentů a nenajdete dva lidi, kteří by měli stejné segmenty. Každý den můžete mít jiné segmenty a je to v pořádku. Není nutné mít pevný rozpis segmentů. Je důležité stanovit, kdy přecházíte z jednoho segmentu - a zároveň z jednoho souboru záměrů - do druhého.

Když se například ráno probudíte - vstupujete do nového segmentu. Doba, kdy už jste vzhůru, ale ještě ležíte v posteli, to je segment... doba, kdy se připravujete na následující aktivitu, je segment... když nastupujete do auta - to je další segment a tak dále.

Kdykoli si uvědomíte, že vstupujete do dalšího segmentu svého života, zastavte se a řekněte si nahlas nebo v duchu, co si právě nejvíc přejete. Tím začnete díky mocnému *zákonu přitažlivosti* přivolávat myšlenky, okolnosti, události a dokonce rozhovory nebo činnosti druhých, které jsou v souladu s vaším záměrem. Když věnujete čas odlišení různých segmentů a určení hlavních záměrů v rámci

jednotlivých segmentů, vyhnete se chaotickému vlivu ostatních i chaosu způsobenému vlastními neusměrněnými myšlenkami.

Působím a tvořím na mnoha úrovních

V každém okamžiku, segmentu vašeho života, působíte na mnoha úrovních. V daném segmentu *děláte* určité věci. (Dělat znamená tvořit.) V daném segmentu *mluvíte* o určitých věcech. (Mluvit znamená tvořit.) A v daném segmentu na určité věci *myslíte*. (Myslet znamená tvořit.) V každém segmentu se můžete zabývat tím, co probíhá v *přítomnosti*, můžete se zabývat tím, co se stalo v *minulosti*, nebo se můžete zabývat tím, co se stane v *budoucnosti*.

Když přemýšlíte o tom, co si přejete v budoucnosti, začínáte přitahovat podstatu toho, co si přejete. Ale protože přítomnost ještě nebyla připravena, pravděpodobně to nepřijde v přítomnosti - ale začne se to přibližovat. A jak se blížíte okamžiku v budoucnosti, tak se přibližují události a okolnosti, na které jste mysleli.

Dnešní myšlenky předurčují budoucnost

Tak vypadá proces, který nazýváme *předurčováním*: v přítomnosti myslíte na budoucnost, aby pro vás byla, až se do ní dostanete, vámi *předurčena* neboli připravena. Stejně tak je mnohé z toho, co dnes zažíváte, výsledkem vašich myšlenek o dnešku ze včerejška, předvčerejška a loňského roku...

Každá myšlenka, která vás napadne a která směřuje k tomu, co si PŘEJETE v budoucnosti, má pro vás velký význam a je vám k užítku. Každá myšlenka na budoucnost, která směřuje k tomu, co si NEPŘEJETE, je vám ke škodě.

Když myslíte na vitalitu a zdraví - přejete si je a očekáváte v budoucnosti -, předurčujete a připravujete si je. Ale když se bojíte nebo si děláte starosti, také si připravujete budoucnost, ale ne budoucnost ve zdraví a vitalitě.

Segmentové záměry vám pomohou, ať už nyní přemýšlíte o přítomnosti, nebo nyní přemýšlíte o budoucnosti. V každém případě nyní záměrně tvoříte. V tom je přínos *procesu segmentových záměrů*. Ať už zamýšlíte konkrétně něco v daném okamžiku udělat

nebo říci, nebo právě připravujete budoucnost, má pro vás velký význam dělat to úmyslně a vědomě.

Když si při nasedání do auta stanovíte vědomý záměr bezpečné cesty, doslova přitáhnete okolnosti, které vám ji umožní. Pokud jste si stejný záměr stanovili na začátku mnoha předchozích cest... pokud jste si v minulosti při pohledu do budoucnosti přáli a očekávali bezpečnou cestu, tyto záměry nastavily předem vaši budoucnost a *segmentový záměr* se k nim přidá... ještě je zesílí.

Mohu si připravit budoucnost, nebo žít nahodile

Pokud jste si nepřipravili přítomnost v minulosti a nestanovíte v tomto segmentu vědomé záměry, potom žijete nahodile a je pravděpodobná možnost, že budete zmítáni chaosem nebo záměry někoho jiného.

Dvě bytosti, každá v jednom autě, přijedou do stejného místa ve stejném čase a srazí se... to jsou dvě bytosti, které si nestanovily jako záměr bezpečnou cestu. Žijí nahodilým životem a najednou zjistí, že se v chaosu navzájem přitahovaly.

Pokud si přejete a očekáváte předmět svých záměrů, splní se. Ale pokud nevěnujete čas k ujasnění toho, co si přejete, pak přitahujete pod vlivem jiných lidí nebo pod vlivem starých zvyků různé věci, které si přejete, i nepřejete. Souhlasíme s tím, že jsou věci, které přitahujete náhodou nebo omylem a líbí se vám, ale právě tak nezáměrně přitahujete věci, které si nepřejete, proto nahodilé přitahování nevede ke spokojenosti. Skutečná radost života spočívá v záměrném tvoření.

Co cítím, to přitahuji

Tady je klíč k *záměrnému tvoření*: pohlížejte na sebe jako na magnet, přitahující k sobě v každém okamžiku věci podle toho, co cítíte. Když jsou vaše *pocity* jasné a cílené, přitahujete okolnosti srozumitelnosti. Když máte *pocit* štěstí, přitahujete šťastné okolnosti. Když máte *pocit* zdraví, přitahujete okolnosti, které vám umožní být zdraví. Když máte *pocit* úspěchu, přitahujete okolnosti, které vám přinesou úspěch. Když máte *pocit* lásky, přitahujete okolnosti lásky. *Vaše POCITY určují ÚHEL PŘITAŽLIVOSTI.* Hodnota *segmentových záměrů* spočívá v tom, že se několikrát za den zastavíte a řeknete:

V tomto úseku života si přeji toto. Přeji si to a očekávám to. Tím, že vyslovíte tak silná slova, stáváte se tím, čemu říkáme *výběrové síto*, a přitáhnete do života jen to, co si přejete.

Jak vidíte, vesmír - svět, ve kterém žijete - je plný věcí všeho druhu. Jsou to věci, které se vám líbí, ale také věci, které se vám nelíbí. Ale všechny do vašeho života přicházejí na vaše pozvání prostřednictvím myšlenek. Pokud několikrát denně věnujete čas stanovení toho, co si přejete a očekáváte, získáte magnetickou moc nad svým životem. Už nebudete „obětí“ (nic takového ve skutečnosti není) ani nebudete nevědomě a náhodně přitahovat. Když si začnete den dělit na segmenty a stanovovat několikrát za den jednotlivé cíle, pak se stanete *vědomým tvůrcem*. A to je radostná záležitost.

Co si přeji právě teď?

Segmentové záměry jsou tak efektivní proto, že je mnoho předmětů, které si zaslouží vaši pozornost, ale když se snažíte všechny je postihnout zároveň, jste zmatení a ochromení. Hodnota stanovení záměrů, segment po segmentu, spočívá v tom, že se v daném okamžiku můžete přesně soustředit na méně detailů a umožníte *zákonu přitažlivosti* silnější reakci. Navíc je méně pravděpodobné, že budete působit protikladnými pochybnostmi, obavami nebo starostmi z nedostatku.

Když například zazvoní telefon, zvednete sluchátko a řeknete: „Dobrý den.“ Po ohlášení volajícího pokračujete: „Počkejte prosím minutku,“ a pro sebe si řeknete: *Co si nejvíc přeji získat v tomto rozhovoru? Přeji si pomoci volajícímu se povznést. Přeji si, aby mně porozuměl. Přeji si, aby mě pochopil, a přeji si ho pozitivně ovlivnit směrem k mému přání. Chci ho svými slovy povzbudit a zaujmout. Přeji si, aby tento rozhovor byl úspěšný.* Když se vrátíte k hovoru, už ho máte *předurčený*. Volající bude odpovídat v souladu s vaším přáním mnohem lépe, než by tomu bylo bez času věnovaného přípravě.

Když vám někdo volá, ví, co si přeje. Vy však potřebujete čas k určení záměru. Jinak by silou svého vlivu dosáhl záměru volající, ale vy ne.

Pokud chcete hodně věcí najednou, vyvoláte chaos. Ale když se soustředíte na nej důležitější přání v daném okamžiku, dosáhnete srozumitelnosti, síly a rychlosti. V tom spočívá význam *procesu*

segmentového záměru: zastavit se při vstupu do nového segmentu a určit prioritu, které chcete věnovat pozornost.

Někteří z vás jsou soustředěni v určitém úseku dne, ale je jen málo lidí, kteří jsou soustředěni celý den. Většinu z vás stanovení segmentů a určení nejdůležitějších přání v rámci jednotlivých segmentů posune do pozice vědomého magnetického přitahování a tvorby v každém segmentu dne. Zjistíte, že jste nejenom produktivnější, ale také spokojenější. Protože při vědomém stanovení záměru, umožnění a získávání najdete velké uspokojení.

Jste bytosti hledající růst a při posunu vpřed jste nejšťastnější, zatímco při pocitu stagnace pocít uspokojení necítíte.

Příklad dne se segmentovými záměry

Zde uvádíme příklad dne rozděleného na segmenty, kterými procházíte a pro každý segment stanovujete svůj záměr.

Řekněme, že proces začínáte na konci dne před spaním. Uvědomíte si, že usínání je nový segment. Proto si v posteli, s hlavou na polštáři a připraveni ke spánku, ujasníte cíl pro tento okamžik: *Je mým záměrem úplně uvolnit tělo. Je mým záměrem probudit se odpočínutý, osvěžený a s chutí do nového dne.*

Když ráno otevřete oči, uvědomíte si posun do dalšího segmentu, ve kterém po probuzení ležíte v posteli. Ujasníte si cíl pro tento okamžik: *Zatímco ležím v posteli, je mým záměrem udělat si jasný obrázek celého dne. Mým záměrem je být z dnešního dne nadšený a mít z něj radost.* Pocítíte, že se vás zmocňuje dobrá nálada a radost z nového dne.

Když vstanete, posunete se do dalšího segmentu. Může to být segment, ve kterém se připravujete na další průběh dne. Před vyčištěním zubů a koupelí máte další cíl: *Je mým záměrem projevit vděčnost vlastnímu tělu a tomu, jak dokonale funguje. Je mým záměrem být úspěšný v péči o vzhled a vypadat co nejlépe.*

Při přípravě snídaně si stanovte cíl pro tento segment: *Vyberu a připravím výbornou a výživnou snídani. Budu jíst s chutí a umožním tělu, aby ji dokonale strávilo. Vyberu jídlo, které je pro mé fyzické tělo v současné době nejlepší. Budu sytý a občerstvený.* Když si stanovíte tento cíl, uvidíte, že se po jídle budete cítit zasycený a osvěžený. Na snídani si pochutnáte víc, než kdybyste snídali bez stanoveného cíle.

Když nastupujete do auta a jedete do místa určení, stanovte si za cíl v tomto segmentu dojet svěží a spokojený a uvědomovat si, co zamýšlejí nebo nezamýšlejí ostatní řidiči, abyste se v provozu pohybovali plynule a bezpečně.

Když vystoupíte z auta, začínáte další segment. Na okamžik se proto zastavte a představte si, jak kráčíte do cíle. Představujte si sebe s dobrou náladou a se záměrem přemístit se z místa na místo rychle a bezpečně. Sledujte cíl zhluboka dýchat a cítit tělesnou svěžest a jasnou mysl... Stanovte si další cíl pro následující segment, do kterého vstoupíte. Představte si pozdrav personálu nebo zaměstnavatele... Představujte si sebe, jak s úsměvem povzbuzujete ostatní. Všimněte si, že ne každý, koho potkáte, vytváří vědomé záměry, ale díky vlastním vědomým záměrům ovládáte svůj život a nenecháte se zvíkat jejich chaosem, záměrem a vlivem.

Při procházení SEGMENTOVÝMI ZÁMĚRY dne pocítíte sílu a pohyb svých záměrů a budete si připadat nepřemožitelní. Až uvidíte, jak tvůrčí silou řídíte vlastní život, získáte jistotu, že není nic, co byste nemohli mít, dělat nebo čím byste nemohli být.

Noste s sebou malý zápisník

Segmenty vašeho dne samozřejmě nemusejí vypadat tak, jak jsme popsali, ani nemusejí být každý den stejné. Za několik málo dní vám bude připadat snadné rozlišovat jednotlivé segmenty a určovat jejich cíle. Velmi brzy budete schopni očekávat výsledky každého segmentu dne.

Někteří mohou považovat za efektivnější nosit s sebou zápisník a při rozlišení segmentu se zastavit a záměry si zapsat. Protože zapsáním poznámky docílíte silnějšího soustředění, může vám ze začátku *procesu segmentových záměrů* zápisník velmi pomoci.

Máte na nás otázky k tématu *segmentových záměrů*?

Je nějaký cíl, kterého je nutné dosáhnout?

Jerry: Abrahame, *segmentové záměry* se zdají být ideálním prostředkem k okamžité aplikaci (a realizaci) *zákona přitažlivosti, vědy záměrného tvoření a umění umožnit*. Spojení znalosti zákonů (které

jste nám objasnili) s *procesem segmentových záměrů* nám pomůže okamžitě objevit, jak myšlenky ovlivňují život.

Pod *segmentovými záměry* vidím vytvoření řady menších cílů (nebo záměrů), jejichž splnění můžeme zaznamenávat téměř okamžitě a nepřetržitě. To mě přivádí k následující otázce: Existuje nějaký základní všeobecný cíl (nebo záměr), kterého máme ve fyzickém životě dosáhnout?

Abraham: Existuje. *Segmentové záměry* představují cíle, které jsou nejbližší momentu, v němž se právě nacházíte. Nyní se nacházíte zde a míříte za tím, co si právě přejete nejvíc, přesto je tento moment ovlivněn myšlenkami, které jste o tomto okamžiku měli ještě před vtělením do fyzického těla. Měli jste své záměry a cíle, než jste se narodili, ale nyní převažují záměry a cíle z vaší fyzické perspektivy.

Nejste pouhá loutka, která jedná podle toho, co bylo rozhodnuto dříve. Máte možnost volby, v každém okamžiku se můžete rozhodnout, co je z vašeho stále se vyvíjejícího pohledu nejvhodnější, *protože od okamžiku narození se vyvíjíte - životní zkušenosti mění vaši perspektivu.*

Je cíl dosažení štěstí dostatečně důležitý?

Jerry: Protože neznám své konkrétní osobní ani všeobecné cíle, může být důležitější cíl než dosažení štěstí?

Abraham: Říkáte, že neznáte konkrétní cíle z období, kdy jste vstupovali do fyzického světa. Důvod je prostý. Nebyly žádné konkrétní cíle. *Než jste se narodili, měli jste všeobecné cíle a záměry být šťastní, vyvíjet se... ale konkrétní procesy nebo prostředky, pomocí kterých toho dosáhnete, záleží na současných rozhodnutích tady a teď. Tvoříte nyní.*

Jak poznám, že se rozvíjím?

Jerry: Vezměme si záměr, který jste zmínili: *vývoj*. Jak poznáme, že se vyvíjíme?

Abraham: Protože jste bytostí hledající vývoj, budete mít pokaždé, když rozeznáte vývoj správným směrem, pozitivní emo-

ce a při stagnaci budete cítit emoce negativní. Jak vidíte, nemusíte nutně vědomě rozlišovat myšlenky nebo záměry širší vnitřní perspektivy - přesto s ní komunikujete. *Všechny fyzické bytosti komunikují s VNITŘNÍ BYTOSTÍ prostřednictvím emocí, takže v případě pozitivních emocí víte, že jste v souladu s vnitřními záměry.*

Jaké je platné měřítko našeho úspěchu?

Jerry: Abrahame, co považujete z vaší nehmotné perspektivy za měřítko našeho úspěchu v tom, co tady děláme?

Abraham: Úspěch měříte různými způsoby. Ve vaší společnosti jsou měřítkem peníze nebo ceny a vítězství - ale z našeho pohledu je největším měřítkem úspěchu dobrý vnitřní pocit - pozitivní emoce.

Mohou *segmentové záměry* urychlit splnění?

Jerry: Proces *segmentových záměrů* nejen urychlí splnění toho, co si přejeme, ale také může vytvořit zkušenosti, které nám přinášejí radost a sami si je určujeme (tudíž jsme úspěšnější). Je tomu tak?

Abraham: Rozhodně je sami určujete, když vědomě stanovujete cíle. Jiná možnost je nepřemýšlet o tom, co si přejete, a přitahovat trochu všeho, což bude obsahovat něco, co se vám líbí, ale také něco, co se vám nelíbí. Význam *procesu segmentových záměrů* spočívá v tom, že budete vždy přitahovat jen to, co promyšleně chcete. Žádné další nahodilé tvoření, žádné přitahování nežádoucích věcí.

Je pravda, že to může proces přitahování urychlit, protože zvyšuje srozumitelnost. Když přemísťujete hromady kamení z jednoho místa na druhé (nebo cokoli jiného, co děláte), fyzicky tvoříte, ale přístup k síle vesmíru nezískáte, dokud ve vás vaše myšlenky nevyvolají emoce. Pouze za přítomnosti emocí (pozitivních, nebo negativních) máte přístup k síle vesmíru.

Když si něco opravdu hodně přejete, přijde to rychle. Když si něco opravdu hodně nepřejete, přijde to také rychle. Význam SEGMENTOVÝCH ZÁMĚRŮ spočívá v nasměrování myšlenek na to, co si přejete, a okamžité, jednoznačné a srozumitelné soustředění, které ve vás vyvolá emoce. Srozumitelnost způsobuje zrychlení procesu.

Meditace, cvičení a *proces segmentových záměrů*

Jerry: Dovolte mi vyjasnit si terminologii. Máme tři odlišné procesy. Jeden z nich nazýváte *segmentovými záměry*. Další jste nazvali *cvičením*. Další proces, o kterém mluvíme, lidé nazývají *meditací*. Můžete, prosím, objasnit, v čem se tyto procesy liší a jaký mají účel?

Abraham: Každý z procesů slouží jinému účelu. Tato otázka se k našemu tématu *segmentových záměrů* dokonale hodí, protože pokud chcete podstoupit některý z těchto procesů, je dobré vědět, k čemu slouží a co od nich můžete očekávat.

Čas věnovaný *meditaci*, řečeno vašimi slovy, je segmentem, ve kterém je vaším záměrem zklidnit myšlení, abyste cítili *vnitřní svět*. Je to čas fyzického rozptýlení a odtržení od fyzického těla, abyste dokázali vnímat to, co je za fyzickým rozměrem. Pro meditaci je několik důvodů a je důležité, abyste si před začátkem ujasnili, jaký důvod máte vy. Tím důvodem může být přání oddělit se od světa, který vás mate a trápí. Nebo potřebujete čas na osvěžení. Když doporučujeme *meditaci*, je to se záměrem umožnit vám otevření průchodu ke sladění *vnitřního já*, které existuje ve *vnitřní dimenzi*, s fyzickým vědomím, které se nachází ve fyzickém těle. *MEDITACE je vytržení z uvědomování si fyzického světa a možnost soustředění na soulad s VNITŘNÍM SVĚTEM.*

Proces cvičení představuje segment, v němž je vaším záměrem věnovat konkrétní a jasné myšlenky tomu, co si přejete, a vyjasnit je pomocí *zákona přitažlivosti*. Chcete při něm promyslet touhy a přání tak konkrétně, abyste přiměli síly vesmíru k urychlení tvorby. *Cvičení* je doba, ve které vedete myšlenky směrem vašich přání, a zároveň je sladíte s tužbami, které vám pomohl určit život. *Ve fyzickém světě nemůžete prožít nic, co byste nejdříve nevytvořili v myšlenkách. Proto při CVIČENÍ pracujete se zacílenými myšlenkami a spouštíte vědomou přitažlivost věcí, které si přejete.*

Proces SEGMENTOVÝCH ZÁMĚRŮ spočívá v prostém rozlišení, že přecházíte do segmentu, kde jsou vaše záměry a cíle odlišné od posledního segmentu, a v zastavení se a určení toho, co si právě *SYNÍ* přejete. Stanovení segmentových záměrů je proces, kterým eliminujete převládající překážky k záměrnému tvoření: vliv ostatních, kteří mohou mít odlišné záměry než vy, nebo vliv vašich vlastních starých zvyklostí.

Jak si mohu navodit pocit štěstí?

Jerry: Navrhovali jste, abychom se dobře naladili, než začneme něco plánovat. Mohli byste nám poradit několik způsobů, jak si vědomě navodit pocit radosti nebo vyvolat pozitivní emoce?

Abraham: Než to uděláme, chceme zdůraznit velkou hodnotu pocitu štěstí. Jste jako magnety a vaše pocity určují *ÚHEL PŘI-TAŽLIVOSTI*. Když se cítíte nešťastní, když myslíte na to, co si nepřejete (takové myšlenky vyvolávají nepříjemné pocity), přitahujete další věci, které si nepřejete. *Pocit štěstí má velký význam, -protože jen s ním můžete přitahovat věci, které si přejete, aleje to také nejpřirozenější stav bytí. Pokud si nedovolíte být šťastní, vzdalujete se od svého skutečného já.*

Když si uvědomíte, že jste právě šťastní, udělejte si čas na určení, které věci a okolnosti váš emocionální stav způsobují. Pro mnohé z vás to může být poslech hudby, která je s vámi právě v souladu. Pro jiné to může být čas věnovaný domácím zvířecím mazlíčkům, procházka nebo láska - nebo hra s dětmi. Některým navodí pocit štěstí četba knihy, jiným povznášející rozhovor s přáteli. Existuje mnoho způsobů.

Stojí za to najít si více způsobů, které vás povznesou, abyste k vyvolání pocitu štěstí mohli použít pokaždé jiný přístup. *Všimněte si věcí, které vás povznášejí, a zapamatujte si je. Když se pak budete snažit cítit šťastně, použijte je.*

Ale co když jsou lidé kolem mě nešťastní?

Jerry: Tvrdíte, že můžeme být šťastní téměř za všech okolností. Ale jak to dokážeme, když vidíme někoho, kdo se nachází v extrémně negativních podmínkách?

Abraham: *Šťastní můžete být pouze za podmínky, že myslíte na to, co si přejete. Takže můžete být šťastní za všech okolností, pokud jste ve svém přání věnovat pozornost POUZE tomu, co si přejete, dostatečně odhodlaní a důslední.*

Jerry: Ale někteří z nás cítí povinnost být příležitostně s těmi, kteří dělají nebo říkají nepříjemné věci; přesto se snažíme je potěšit, protože máme pocit viny, když neuděláme to, co oni chtějí. Jak si máme udržet pocit štěstí v takové situaci?

Abraham: To je pravda. Je mnohem obtížnější mít radost, když jste obklopeni nešťastnými lidmi nebo lidmi, kteří od vás chtějí něco jiného, než vy jim chcete dát. Ale při našich setkáních s fyzickými bytostmi jsme si všimli, že když prožijete nepříjemný zážitek trvající pět nebo deset minut, většina negativních pocitů se vás nezmocní *během* nepříjemného zážitku, ale trvá hodiny *po* něm, kdy o něm rozvažujete. *Obvykle trávíte mnohem více času přemýšlením o negativních věcech, které se STALY, než o věcech, které se DĚJÍ.*

Většina negativních emocí by mohla být eliminována, kdybyste se v čase, kdy jste o samotě, zaměřili na to, o čem si přejete přemýšlet. Potom v těchto krátkých setkáních, v krátkých úsecích vašeho života, kdy jste vystaveni trápení druhých, zesílíte ve schopnosti nevšímat si příliš negativních záležitostí a po čase vás *zákon přitažlivosti* do takových situací přestane přivádět, protože už ve vás takové myšlenky nebudou aktivní.

Mohu použít *segmentové záměry* v případě neplánovaného vyrušení?

Jerry: Vezměme situaci, ve které lidé opravdu chtějí mít pocit pokroku vpřed, ale jejich záměry jsou poměrně často přesměrovávány *neplánovaným přerušením*. Jaký druh *segmentových záměrů* byste navrhovali v takové situaci?

Abraham: S tím, jak se zlepšujete v definování *segmentových záměrů*, k vyrušení dochází méně často. Vyrušení jste povzbudili nedostatečným stanovením *segmentových záměrů* v minulosti.

Když začnete den představou volně plynoucích zážitků, už tím snižujete množství vyrušení. A s vyrušením, které přesto přijde, se můžete vypořádat, segment po segmentu. Na začátku vyrušení jednoduše řeknete: *To bude krátké a nepřeruší to proud mých myšlenek. Neztratím rychlost, kterou jsem získal. Vypořádám se s tím rychle a efektivně, a potom budu pokračovat v tom, co jsem začal.*

Mohou *segmentové záměry* prodloužit využitelný čas?

Jerry: Už léta říkám: *Kéž bych měl víc času, abych mohl zažít všechny úžasné věci, které bych si přál.* Je způsob jak využít *segmentových*

záměrů, abychom mohli zažít víc - to znamená, abychom mohli dělat víc věcí, které dělat chceme?

Abraham: Až budete ve stanovení *segmentových záměrů* zběhlí, zjistíte, že vám během dne zbývá více hodin na činnosti, které chcete dělat.

Mnoho věcí, které jste si přáli, jste nedostali, protože jste jim nevěnovali srozumitelné a jasné myšlenky. Proto vám samotné stanovení *segmentových záměrů* poskytne to, co hledáte. *Vyjasněním toho, co si přejete, bez protikladných myšlenek umožníte ZÁKONU PŘITAŽLIVOSTI konat jeho práci a nebudete cítit potřebu zvýšené aktivity ke kompenzaci nevhodných myšlenek. Cíleným přemýšlením ovládnete sílu vesmíru a k vykonání více věcí spotřebujete mnohem méně času.*

Proč každý netvoří život vědomě?

Jerry: Každý máme možnost volby, zda budeme tvořit to, co si skutečně přejeme - vědomě -, nebo budeme nahodile přitahovat věci žádoucí i nežádoucí. Proč se zdá, že většina lidí tvoří nahodile?

Abraham: Většina lidí vytváří své zážitky nahodile, protože nerozumí *zákonům*, nechápe, že má možnost volby. Věří v osud nebo náhodu. Tito lidé říkají: „To je skutečnost, tak to v životě chodí.“ Nechápou, že řídí život vlastními myšlenkami. Je to jako hra s neznámými pravidly, která brzy unaví.

Je velmi užitečné, když cíleně věnujete pozornost tomu, co si přejete, jinak můžete být zmítáni vlivy, které vás obklopují. Jste zasypávání nej-různějšími podněty. Pokud se nesoustředíte na myšlenku, která je pro vás důležitá, můžete být zaujati jinou, pro vás nepodstatnou myšlenkou.

Když nevíte, co chcete, je pro vás dobré soustředit se na záměr: *Chci vědět, co si přeji.* Když se na něj dostatečně zaměříte, začnete přitahovat informace, začnete přitahovat příležitosti, začnete přitahovat mnoho věcí - a z přehlídky nápadů, které k vám budou proudit, vyberete své přání.

Díky působení *zákona přitažlivosti* je snazší jen sledovat skutečnost než vybírat myšlenku. Jak lidé pozorují skutečnost, *zákon přitažlivosti* jim přináší další podobné věci a po čase lidé uvěří, že nemají nad svým životem moc. Mnozí jsou naučeni, že si nemohou vybírat, že nejsou hodni výběru nebo že nejsou schopni

poznat, co je pro ně vhodné. Časem a zkušeností pochopíte, že vhodnost výběru určité podle vlastních pocitů, protože zvolíte-li myšlenku, která je v souladu s širší perspektivou, pocítíte radost jako potvrzení správné volby.

Jak je pro náš život důležité *přání!*

Jerry: Člověk, který neříká „Chci vědět, co si přeji“, ale tvrdí „Pokud vím, nepřeji si nic“ nebo „Učili mě, že je špatné po něčem toužit“, se nachází v jakémsi plochém, netečném stavu. Co byste mu řekli?

Abraham: *Copak přání necítit touhu - za účelem stát se hodnotnějším člověkem - není také touhou ? PŘÁNÍ je začátek ZÁMĚRNÉ TVORBY. Pokud si odpíráte mít přání, odmítáte možnost vědomě řídit vlastní život.*

Jste fyzické bytosti, ale máte životní sílu, energii, boží sílu a tvůrčí sílu, které k vám proudí z vnitřní dimenze. Lékaři o tom mnoho nevědí. Vědí, že někdo je má, a někdo nemá. Říkají: „Ten člověk je mrtvý. Přišel o životní sílu.“ Tvůrčí životní síla do vás proudí, aby se přelila na cokoli, čemu věnujete pozornost. Je to proces, kterým k vám myšlenka přináší touhu.

Čím více přemýšlíte nad tím, co si přejete, tím více věcí uvede zákon *přitažlivosti* do pohybu, až cítíte tempo vlastních myšlenek. Když nemyslíte na to, co si přejete, nebo hned potom myslíte na nedostatek, přirozené tempo myšlenek brzdíte.

„Plochý a netečný stav“, který jsi popisoval, je způsobený stálým zpomalováním tempa myšlenek protichůdným tvrzením.

Proč se většina lidí spokojí s málem?

Jerry: Abrahame, žijeme v zemi, kde téměř nikdo netrpí hladu, téměř každý má střechu nad hlavou a oblečení. Potkávám lidi, kteří říkají: „Mám dost, abych přežil, ale nedokážu vybudovat svá přání dost silně, aby přinesla do mého života něco zásadního.“ Co byste řekli lidem v takové situaci?

Abraham: Není to proto, že byste chtěli méně, ale přesvědčili jste sami sebe, že nemůžete *mít* víc. Chcete se vyhnout zklamání. Protože se soustředíte na nedostatek toho, co si přejete, díky

zákonu přitažlivosti přitahujete předmět svých myšlenek (tedy nedostatek).

Kdykoli si něco přejete a pak řeknete: „Já jsem si to přál, *ale* nic jsem nedostal," je vaše pozornost upřena na nedostatek. Kdykoli myslíte na to, co si přejete, jste příjemně rozrušeni a máte pozitivní emoce, ale když začnete myslet na nedostatek toho, co si přejete, dostaví se negativní emoce, zklamání. Zklamání slouží jako *system emocionálního vedení* a signalizuje, že nemyslíte na to, co si přejete. Proto bychom vám doporučili, abyste si dovolili po něčem toužit, mysleli na to, co si přejete, cítili pozitivní emoce provázející přání a zapomněli na zklamání.

Řekněte nám něco o *upřednostňování záměrů*

Jerry: Dali jste mně a Esther návod na proces, který nám přináší výsledky. Rád bych, kdybyste ho mohli trochu rozebrat. Jedná se o proces upřednostňování záměrů.

Abraham: Přestože si nevybavíte všechny záměry najednou, často máte dost záměrů vztahujících se k jednomu okamžiku. Bavíte se například s přítelem, přejete si srozumitelnou komunikaci, přejete si povznést sebe, přejete si povznést přítele... můžete si přát ovlivnit přítele, aby měl stejné přání jako vy. Zkrátka, přejete si harmonii.

Je důležité, abyste určili, které záměry si přejete splnit nejvíc, protože když je UPŘEDNOSTNÍTE, věnujete zvláštní pozornost tomu, co je nej důležitější- tím přitahujete sílu k záměru, který je pro vás nejdůležitější.

Řekněme, že jste se ráno probudili a nemáte jasně určené segmenty. Potácíte se dnem jako většina ostatních, těkáte od jedné věci ke druhé, zmítáte se mezi podněty a přáními jiných lidí nebo svými starými zvyky. Telefon zvoní, děti stále o něco žádají, kamarád se vás na něco ptá a vy se nesoustředíte na nic pořádně, což je pro většinu lidí normální.

Zjistíte, že právě vedete rozhovor, na který jste se nepřipravili a neujasnili si cíl, a řekněme, že jste v nesouladu s dětmi, kamarádem nebo kýmkoli jiným. Od *vnitřní bytosti* cítíte „varovné zvony". Z mnoha důvodů ve vás narůstají negativní emoce. Zlobíte se sami na sebe, že jste se dostali do takové situace, protože jste si neujasnili cíle, navíc vás rozčiluje, že nejste v souladu se záměry, tvrzením nebo přáním druhé osoby.

Pokud se v tomto segmentu zarazíte a řeknete si *Co si v této situaci nejvíce přeji?*, zjistíte, že hlavním cílem bude dosažení *pocitu harmonie* - shoda s dětmi, přítelem či další osobou. Harmonické vztahy jsou totiž daleko důležitější než nepodstatný předmět sporu. Jakmile si to uvědomíte, najednou je vám to jasné, negativní emoce zmizí a vy pronesete například: *Počkej, promluvíme si. Nechci se hádat, protože jsi můj nejlepší přítel. Chci, abychom se dohodli. Chci, abychom spolu byli šťastní.* Takovým prohlášením každého odzbrojíte. Připomenete mu, že má stejný cíl. A vzhledem k novému *prioritnímu záměru*, kterým je harmonie, najdete jiný náhled na předmět sporu.

Poradíme vám větu, která vám při zastavení na počátku každého segmentu života velmi dobře poslouží: *Vstupuji do tohoto segmentu života, mým cílem je vidět to, co vidět chci.* A co uděláte - při jednání s druhými lidmi -, vám pomůže uvědomit si, že si přejete harmonii, že si přejete je povznést, že si přejete vysvětlit svůj názor srozumitelně a že si přejete povzbudit v nich touhu, která harmonizuje s vaší touhou.

Jak podrobné musejí být tvůrčí cíle?

Jerry: Když se chceme vyvíjet, jak podrobné a konkrétní by měly být naše záměry?

Abraham: Buďte ve svých přáních natolik detailní, aby ve vás vyvolala pozitivní emoce, ale pokud začnou přílišné detaily vyvolávat emoce negativní, je dobré přestat. Pokud si něco přejete jen vlažně, myšlenka není dost konkrétní - tím pádem není dostatečně silná. Ale na druhou stranu není dobré zajít do podrobností dřív, než shromáždíte dost informací na podporu svého přesvědčení. Pokud jste příliš konkrétní, ale ještě máte pochybnosti, můžete cítit negativní emoce. *Buďte tedy natolik detailní a konkrétní, dokud cítíte pozitivní emoce, ale ne natolik, abyste cítili emoce negativní.*

Musím *segmentové záměry* pravidelně opakovat?

Jerry: Abrahame, promluvme si ještě o *segmentových záměrech*. Protože může být únavné neustále věnovat pozornost každé-

mu detailu, nestačilo by například dát si ráno za cíl bezpečnost? Neochránilo by nás to po zbytek dne?

Abraham: Není nutné, abyste si znovu a znovu kladli stejné cíle, přestože opakování nejdůležitějších věcí má svůj význam. *Jakmile jste si určili za cíl bezpečí a začnete se cítit bezpečně, jste v poloze, ze které budete stále přitahovat bezpečí. Kdykoli se budete cítit ohroženi, je čas znovu si stejný cíl zopakovat.*

Může spontánní reakce brzdit *proces segmentových záměrů*?

Jerry: Může *proces segmentových záměrů* brzdit naše spontánnost nebo reakce na momentální situaci?

Abraham: *Stanovení segmentových záměrů* vaše bezděčné reakce omezuje - ale posílí vaši schopnost reagovat *záměrně*. Spontánnost je báječná, pokud spontánně přitahujete věci, které si přejete. V opačném případě už není tak užitečná. Za žádnou cenu bychom záměrné tvoření nenahrazovali nahodilým, spontánním tvořením.

Křehká rovnováha mezi přesvědčením a touhou

Jerry: Abrahame, věnovali byste chvíli vysvětlení toho, čemu říkáte *křehká rovnováha tvoření- rovnováha mezi přáním a přesvědčením*?

Abraham: Dvě strany této rovnice tvoření jsou *přát si* a *umožnit*. Můžete také říci *přát si* a *očekávat* nebo *myslet* a *očekávat*.

Nejlepší scénář je toužit po něčem a utvrdit se v přesvědčení nebo očekávání, že se to splní. To je nejlepší způsob tvorby. Pokud je vaše přání slabé, ale věříte ve splnění, rovnováha je dosažena a přání se uskuteční. Pokud máte silnou touhu, ale pochybujete o uskutečnění, pak se přání nesplní, alespoň ne nyní, protože nejdřív musíte uvést v soulad myšlenku touhy a myšlenku přesvědčení.

Může se stát, že jste dostali podnět k myšlence na něco, co si nepřejete, a protože jste často slyšeli, že se takové věci staly někomu jinému, věříte, že je to možné. Letmá myšlenka a připuštění té možnosti z vás dělají kandidáta nežádoucího zážitku.

Čím více myslíte na to, co si přejete, tím více příslušných informací vám *zákon přitažlivosti* přináší, dokud tomu neuvěří-

te. Když pochopíte *zákon přitažlivosti* (jeho působení je snadné pozorovat, protože je důsledný) a začnete vědomě usměrňovat myšlenky, dojdete k přesvědčení ve vaši schopnost být čímkoli a dělat nebo mít cokoli.

Kdy vede stanovení *segmentových záměrů* k práci?

Jerry: Jsme fyzické bytosti a učí nás věřit tomu, že k získání finančních prostředků je nutná usilovná práce. Ale vy se o fyzických aktivitách příliš nezmiňujete. Jak *usilovná práce* nebo *fyzická aktivita* zapadá do rovnice tvoření?

Abraham: Čím více pozornosti věnujete přemýšlení, tím silněji reaguje *zákon přitažlivosti* - a tím větší sílu myšlenky získávají. Přípravou, stanovováním *segmentových záměrů* a představami v rámci *cvičení* v sobě vyvoláte inspiraci k činu. *Činnost, která vychází z pocitu inspirace, vede k dobrým výsledkům, protože umožňuje ZÁKONŮM VESMÍRU se o vás postarat.* Pokud se pustíte do činnosti bez vědomé přípravy a přemýšlení, často vám připadá jako namáhavá práce, protože se snažíte získat v daném okamžiku víc, než samotnou činností můžete dosáhnout.

Pokud budete uvažovat o tvorbě a jejím uskutečnění a provádět činnosti podle inspirace, objevíte, že budoucnost je připravená a čeká na vás, na vaši aktivitu, abyste mohli vychutnávat ovoce skutečné tvořivé síly místo marných pokusů využít k tvorbě pouhou aktivitu.

Jak zvolit nejlepší aktivitu?

Jerry: Existuje mnoho aktivit, které bychom mohli provádět, abychom získali něco konkrétního. Jak se máme na poslední chvíli rozhodnout, která z nich je pro nás nejužitečnější?

Abraham: Představte si sebe, jak určitou aktivitu vykonáváte, a pozorujte, jaké emoce ve vás představa vyvolává. Když vybíráte mezi dvěma možnostmi, představte si nejdřív jednu aktivitu, potom druhou a vnímejte vyvolané emoce. Ty však nemusejí být jednoznačné, pokud jste nejdřív nevěnovali čas stanovení cílů a ujasnění jejich priority. Pokud ano, rozhodnutí bude snadné. Použijte *systém emocionálního vedení*.

Jak dlouho mám čekat na splnění?

Jerry: Řekněme, že někdo čeká na splnění právě nyní a je trochu zklamaný, protože jeho záměry se stále neuskutečňují. Jak dlouho má na nějakou hmatatelnou známku uskutečnění čekat? A jak se může blížící uskutečnění projevit?

Abraham: Když jste si stanovili cíl a očekáváte jeho splnění, je na cestě k vám a brzy začnete jeho příchod zaznamenávat: potkáte lidi, kteří dosáhli něčeho podobného, což vaši touhu ještě podnítí, začnete si více všimnout různých stránek daného přání, zjistíte, že na to často myslíte a cítíte vzrušení, vzhledem k danému přání budete mít stále lepší pocity - to jsou některé signály, že jste na dobré cestě.

Když pochopíte, že většina vaší tvůrčí námahy spočívá v definování přání a sladění myšlenek s tužbami, uvědomíte si, že větší část procesu probíhá na úrovni vibrací. Proto je vaše tvorba téměř ukončena (asi na 99 procent) dříve, než se fyzicky projeví.

Pokud si budete pamatovat, že jednou ze známek procesu je pozitivní pocit, který cítíte při očekávání, pak budete schopni jít stále a rychle kupředu ke splnění svého přání.

Mohu stanovení *segmentových záměrů*
použít při spolutvoření?

Jerry: Abrahame, jak můžeme *proces segmentových záměrů* použít, abychom dosáhli cíle společně s jinou osobou?

Abraham: Čím lepší práci provedete při stanovení *segmentových záměrů*, tím silnější budou myšlenky na vaši touhu - tím silnější bude váš vliv. Proto bude při jednání s jinými lidmi snazší, aby vám porozuměli.

Je také velmi užitečné použít *segmentové záměry* k vyvolání toho nejlepšího v ostatních. Pokud budete očekávat, že nebudou nápomocní nebo soustředění, budete takové chování přitahovat. Opačného výsledku se dočkáte, pokud budete očekávat, že budou vnímaví a nápomocní. Jestliže jste před setkáním strávili nějaký čas směřováním myšlenek, bude vaše spolupráce mnohem víc uspokojující jak pro vás, tak pro ně.

Jak mohu vyjádřit svůj záměr přesněji?

Jerry: Vzpomínám si, že jsem se v minulých letech poměrně často dostal do situace, kterou jsem považoval za důležitou, v níž jsem s někým rozmlouval a zpětně jsem si pomyslel: *Mohl jsem říct* či *měl jsem říct* nebo *chtěl jsem říct*, ale neudělal jsem to. Proto jsem často po setkání místo dobrého pocitu cítil zklamání. Jak se tomu vyhnout?

Abraham: Před rozhovorem přemýšlejte o svých přáních, tím uvedete věci v pohyb a vyjádříte se přesněji. Je také užitečné uvědomit si, že kombinací myšlenek, nápadů a zkušeností získáte možnost vytvořit něco většího, než byste dokázali sami. Přípravou pozitivního očekávání se dostanete do polohy setkání se srozumitelností, silou a hodnotou. V tomto příjemném souznění bude vaše mysl jasná, podobný postoj vyvoláte i u ostatních a společně se můžete pustit do úžasné spolupráce.

Jerry: Co když někdo nechce ostatní zklamat nebo se jich dotknout či je rozzlobit, když se na řadu dostane kontroverzní téma? Jednáte například s někým, kdo má *konfliktní* přání, a přesto vidíte, že byste mohli mít společný cíl, kterého byste mohli dosáhnout, když se vyhnete kontroverzi. Jak je možné využít podobnou situaci k prospěchu všech zúčastněných?

Abraham: Záměrem - při vstupu do segmentu - soustředit se na věci, které máte společné; soustředit se na úhel harmonie; nevěnovat velkou pozornost věcem, se kterými nesouhlasíte, veškerou pozornost věnovat naopak věcem, na kterých se shodnete. To je řešení všech vztahů. *Problém ve většině vztahů zapříčiní věnování přílišné pozornosti maličkostem, které se vám nelíbí. ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI způsobí, že se tyto věci násobí.*

Může někdo dosáhnout úspěchu,
aniž by na něm pracoval?

Jerry: Opakovali jste nám, že můžeme mít *všechno*. Vezměme si situaci, kdy lidé chtějí mít úspěch, ale nechtějí chodit do práce ani si hledat zaměstnání. Jak mají takové dilema vyřešit?

Abraham: Pokud si přejí úspěch, ale věří, že ho dosáhnou jenom prací, nemohou ho získat, protože nejsou ochotni udělat

jedinou věc, která podle jejich přesvědčení vede k úspěchu. Ale pokud budou o úspěchu uvažovat samostatně, bez spojení s prací, ke které mají odpor, pak ho dosáhnout mohou.

Je to velmi důležitá otázka: takové případy nazýváme konfliktním záměrem nebo konfliktním přesvědčením. *Řešení spočívá v odvrácení pohledu od toho, co je konfliktní, a zaměření pozornosti k tomu, co si přejete.*

Pokud toužíte po úspěchu, věříte, že vyžaduje namáhavou práci, a jste ochotni tuto práci podstoupit, není zde konflikt a vy určité úrovně úspěšnosti dosáhnete.

Pokud ovšem toužíte po úspěchu a věříte, že vyžaduje namáhavou práci, ke které máte výhrady, vznikne ve vašem myšlení konflikt a vy budete tuto práci vykonávat s obtížemi a bez uspokojivého výsledku.

Pokud toužíte po úspěchu a věříte, že si ho zasloužíte, očekáváte, že se dostaví, protože si to přejete, ve vašem myšlení není žádný konflikt, a proto se úspěchu dočkáte... Věnujte pozornost svým pocitům, abyste vyloučili konfliktní myšlenky, a jakmile se osvobodíte od konfliktů souvisejících s vašimi tužbami, výsledek se dostaví. *Zákon přitažlivosti* ho přinese.

Když přijde nabídka na práci, další se jen hrnou

Jerry: Vezměme si příklad člověka, který se dlouhé měsíce snažil najít práci, a když konečně získal místo, jaké si přál, dostal během jednoho týdne několik dalších dobrých nabídek. Co to způsobilo?

Abraham: Důvod, proč tak dlouho nemohl najít práci, spočíval v tom, že místo aby se soustředil na to, co si *přeje*, v tomto případě na práci, zaměřil se na její *nedostatek* - tím ji odháněl. Jakmile tuto myšlenku překonal a práci získal, přestal se soustřeďovat na *nedostatek* - *ohnisko pozornosti se přesunulo na žádanou věc, proto dostal další nabídky*. V tomto příkladu přání postupně sílilo, a přestože přesvědčení nebylo silné, *zákon přitažlivosti* po čase přinesl to, co si ten člověk přál nejvíc. Zbytečně se ovšem trápil, protože nevěnoval čas vyjasnění a utřídění myšlenek.

Proč po adopcích často následuje otěhotnění?

Jerry: Je to podobné, jako když pár po letech neúspěšného snažení o potomka adoptuje dítě a žena náhle otěhotní?

Abraham: Skutečně se jedná o stejný příběh.

Jak do záměrů zapadají soutěže?

Jerry: Další otázka zní: Jak do toho zapadají soutěže?

Abraham: V nekonečném vesmíru, kde všichni tvoříme, ve skutečnosti žádná *soutěž* není, protože je dostatek k uspokojení všech. Sami se stavíte do pozice soutěžení tvrzením, že cena je jenom jedna. To může přinášet nepříjemnosti, protože si přejete vyhrát. Nechcete prohrát, ale často věnujete víc pozornosti možné prohře než výhře.

Jakmile se pustíte do soutěže, vítězem je pokaždé ten, kdo má nejjasnější přání a největší očekávání. To je zákon. Soutěže mají jedinou hodnotu: podněcují touhy.

Představuje silná vůle výhodu?

Jerry: Existuje způsob jak si posílit vůli, abychom snáze dostali toho, co si přejeme, a vyhnuli se tomu, co si nepřejeme?

Abraham: Zajisté toho můžete dosáhnout použitím *procesu segmentových záměrů*. Ale „posilovat vůli“ není tak důležité. *Silná vůle* může znamenat „odhodlanost“. A *odhodlanost* může znamenat „záměrné uvažování“. Jenže to zní, jako by to vyžadovalo námahu. *Jednoduše průběžně celý den myslíte na to, čemu dáváte přednost, a ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI se postará o vše ostatní.*

Proč se většina bytostí přestane vyvíjet?

Jerry: Připadá mi, že většina lidí v naší společnosti se ve věku 25 až 30 let zastaví ve vývoji. Mají zařízený domov, získali určitý životní styl, mají práci, politické vyznání a náboženské přesvědčení, někdy dokonce množství životních zkušeností. Máte představu, čím je to způsobeno?

Abraham: Není to tím, že by získali všechny životní zkušenosti, které chtěli získat, ale už nepřitahují *nové* zkušenosti a zážitky. Nové zážitky přinášejí vzrušení a další přání, ale mnozí lidé nesměřují přání vědomě, více či méně rezignovali.

Pozornost věnovaná současné skutečnosti přitahuje jen stejnou skutečnost, zatímco pozornost věnovaná přání přitahuje změnu. Jisté sebeuspokojení vyplývá z nepochopení *zákona přitažlivosti*.

Lidé se přestanou rozvíjet, protože nechápou *zákony vesmíru*. Neúmyslně se zabývali protichůdnými myšlenkami a nedosáhli toho, co si přáli. Když je vaše přesvědčení v rozporu s přáním, ani usilovnou prací nedosáhnete dobrých výsledků a časem vás to znáví.

Přechod k vědomému pochopení *zákonů vesmíru* a usměrňování myšlenek přinese pozitivní výsledky okamžitě.

Jerry: Řekněme, že jistý člověk se ve svém životě dostal do situace, kterou bych nazval sestupnou nebo negativní spirálou. Jak může využít *segmentových záměrů*, aby změnil směr pohybu znovu vzhůru?

Abraham: Vaše *současnost* je mocná. Všechna síla je právě tady, právě nyní. Když se soustředíte na to, kde jste nyní, dosáhnete srozumitelnosti. *Právě teď nemůžete vyřešit všechno, co byste si přáli, ale můžete určit, čemu právě dáváte přednost. Když to segment po segmentu uděláte, najdete čistotu - a sestupná spirála se změní ve spirálu vzestupnou.*

Jak se vymaníme z **vlivu** starých zvyků a přesvědčení?

Jerry: Abrahame, pro většinu z nás je velmi obtížné zbavit se starých nápadů, přesvědčení a zvyklostí. Mohli byste nám poradit, jak se vymanit z jejich vlivu?

Abraham: *Jste silní v PŘÍTOMNÉM OKAMŽIKU*. Nenabádáme vás k odstranění starých představ, protože při pokusech zbavit se jich na ně myslíte o to víc. Některé navíc stojí za udržení. Jen si dávejte pozor na směr svých současných myšlenek a přijímejte taková rozhodnutí, abyste se cítili dobře. *Dnes je bez ohledu na to, kam mířím, bez ohledu na to, co dělám, mým hlavním záměrem vidět to, co vidět chci. Nic není důležitější, než abych se cítil dobře.*

Jerry: Když lidé sledují negativní zprávy v médiích nebo poslouchají problémy svých přátel, jak se mají od těchto negativ odpoutat?

Abraham: Tím, že si stanoví cíl vidět v každém segmentu života jen to, co chtějí vidět. Potom i ve velmi negativní zprávě uvidí něco pozitivního.

Může být někdy správné říkat nežádoucí věci?

Jerry: Může nastat situace, kdy je správné, abychom mluvili o věcech, které si nepřejeme?

Abraham: Hovořit o tom, co si nepřejete, může někdy přinést jasnější představu toho, co si *přejete*. Ale je dobré nežádoucí předmět rychle opustit a zaměřit se na předmět žádoucí.

Má nějakou hodnotu pátrání po negativních myšlenkách?

Jerry: Abrahame, vidíte nějaký přínos ve snaze najít konkrétní myšlenky, které v nás mohou vyvolat negativní emoce?

Abraham: Může to mít přínos z jednoho důvodu: *pokud negativní myšlenky identifikujete, je nejdůležitější jakýmkoli způsobem se od nich odpoutat*. Pokud je ve vás velmi silné přesvědčení, může se stát, že tyto negativní myšlenky se vynořují stále. Proto od nich neustále musíte odklánět mysl k něčemu jinému. V tom případě je užitečné problematické myšlenky rozpoznat a použít na ně nový náhled. Jinak řečeno přetvořit konfliktní přesvědčení v přesvědčení méně problematické - pak se přestanou konfliktní myšlenky vynořovat a trápit vás.

Co když ostatní nepovažují má přání za reálná?

Jerry: Představme si, že někdo zná naše přání (a jedná se o opravdu silné přání) a tvrdí nám, že není reálné. Jak se můžeme vyhnout jeho negativnímu vlivu?

Abraham: Vlivu ostatních se vyhnete tím, že i před jednáním s nimi přemýšlíte o tom, co je pro vás důležité. Zde vám pomohou

segmentové záměry. *Když ostatní trvají na tom, abyste se dívali na „realitu“, způsobují vaše zakořenění na místě. Dokud pouze pozorujete SKUTEČNOST, nedostanete se za ni. Jestliže chcete přitahovat to, co si přejete, musíte mít možnost vidět to, co vidět chcete. Pozornost upřená výhradně na SKUTEČNOST vytváří jen další stejnou SKUTEČNOST.*

Jak je možné „mít všechno za šedesát dní“?

Jerry: Řekli jste, že během 60 dní můžeme mít všechno, co si přejeme. Jak máme podle vás postupovat?

Abraham: Nejdřív si musíte uvědomit, že všechno, co právě prožíváte, je výsledek vašich myšlenek z minulosti. Tyto myšlenky doslova přivolaly nebo nastavily okolnosti, ve kterých nyní žijete. Když dnes zaměříte myšlenky na budoucnost a představíte si sami sebe podle svých přání, začnete spojení s událostmi v budoucnosti, které vás budou těšit.

Když myslíte na budoucnost - budoucnost může být vzdálená deset let, pět let nebo šedesát dní -, začnete předurčovat. Až se přiblížíte k připraveným okamžikům a budoucnost se stane přítomností, potvrdíte ji větou: *To je to, co si NYNÍ přejí.* Všechny myšlenky, které jste směřovali k budoucnosti, do tohoto okamžiku, se spojí a přinesou přesně to, co si přejete.

Jednoduchý proces spočívá v rozlišení jednotlivých segmentů dne. Při vstupu do nového segmentu se zastavte a určete nejdůležitější cíl, abyste jej díky *zákonu přitažlivosti* mohli přitahovat. Čím více nad něčím přemýšlíte, tím jasnější to je. Čím jasněji vidíte, tím více pozitivních emocí cítíte a tím větší silou přitahujete. Proto je proces *segmentových záměrů* klíčem k *záměrnému tvoření*.

Rozhovory s vámi o tak důležitých věcech nám přinášely potěšení.

Nyní rozumíte

Nyní, když rozumíte *pravidlům* úžasné hry *věčného života*, kterou hrajete, jste předurčeni prožít nádherný život, protože umíte ovládat vlastní život tvůrčím způsobem.

Pochopili jste mocný *zákon přitažlivosti* a víte, proč se věci přihodí vám i ostatním lidem kolem vás. Cvičením získáte zručnost v nasměrování myšlenek k věcem, které si přejete, pochopení *vědy záměrného tvoření* vám pomůže dostat se tam, kam se rozhodnete kráčet.

Segment po segmentu si budete dláždit cestu životem, myšlenkami si připravíte radostnou budoucnost. Sledováním vlastních pocitů se naučíte vést myšlenky v souladu s *vnitřní bytostí* a svým skutečným já, naučíte se *umožňovat* - a budete žít život plný uspokojení a radosti.

Těšilo nás s vámi rozmlouvat.

Prozatím jsme skončili.

Abraham

O autorech

Esther a Jerry Hicks, nadšení srozumitelností a užitečností slov bytostí, které se představily jako *Abraham*, začali v roce 1986 odhalovat úžasné zážitky s Abrahamem hrstce přátel a obchodních partnerů.

Oni sami, a potom i další lidé, si ověřili učení Abrahama ve vlastním životě, když využitím odpovědí na otázky týkající se peněz, zdravotního stavu a vztahů dosáhli skvělých výsledků. Esther a Jerry se rozhodli učinit Abrahamovo učení přístupné všem lidem, kteří hledají odpovědi na otázky o lepším životě.

Ze základny v San Antoniu v Texasu navštívili od roku 1989 každý rok přibližně 50 měst, kde představovali interaktivní *umění umožňujících cvičení* těm, kteří se shromáždili, aby se zapojili do tohoto pokrokového myšlenkového proudu. Přestože k této filozofii duchovní harmonie upírali pozornost světoví špičkoví myslitelé a učitelé a někteří z nich včlenili mnohé myšlenky Abrahamova učení do svých knih, textů a přednášek, hlavní část materiálu se předávala z osoby na osobu – jak si jednotlivci ověřovali hodnotu tohoto duchovního názoru ve svých životech.

Abraham – skupina rozvíjejících se duchovních učitelů – předkládají širší náhled prostřednictvím Esther Hicks. Rozmlouvají k nám v řadě skvělých a srozumitelných pojednání – vedou nás k jasnému spojení s *vnitřní bytostí* a povznesení naší osobnosti.

Manželé Hicksovi vydali více než 700 knih, audiokazet, videokazet a DVD... kontaktovat je můžete na interaktivní webové stránce www.abraham-hicks.com nebo na poštovní adrese: Abraham-Hicks Publications, P.O. Box 690070, San Antonio, TX 78269.

«m *